

ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ : ΕΥΓΕΝΙΑ ΖΟΓΡΑΦΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ

ΕΤΟΣ Ζ' - ΤΕΥΧΟΣ 16

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1914

“ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ,,

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

Διὰ τὸ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ	Δραχμὰς	12.—
Διὰ τὸν ΑΜΕΡΙΚΗΝ	Δολλάρια	3.—
Διὰ τὴν ΑΙΓΥΠΤΟΝ καὶ ΑΓΓΛΙΑΝ	Λίρα Ἀγγλίας	1)2
Διὰ τὴν ΚΥΠΡΟΝ	Σελίνια	10.—
Διὰ τὴν ΕΥΡΩΠΗΝ	Φρ. χρ.	12.—
Ἐκδόσεις ἐπιλεκτῆ γενικῶς	Φρ. χρ. ἢ Δραχ.	25.—

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ:

ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΑ ΕΥΓΕΝΙΑΝ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΟΔΟΣ ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ 83.— **ΑΘΗΝΑΣ**

Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις: **“ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΝ,,—ΑΘΗΝΑΣ**

Πᾶν χειρόγραφον δημοσιευόμενον ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφεται

Πᾶν σύγγραμμα ἀποστελλόμενον εἰς τὰ γραφεῖά μας ἀναγγέλλεται

Δι' ἔγγραφαί ἄρχονται ἀπὸ 1ης ἐκάστου μηνός.—Τὸ τεύχος δρ. 1

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ὁ Ἔρνος τῆς Περιθέλειος Εὐγενίας Ζωγράφου—Ἡ ἀφέλιμα τῶν Γυναικῶν, Ἀμαρυλλίδος —Διαπρα καὶ Ἑλληνίδος, κατὰ τὸν 10 Αἰῶνα (Μαρία Ράδου) Σκυρ. Δεβιάζη— Δύο Γράμματα, Ε. Εὐστρατιάδου— Τὸ Ἀρχαιοφυλακτεῖον Ζακύνθου, Α. Ζ.— Ὁ Μοναχός—Ὁ Ἐπαύτης, (Τουργένιεφ Μετάφρασις) Σ. Θ. Λάσκαρι— Σέβαστε τοὺς τάφους, Μ. Παπαγιαννοπούλου— Αἰγίον (Ταξιδιωτικαὶ ἐντυπώσεις, Μη-Μύς Φεβρουάριος 1914 Ἀπὸ τὴν ξένην Ζωὴν Τὸ Ἡγεμονικὸν ζεύγος τῆς Ἀλβανίας— Οἱ γὰ μοι τοῦ Βαβέρ— Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ ἀνάγκη, Ἰαμίχα Σ. Ἀλιβιζάτου.
Μουσικὴ Κίνησις— Ἡ συναυλία τοῦ Ὁδίου— Ἡ συναυλία τῆς κ. Καλογερᾶ—Ἡ συναυλία τοῦ κ. Χαίφερ—Ἡ συναυλία τοῦ κ. Φαρκούα— Διαλέξεις— Ἡ διάλεξις τοῦ κ. Ν. Ἀξιολοῦ—Ἡ διάλεξις τοῦ κ. Καβαδία—Ὁ Ἄκουός Σταυρός— Θεατρικὴ Κίνησις— Ἡ κ. Ρεζάν—Ἡ ἐορτὴ τοῦ Λουκίου—Ἡ κ. Λόυ Φούλλερ—Στήλη διὰ τὰς Κυρίας— Ὑγιεινὴ τῆς Ὁραϊότητος— Ἀπὸ τὴν Ζωὴν τοῦ Μηνός Φεβρουάριος, Δ. Α. Ζ. Τὸ ταξίδι τῆς Τζοκόντας—Κόσμος Ἐκκλησιῶν— Ὁ κ. Δούλης— Ὁ κ. Ζωγράφος— Ὁ κ. Δάσιος— Ἡ ἐκατονταετηρίς— Οἱ ἔρνοι τῆς Περιθέλειος
ΕἰΚΟΝΕΣ. Ἡ ἡγεμονίς τῆς Ἀλβανίας, Ὁ Γεώργιος τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ Ἐλισάβετ τῆς Ρουμανίας, Οἱ ὄψηλοι μελλόνουφοι, Ἐπὶ τῇ δοξολογίᾳ, Οἱ πρόσκοποι, Ἡ ἐορτὴ τοῦ Σταδίου, Ὁ χορὸς Μάτσαντε, Πιριγγηταί, Διέστημοι ἀεροπόροι.

EUGÉNIE ZOGRAPHOY

LA REVUE

HELLENIQUE

7ME ANNEE, N° 78
ATHENES, JANVIER 1914

REVUE MENSUELLE

ILLUSTRÉE

PRIX DU NUMERO: 1 FRANC

DEMETRIUS SKIADAS

EGYPTE, LE CAIRE, - RUE RUYE N° 5

Fournisseur de L'armée d'Occupati n
Maison Fondée en 1870.

Grande Fabrique, Distillerie de Liqueurs
Grande Depot de Vins

IMPORTATION-EXPORTATION

ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΠΡΟΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΝ ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΜΠΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΣΤΑΦΙΔΟΣ

Δελτίον κινήσεως Σταφιδοκάπρου ἀπὸ 10 Αὐγούστου 1913 ἕως 10 Ἰανουαρίου 1914

ΕΞΑΓΩΓΗ

Ἔς	Λίτρα Ἐνετικὰ
1913)14	174.375.604
1912)13	192.764.428
1911)12	194.015.748

ΑΠΟΘΗΚΑΙ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

Παρακρατήσεως		Ποσὸν δελτίων	Συμψηφισμὸς	Ἔπόλ.
Ἔς	Ἐκδοθέντα καὶ παρελθ. χρήσεως			
1913)14	70.924.300	61.491.600	9.432.700	
1912)13	79.885.300	68.331.500	11.553.800	
1911)12	89.238.000	68.885.500	20.352.500	

Προκαταβολῶν ἐπ' ἐνεχύρω

Ἔς	Εἰσαγωγὴ	Ἐξαγωγὴ	Ἔπόλοιποι
1913)14	21.163.333	1.371.982	19.791.351
1912)13	15.130.240	3.303.057	11.827.183
1911)12	16.149.513	4.389.132	11.760.381

ΣΗΜ. Ἐκτὸς τῶν λιτρῶν 174,375.604 τῆς εξαγωγῆς παρέμειναν καὶ ἀνεκαθάρτιστοι διασαρπίσαις παρὰ τῷ Τελωνεῖο Πατρῶν τὴν 10 Ἰανουαρίου ε. ε. Α. Ἔν. 2.120.323 μικτοῦ βάρους. (Ἐκ τοῦ Γραφείου)

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

Φ.ΠΡΟΒΕΛΕΓΓΙΟΥ

ΟΔΟΣ Γ' ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ ΑΡ. 4 (Ὁμόνοια)

Ἀποκλειστικὴ πώλησις καὶ ἀντιπροσωπεία τῆς πεφημισμένης μελάνης Blue Blak μάρκας Reinh. Tetzger (Ρεῦνη Τέτζερ) ἣτις δὲν πίνονται ἐπὶ τῶν πενῶν οὔτε δευδόνει αὐτάς. Ἐχει εἰσαχθῆ εἰς τὰ πλεῖστα ἰδιωτικὰ καὶ δημόσια Ἑθρωπαϊκὰ γραφεῖα πωλουμένη 55 ο)ο εὐδυνώτερον τῶν ἄλλων Ἑθρωπαϊκῶν μελάνων.

STEINS ORIENTAL

STORES LIMITED

PREMIERE MAISON DE L'ORIENT VENDANT LE MEILLEUR MARCHANDISE

VÊTEMENTS POUR HOMMES ET ENFANTS

ROBES, MANTAUX ETC. POUR DAMES & FILLETES

Bonneterie, Chemiserie, Parfumerie, Ganterie, Mercerie, Lingerie fine, Articles de Blanc, Chapelierie, Maroquinerie, Chaussures, Articles de Voyage, Modes, Fleurs etc.

LE CAIRE, ALEXANDRIE, TANTAH, MANSOURAH, MINIEH, ASSIOUT, SALONIQUE, CONSTANTINOPLE (GALATA ET STAMBOUL)

ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

STEIN LIMITED

ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΕΝ ΤΗ ΑΝΑΤΟΛΗ ΠΡΩΤΙΣΤΗΣ ΤΑΞΕΩΣ ΕΧΩΝ ΤΑΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΤΕΡΑΣ ΤΙΜΑΣ

ΕΝΔΥΜΑΤΑ ΔΙΑ ΚΥΡΙΟΥΣ ΚΑΙ ΠΑΙΔΙΑ

ΕΝΔΥΜΑΤΑ, ΕΠΑΝΟΦΟΡΙΑ ΚΤΛ. ΔΙΑ ΚΥΡΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΡΑΣΙΑ

Είδη πλεκτικής, υποκάμισα, αρώματα, χειροάντια, είδη φιλικών, όλα τα είδη έσωρρούχων πολυτελείας ή μη, είδη δερμάτινα, υποδήματα, καπέλλα, είδη ταξιδιού, είδη μόδας, άνθη κ. τ. λ.

ΚΑΙΡΟΝ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ, ΤΑΝΤΑ, ΜΑΝΣΟΥΡΑ, ΜΙΝΙΑ, ΑΣΣΙΟΥΤ, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ (ΓΑΛΑΤΑ ΚΑΙ ΣΤΑΜΠΟΥΛΑ)

ΗΝΩΜΕΝΑ ΒΟΥΣΤΑΣΙΑ

Γ. ΓΕΩΡΓΑΝΤΗ

Ἐάν αἱ Ἀθήναι δύνανται νά ὑπερηρευνθῶνται διὰ τὰς τελευταίως σημειωθείσας καταπληκτικὰς προόδους τῶν μίᾳ ἀφορμῇ πρὸς τοῦτο εἶνε καὶ τὸ μέγα αὐτὸ Κεφάλαιον εἰς τὸ ὅποιον συγκεντρώθη πλουσία ἐπίπλωσις, ἀπαστράπτουσα καθαριότης, πρόθυμος ὑπηρεσία, μοναδικὴ ἀφθονία καὶ κομιχία ὄλων τῶν εἰδῶν τῆς Ζαχαροπλαστικῆς καὶ τῆς Γαλακτοκομίας. Πρῶτον αὐτὸ ἐκαινοτόμημεν εἰς τὸ ζήτημα τῆς εὐθονῆς διανομῆς κατ' οἶκον ἀγνοῦ καὶ νοποῦ Ἀγελαδίου Γάλακτος !! Τὰ Γαλακτοκομικὰ κατέστησαν ὄνομαστὰ, ὅλα δὲ τὰ εἶδη τῆς Γαλακτοκομίας παρέχονται ἀφθονα, εὐθονά, καὶ μὲ ὄλικα καὶ ἐκλεκτὰ καὶ ἐπιμελημένα. Τὰ εἶδη τῆς Ζαχαροπλαστικῆς γαργαλιστικώτατα, γευστικώτατα, ἀπολαυστικώτατα. Καρόπιν ὄλων αὐτῶν δικαίως θεωρεῖται τὸ κέντρον ὄλου τοῦ ἐκλεκτοῦ κόσμου. Δικαίως εὐρίσκουσι θέσιν μόνον οἱ προνοητικοὶ ποῦ φροντίζουν ἐγκαίρως νὰ τὰς καταλαμβάνουσι καὶ ἀκόμη δικαιοτέρον ὄλοι οἱ συχνάζοντες εἰς τὰ θέατρα δὲν θεωροῦσι τὴν διασκεδασίαν τῶν πλήρη ἂν δὲν πάρωσι μετὰ τὸ τέλος τῆς παραστάσεως τὸ ἀναφυκτικὸν τῶν, ἢ τὸ παγωμένον γάλα τῶν, ἢ τὴν ἀβρὰν κρέμαν τῶν, εἰς τὰς πολυτελεῖς αἰθούσας τῶν

ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΒΟΥΣΤΑΣΙΩΝ

48—ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ—48

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ ΔΡ. 60,000,000
ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Διεύθυνσις Τηλεγραφική
ΑΝΗΝΑΪΚΗΝ ΑΘΗΝΕΣ

Υποκαταστήματα

- ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ: Ἐν Πειραιεῖ, Θεσσαλονικῇ, Σέρρασι, Καβάλλῃ, Ἰωαννίναις, Χίῳ, Πάτραις, Σύρω, Καλάμεις, Τριπόλει, Βόλω, Λαρίσσει, Ἀργινίῳ καὶ Καρδίτσει.
- ΕΝ ΚΡΗΤΗ: Ἐν Χανίοις, Ἡρακλείῳ καὶ Ρεθύμνω.
- ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ: Ἐν Κωνσταντινουπόλει. (Υποκατάστημα ἐν Γαλιτῇ μετὰ Πρακτορείου ἐν Σταμπούλ), Ἀμισῷ, Τραπεζοῦντι, Κερασσοῦντι, Μπάφρῃ, Ἀδάνοις, Ταρῷ, Μερσίνη, Σμύρνη.
- ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ: Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ (μετὰ παραρτήματος ἐν τῇ συνοικίᾳ Mitah), Κάιρῳ, (μετὰ παραρτήματος ἐν τῇ συνοικίᾳ Mousky), Μανσούρα καὶ Ζαχαζικίῳ, Μιτγάμ, Τάντζ καὶ Μπένι-Σουίφ.
- ΕΝ ΔΟΝΔΙΝΩ: (No 22, Fenchurch Street).
- ΕΝ ΑΜΒΟΥΡΓΩ (Domhol, Mönckebeberg strasse 18).
- ΕΝ ΛΕΜΒΟΣΩ (Κύπρου καὶ ΕΝ ΧΑΡΤΟΥΜ καὶ ἐν Λιμνῇ Σουδάν (Σουδάν).
- ΕΝ ΑΙΜΕΝΙ Βελῆος (Σάμου).

Διοικητικὸν Συμβούλιον

- Σ. Φραγκιάδης, Πρόεδρος, Ἰωάννης Μπόταδης, Ἀντιπρόεδρος, Κ. Βερούγι, Ε. Ἐμπειρικός, Εἰσέ.
- Ι. Εὐγενίδης, Α. Ζαγρίδης, Δ. Ρ. Ἠλιόπουλος, Ζ. Κ. Μάτσας, Ἐμμ. Μπενάκης, Μαρκίδης δὲ Ρεθεριώ, Ἰ. Ἠλιάδης, Βαρόνος Δὲ Νεφλίξ, Μιχ. Σαλβάγος, Δ. Στεφάνου καὶ Ἐμ. Ροδοκανάκης.

Γενικὸς Διευθυντής
Ἰ. Ἠλιάδης

Ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν ἐκτελεῖ πᾶσαν Τραπεζικὴν ἐργασίαν, ἢτοι: Προεξοχλήσεις ἐμπορικῶν γραμματικῶν καὶ συναλλαγματικῶν, προκαταβολὰς ἐπὶ γραμμάτων καὶ ἐμπορευμάτων, εἰσπράξεις τοκομεριδίων, πάντες εἶδους γραμμάτων, πορτορικῶν, συναλλαγματικῶν, γραμματικῶν ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν ἐκτελεῖ χρηματιστικὰς ἐντολάς: ἐκδίδει ἐπιταγὰς πιστωτικὰς ἐπιτολάς καὶ τηλεγραφικὰς ἐντολάς, πληρωμῶν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ καὶ ἐξωτερικῷ ἀνοίγει τρέχοντες ἱστούς ἠγγυημένους, δέχεται καταθέσεις γραμμάτων πρὸς ὄψαζιν ἀντὶ ἐλαχίστων δικαιωμάτων καὶ ἐνομιάζει διαμερίσματα χρηματοικτωτικῶν διαφόρων διαστάσεων ὑπὸ ἄρουρ λίαν εὐνοϊκῶς διὰ τὸ κοινόν.

Ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν δέχεται καταθέσεις εἰς χρυσὴν, εἰς ἐπιταγὰς (chèques) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ εἰς τραπεζογραμμάτια ὑπὸ ἄρουρ λίαν εὐνοϊκῶς.

Αἱ εἰς χρυσὴν καταθέσεις εἶνε ἀποδοτέαι εἰς τὸ νόμισμα ἐνηργηθῆσαν, αἱ δὲ εἰς ἐπιταγὰς (chèques) ὁμοίως ἀποδίδονται δι' ἐπιταγῶν (chèques) τῆς Τραπεζῆς ἐπὶ τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἀνταποκριτῶν τῆς. Οἱ δεδουλευμένοι τόκοι πληρώνονται κατ' ἐξαμηνίαν ἀπὸ τῆς πρώτης Ἰανουαρίου καὶ ἀπὸ τῆς πρώτης Ἰουλίου ἐκάστου ἔτους.

Ταμιευτήριον, μὲ ἰδιαιτέραν ὑπηρεσίαν, λειτουργεῖ καθ' ἐκάστην.

ΙΩΑΝ. Γ. ΚΡΑΝΙΩΤΗΣ

ΟΔΟΝΤΟΓΡΑΦΟΣ
ΟΜΗΡΟΥ 5Α (Έναντι Βουλής)
ΑΘΗΝΑΙ

JEAN G. CRANIOTIS

CHIRURGIEN-DENDISTE
RUE OMERE 5A (vis-a-vis du Parlement)
ATHÉNES

Πάσα εργασία εκτελείται δι' ηλεκτρικών εργαλείων τελείως άνωδύνας και κατά τας νεωτάτας μεθόδους τής δδοντοιατρικής επιστήμης και τέχνης.

Toutes les interventions se font avec une instrumentation électrique sans aucune douleur et d'après les toutes nouvelles méthodes de spécialité.

Ν. ΓΚΑΤ

ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΗΣ
ΟΔΟΣ ΕΔΟΥΑΡΔΟΥ ΛΩ ΑΡΙΘ. 10

Το ραφείον τούτο χαρακτηρίζει άκρα προσοχή και απαράμιλλος κομψότης, εξ ου και η καλλιτέρα πελατεία τών Αθηνών, τιμαι λογικαι, προθυμία και πολλή εδουνηιδηοία εξ ου και η κατάκτησις όλων τών κοινωνικών τάξεων τών Αθηνών.

Μία δοκιμή άρκει

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ ΠΑΛΛΗ & ΚΟΤΖΙΑ

ΔΙΑΔΟΧΟΣ: Α. Γ. ΠΑΛΛΗΣ

Το άρχαιότερον τών εν Ελλάδι Χαρτοπωλείων
Ίδρυθέν τώ 1870

Μεγάλα αποθήκαι χάρτου Έφημερίδων, συγγραμμάτων, περιοδικών και πάσης ποιότητος.

Μεγάλα αποθήκαι ειδών γραφικής ύλης πάσης προελεύσεως.

Ατμοκίνητα Έργοστάσια Καταστήχων, Φακέλλων και φωτογραφικών χαρτονίων.

Μόνοι εκδόται εν Ελλάδι Έπιστολικών δεληταρίων.

Δεκταί παραγγελίαί εκτελούμεναι τάχιστα. Έξεδόθησαν πλέον τών 500 ειδών μέχρι τούδε.

Ατμοκίνητον Τυπογραφείον με 10 πιεστήρια διά μικράς επιμελημένης εργασίας (Travaux de reville) ως και διά μεγάλας καλλιτεχνικάς τοιαύτας.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΕΙΔΗ: Μεγάλη παρακαταθήκη φωτογραφικών πλακών και χάρτου διαφόρων προελεύσεων. Μόνοι αντιπρόσωποι τών φωτογραφικών πλακών Imperial Dry Plate Co Ltd.

ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΡΙΑ ΣΤΙΓΜΙΑΙΩΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΙΓΓΛΕΣΗΣ

ΟΔΟΝΤΟΓΡΑΦΟΣ
3 ΟΔΟΣ ΚΟΡΑΗ-3

Διά τής υγιεινής τού στόματος και τών δδόντων σώζετε ου μόνον τούς δδόντας σας, αλλά προλαμβάνετε άπειρους νόσους τού στόματος, τών δδόντων, τών ότων, τού φάρυγγος, τού λάρυγγος, τών βρόγχων, τών πνευμόνων, ως και τού πεπτικού συστήματος. Πολλάκις δε σώζετε την ζωή σας αυτήν.

Συνιστώμεν ενθέρμως τόν διακεκριμένον επιστήμονα δδοντοιατρών κ. ΙΓΓΛΕΣΗΝ τού όποιον αί τρεις σκευασία **Έλεξίριον**, **Όδοντόκωνις** και **Αδαμαντίνη**, εινε μοναδικαί εις τό είδος των.

Διά τού **Έλεξίριου** πάθει η **Όδοντοπλγία** και η **νευροπλγία**. Ειναι σκευασία δλάνθαστος και αποτελεσματική.

Πωλείται παρά τή ιδίη αντί 2 δο. τώ φιαλίδιον

3 — Κοραή — 3

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΕΤΟΣ Ζ'

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1914

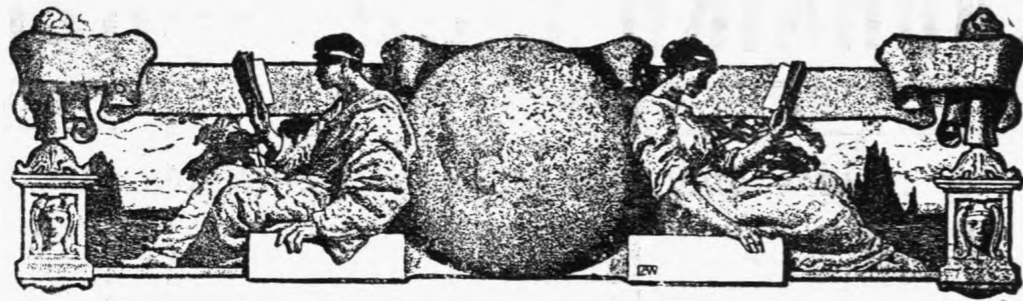
ΤΕΥΧΟΣ 76

ΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΗΣ "ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΩΣ,"

Έν Ρωσσία (Όδησός) ή Δις Άγγελική Κοκινάκη. Rue Gretsclihsaja No 30. Έν Λονδίνο Δις Όλγα Παπαδάκη. (61 Heroford, Road Bayswater, W). — Έν Μάντσεστερ ή κ. Βασιλείς Κωνσταντινίδης. — Έν Καίρ-Ζαγιά τής Αιγύπτου ή κ. Παναγιώτης Ίακρίδης. — Έν Ζηγγαζία τής Αιγύπτου ή κ. Ζήνων Σπράτης, πρόεδρος τού Έλληνικού Συλλόγου. — Έν Facous τής Αιγύπτου ή κ. Νέστορος Παπός. — Έν Μαντούρα τής Αιγύπτου ή κ. Παρικλής Κωνσταντοπούλος. — Έν Simbellawein τής Αιγύπτου ή κ. Μιχαήλ Μπακίγας, Ιατρός. — Έν Benha τής Αιγύπτου ή κ. Κωνσταντίνος Δάνιας. — Έν Πορτ-Σαϊτ ή Δις Άγλαία Γεωργιάδου, Διευθύντρια τού Παρθενωνογείου. — Έν Αιμοχώστω ή Δις Έλένη Χατζηπέτρου, Διευθύντρια τού Παρθενωνογείου. — Έν Λευκωσία ή Δις Έλένη Κορήτου, Διευθύντρια τού Παρθενωνογείου. — Έν Αζοναχι ή Κε Έλένη Πούστζη. — Έν Λεμεσώ ή κ. Εγγένιος Ζήνων, Βουλευτής-Δικηγόρος. — Έν Πάφω ή κ. Σπυρίδων Μασομάτης, Δικηγόρος. — Έν Ίερουσαλήμ ή κ. Μιχάλης Παυλίδης. — Έν Μυτιλήνη ή κ. Ροδόλφος Ρ. Ράλλης. — Έν Κεοκούρα ή Δις Άγάθη Νικοκάβουρα.

Η Ήγεμονίς τής Αίθριας

Ο ΕΡΑΝΟΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΘΑΛΨΕΩΣ

Εἰς τὰς 21 Φεβρουαρίου ἐγένετο εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ τὰς πρωτεύουσας τῶν ἐπαρχιῶν, ὁ ἔρανος ὑπὲρ τῶν θυμάτων τῶν Πολέμων. Ἐκεῖ ἔπυ ὑπῆρχε μεγαλειότερος πληθυσμὸς μιᾶς πόλεως, ἐκεῖ καὶ ἡ δρᾶσις τῶν Κυριῶν, ὅσαι ἀνέλαβον νὰ ἐξυπηρετήσουν τὸν ἔρανον, ὑπῆρχε φυσικὰ μεγαλειότερα. Οὕτωμια ἡμέρα κόπων ἀλλήθινῶν ἤρξατο διὰ τὰς Ἑλληνίδας τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῶν μεγαλειότερων ἑλληνικῶν πόλεων, ὅπως συλλέξωσι διὰ τῆς δεκάρας τῶν πτωχῶν καὶ τῆς δραχμῆς τῶν πλουσιῶν ἀρκετὰς δεκάδας χιλιάδων ὑπὲρ τῶν οἰκογενειῶν τῶν φρονευθέντων κατὰ τοὺς δύο πολέμους.

Ἡ γυναικεία δραστηριότης, ἡ γυναικεία ὑπομονὴ καὶ ἐπιμονὴ καὶ ὑπέρτατα ἡ γυναικεία καλωσύνη ἐθαυματούργησαν καὶ εἰς τὴν περιπτώσιν αὐτῆν. Δὲν πρέπει νὰ θεωρηθῆ μικρὸν καὶ ἀσήμαντον τὸ ἔργον τῶν Κυριῶν τῆς 21 Φεβρουαρίου, ἐπέτειον τῆς ἀλώσεως καὶ ἀπελευθερώσεως τῶν Ἰωαννίνων. Δὲν πρέπει δὲ νὰ ἐξαρθῆ μόνον ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν τῶσων ἰκανοποιητικῶν. Πρέπει νὰ ἐξετασθῆ καὶ ἀπὸ ἀπόψεως θελήσεως, καὶ ἀπὸ ἀπόψεως προθυμίας, ἀκόμη καὶ κινδύνων, ἀκόμη καὶ πατριωτισμοῦ. Δὲν εἶνε βεβαίως καθόλου εὐχάριστον, οὔτε διασκεδαστικόν, ἡ παραμονὴ ἐπὶ ὥρας μακρὰς εἰς τὸ ὑπαιθρον, ὑπὸ τὴν ἐπύρειαν ἡλίου καυστικῶς, προσβάλλοντος ἀμέσως τὴν γυναικείαν φιλαρέσκειαν. Αὐτὸ διὰ τὴν γυναῖκα ἦτο ἴσως ἡ μεγαλειότερα θυσία. Καὶ εἰς τοιαύτην θυσίαν δύναται νὰ προβῆ ἡ γυνή, ὅταν πρόκειται νὰ ἐξυπηρετήσῃ ὑψηλὰς ἰδέας καὶ ἰδίᾳ πατριωτικοὺς σκοπούς. Δὲν ἀναμετρᾶται, οὐδὲ ἐκτελεῖται καθὲς πρᾶξις, μὲ τὸ μέτρον τῆς ἀπολύτου κρίσεως. Κρίνεται καὶ ζυγίζεται συμφώνως μὲ τὰς ιδιότητας τῶν προ-

σώπων καὶ ὑπὸ τὰς συνθήκας ὑπὸ τὰς ὁποίας ἐκτελεῖται. Καὶ τότε μόνον κρίνεται ὀρθῶς.

Οὕτως εἶδομεν Ἑλληνίδας πολυσχόλους, ραθυμούς ἴσως, σχεδὸν μιμουαπτικὰς, λεπτεπιλέπτους, αἱ ὁποῖαι ἐδέχθησαν μὲ προθυμίαν συγκινητικὴν, τὸν ρόλον τῆς σηματοδότης, προκειμένου περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶσων ὑψηλοῦ καὶ φιλανθρωπικοῦ καθήκοντος.

Καὶ εἶδομεν Κυρίας αἱ ὁποῖαι δεῖλαι καὶ ἄτολμοι εἰς τὸν καθημερινόν των βίον, ἐπιφυλακτικαὶ εἰς τὰς σκέψεις των καὶ τὰς ὀμιλίαις των, ἀθρόβοι εἰς τὴν ζωὴν των, νὰ ἀναπτύξουν τὴν ἡμέραν τῶν ἐράνων μίαν τεραστίαν δύναμιν θελήσεως καὶ θάρρους μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ ὑπηρετήσουν εὐσυνειδήτως καὶ ἀποτελεσματικῶς τὴν ἰδέαν τῆς ὁποίας ἐτάχθησαν εὐγενεῖς ἐκτελέστριαι. Φαντάζομαι ὅτι εἰς τὰς Κυρίας καὶ Δεσποινίδας, αἱ ὁποῖαι μὲ τῶσων ζῆλον ἐξετέλεσαν τὰ καθήκοντά των ἐγενήθη εἰς τὴν ψυχὴν των ἓνα συναίσθημα ὑψηλῆς διακονίας, ἐκτελεσθείσης μετὰ θρησκευτικῆς εὐλαθείας καὶ ἀφοσιώσεως.

Καὶ ὅταν ἀντιλαμβάνωμαι τὴν Ἑλληνίδα μας δρῶσαν μετὰ τοιαύτης αὐταπαρνήσεως, τὴν στιγμὴν ποῦ τῆς ζητεῖ ἡ πατρίς, καὶ ἡ κοινωνία τὰς ὑπηρεσίας τῆς — ἔχουσα συναπίκουρον εἰς τὸ ἔργον τῆς καὶ τὸν ἄνδρα — τοῦ ὁποίου εἰς τὴν περίστασιν αὐτὴν πρέπει νὰ ἐξαρθῆ ἡ προθυμία καὶ ἡ καλωσύνη καὶ ἡ ἐλευθεριότης, — αἰσθάνομαι ἑληθῆ χάραν ἀναλογιζομένην, ὅτι ἡ σύγχρονη Ἑλληνίς, δείκνυται ὅτι γνωρίζει νὰ ἵσταται μὲ τὸ μέτωπον ὑψηλὰ, ὅταν καλεῖται νὰ ταχθῆ ἑργάτις καὶ σηματοφόρος ἑνὸς ὠραίου καὶ πατριωτικοῦ σκοποῦ.

ΕΥΓΕΝΙΑ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

Η ΑΦΕΛΕΙΑ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Ἀνακηρύσσουν ὡς προτέρημα, ὅτι μία γυνὴ διετήρησε τὴν ἀφέλειάν της. Ἡ ἀφέλεια θεωρεῖται ἐν γένει ὡς κατὰ τὸ ἐράσιμον. Πράγματι εἶνε τῶσων ἐρασίμια ὅσον πολλάκις καὶ οἱ μικροὶ λάκκοι ἐπὶ τῶν παρειῶν. Ἀλλὰ τοιοῦτοι ἐξωραϊσμοὶ ἔχουσι μικρὰν σημασίαν διὰ τὸν χαρακτήρα. Ἐν μόνον εἶνε βέβαιον: Ἡ ἀφέλεια εἶνε εὐάρεστος ἐπειδὴ εἶνε συνδεθεμένη μὲ τὴν ἀκρίσιαν. Ἀπὸ τὴν ἀκρίσιαν προέρχεται ἡ εὐτυχία τὴν ὁποῖαν προξενεῖ ἡ ἀφέλεια. Διότι ἡ Κριτικὴ καταστρέφει τὰς παραιοτή-σεις. Εἰς εὐτυχῆς ἄνθρωπος εἶνε εὐθυμος, ἐπομένως εὐάρεστος. Νὰ εἶνε κανεὶς εὐάρεστος, μολοντι ἀκριβῶς δὲν σημαίνει ὅτι εἶνε ἀγαπητός, ὑπόσχεται εὐκόλον πρόσοδον εἰς τὴν ζωὴν. Καὶ ὑπὸ τὴν ἐποψιν ταύτην, εἶνε εὐνόητον ὅτι πολλοὶ προσποιῶνται ἀφέλειαν χωρὶς καθόλου νὰ τὴν κατέχωσι.

Δὲν πιστεύω εἰς τὴν ἀφέλειαν τῆς γυναικῆς. Διότι τὸ εἶνε ἀκριβῶς, ἡ ἀφέλεια; Παιδικότης. Καὶ ἐπομένως ἑλλειψὶς ἀναπτύξεως. Εἰς τοὺς ἡλικιωμένους ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα ἀσύνητον καλοκαγαθίαν.

Βεβαίως ὑπάρχουν ἄνθρωποι, οἵτινες παρ' ὅλην τὴν ἰσχυρὰν πνευματικὴν των ἀνάπτυξιν μένουσιν ἀφελεῖς ὑπὸ τινος ἐπόψεως. Ἀλλὰ συμβαίνει νὰ εἶνε τοῦτο πραγματικῶς ἀξίεραστον, ἀκριβῶς διότι πρόκειται μόνον διὰ τὴν μίαν ὄψιν τῆς ὑπάρξεως, εἰς τρόπον ὥστε νὰ παρέχεται θελητικὴ ἀντίστασις πρὸς τὴν κατὰ τὰ ἄλλα τελείως συνετήν φύσιν τοῦ ἀνθρώπου. Μικρὰ ἄνθρωποινα ἀδυναμία εἰς τὰς ὑπερφυσικὰς ὑπάρξεις κάμνουσι σχεδὸν πάντοτε εὐάρεστον ἐντύπωσιν. Ἀλλ' ὅμως ἡ μερικὴ αὐτὴ ἀφέλεια ἀπαντᾷ πολὺ συχνότερον εἰς τοὺς ἄνδρας παρὰ εἰς τὰς γυναῖκας. Τὴν εὐρίσκομεν συνηθέστατα εἰς τοὺς ἄνδρας τῶν γραμμάτων τοὺς ὁποίους ἡ σπουδὴ τῶν ὑπερανθρώπων τοὺς ἀπομακρύνει οὕτως εἰπεῖν ἀπὸ τῆς ἀμέσου πραγματικότητος, ὥστε νὰ μένωσι μέχρι βαθυτάτου γήρατος κακοὶ ἀνθρωπογενῆσται εἰς δὲ τὰς χρηματικὰς αὐτῶν ὑποθέσεις οὐδέποτε ἀνεξάρτητοι.

Ἄν καὶ τυγχάνη κατὰ μέσον ὄρον ὁ ἄνθρωπος ὑπερτέρας διανοητικῆς καταστάσεως ἀπὸ τὴν γυναῖκα τὴν ἐμψύτως μᾶλλον ἐνεργούσαν, μολοταῦτα ἐπειδὴ εἶνε πλέον ἀπρησχολημένος σκέπτεται ὀλιγώτερον περὶ ἑαυτοῦ παρὰ ἡ εὐαισθητοτέρας διαθέσεως γυνῆ. Ἐκ τούτου πηγάζει ὅτι οὗτος μὲ τὴν αὐστηρῶς λογικὴν του σκέψιν, τῆς ὁποίας κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἦτον στερεῖται ἡ γυνή, ἐξάγει πολ- λάκις ψυχολογικῶς ἐσφαλμένα συμπεράσματα. Εἰς τὸ

θέμα τῆς σπουδῆς τῆς ψυχῆς ἔχει προοδεύσει ἡ γυνή περισσότερον ἀπὸ τὸν ἄνδρα. Ἀκριβῶς ἡ αἰδημοσύνη της αὐτῆ τῆς ὑποκλέπτει ἐν μέρος τῆς ἀπροκαταλήψεως. Ἀλλ' ἡ ἀφέλεια εἶνε συνδεθεμένη μετὰ τῆς ἀπροκαταλήψεως ἀναποσπάτως.

Εἰς τὰ παιδιὰ ἡ ἀφέλεια εἶνε προϋπόθεσις. Δημιουργεῖ τὸ enfant terrible τὸ ὄποιον ἐρωτᾷ καὶ ἐνεργεῖ χωρὶς νὰ δύναται ἔστω καὶ κατὰ προσέγγισιν νὰ ἐκτιμήσῃ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς πράξεως ἢ τῆς ἐρωτήσεως. Ἡ ἀφέλεια ἔχει βραχεῖαν τὴν ὄρασιν. Τὸ λεζικὸν ἐξηγεῖ τὴν λέξιν «ἀρελής» οὕτως: «ἐμψυτος» δηλοῖ τὰς φυσικὰς καὶ ἀπροσποιήτους ἐξωτερικεύσεις μιᾶς παιδικῆς ψυχῆς ἧτις δὲν γνωρίζει τὸ εὐπρεπὲς καὶ ἀπρεπὲς κατὰ τὰς ἰσχυούσας ἐννοίας καὶ οὕτε προσέχει εἰς αὐτὸ. Εἶμαι πεπεισμένη ὅτι ἐὰν αἱ γυναῖκες ἦσαν ἐν γνώσει τῆς ἐρμηγείας ταύτης, ὅα ὑπῆρχον πολὺ ὀλιγώτεροι ἀφελεῖς γυναῖκες διότι ἀναμιθῶτως ἔχουσι διέλθει ὅλα διὰ τῆς «παιδικῆς αἰθούρας» ἐνθα μανθάνη τις νὰ διακρίνει τὸ εὐπρεπὲς ἀπὸ τοῦ ἀπρεποῦς.

Ἡ φυσικὴ ματαιότης τῆς γυναικῆς δὲν τὴν ἀφήνει νὰ μείνῃ ἀρελής. Τοῦτο συμβαίνει ἀκόμη ἀπὸ τῶν πρώτων ἐτῶν τῆς ζωῆς της. Ἡ κορασις ἵσταται ἤδη πρὸ τοῦ καθρέπτου, ἡ νεανίς ἐξελέγγει τὴν ἐνδυμασίαν της, ἐξετάζει ἂν τῆς πηγάνει, ἐκλέγει χρώματα, ἐπομένως ὑπολογίζει, κρίνει, ἀπορρίπτει. Εἰς τὸ μάθημα τῆς γυμναστικῆς καὶ τοῦ χοροῦ διδάσκειται ἡ νεανίς καλὴν στάσιν, καὶ καταπολεμεῖ οὕτω τὴν πιθανότητα νὰ φανῆ ἀπλοϊκῆ. Ἡ ἀφέλεια δὲν ἀνήκει ψυχολογικῶς οὕτε εἰς τὸν ἀνώτερον γυναικῆον χαρακτήρα. Ὡς διὰ κληροδοτήματος τῶν ἀνωτάτων γενεῶν εἶνε ἠναγκασμένη ἡ γυνὴ ἀπὸ χιλιετηρίδων νὰ παρουσιάζηται ὑπὸ τὴν πλέον πλεονεκτουῦσαν αὐτῆς μορφήν καθότι θεωρηθεῖσα ἀνέκαθεν ὡς τὸ ἀδύνατον τῆς μορφῆς καθότι θεωρηθεῖσα ἀνέκαθεν ὡς τὸ ἀδύνατον τῆς ἐκείνης μετὰ κατεριστικότητος καὶ ὑπομονῆς νὰ ἐπιζῇ τῆς ἐκείνης τὰ πλεονεκτήματα ἐν τῇ ζωῇ, τὰ ὁποῖα ὁ ἄνθρωπος κατέχει διὰ τῆς ἰσχύος του. Οὕτω δὲν τῇ ὑπελείπετο ἄλλο παρὰ νὰ παῖξῃ ὑπολογιστικὸν ρόλον, ὅστις κατέστρεψε τὴν ἀφέλειάν της.

Ἡ ἡθροποιὸς δὲν δύναται νὰ εἶνε ἀρελής. Ἄν καὶ ὑπὸ καλλιτεχνικῆν ἐποψιν τῇ παρέχεται ἡ ἐμπνευσις ἐκ μυστικῶν πηγῶν, οὐχ' ἦτον ὅσον ἀρορᾷ τὸ καθαρῶς τεχνικὸν μέρος: πρέπει νὰ γνωρίζῃ ἀκριβῶς τὸ χειρωνακτικὸν τοῦ ἐπαγγέλματός της, νὰ ὑπολογίζῃ ἐκ τῶν προτέ-

ρων την επίδρασιν τῆς ἐμψυκτικῆς τῆς. νὰ ἐνθυμηθῆται τὸ πρόγραμμα τῆς ἐπὶ τῆς σκηνῆς παρουσίας τῆς, ν' ἀντιλαμβάνηται τὴν εὐμενῆ ἢ δυσμενῆ, ἐπίδρασιν τοῦ φωτός ἐπὶ αὐτῆς, καὶ νὰ ἔχη τὴν συναίσθησιν τοῦ ποιοῦ τῆς φωνῆς τῆς.

Τὴν τέχνην τῆς προσποιήσεως περιβάλλουσι κινήτῃ ὄρικ. Ἐἴνε αὐτῆ ἐπίσης στενὴ συγγενὴς τῆς ὑποκριτικῆς καθὼς καὶ τῶν δυσκόλως ὑποδυομένων ἰδιοτήτων τῆς αὐτοθυίας καὶ αὐταπαρνήσεως. Αὐταπαρνήσις μὲ μειδίαμα — δὲν εἶνε τοῦτο ὁ ὑψιστος προορισμὸς τοῦ βίου τῶσων ὑπομονητικῶν γυναικῶν: — μαρτύρων, αἵτινες διὰ τὸν ἀγαπητὸν ἢ διὰ τὰ τέκνα καταστρέφονται. αἵτινες ἐνεργούσιν ἀπὸ ἀγάπην ἐναντίον τοῦ φυσικοῦ τῶν Ἔργῳ, κατακινῶσιν τὸν τρέμον τοῦ θανάτου. Ἡ ἀφέλεια δὲν ἐξυψοῦται εἰς ἡρωισμόν ἀγαπᾷ τὴν ζωὴν καὶ τὴν χαράν.

Δύναται μία διακρίσιμα νὰ εἶνε ἀφελῆς: Αὕτη εἶνε τὸ πρότυπον τῆς γνησίας γυναικείας ὑπάρξεως. Πρέπει νὰ εἶνε ἡρεμὸς καὶ ἐξυπνος, ἀγαθὴ καὶ ὑπολογιστικὴ, μία ἀφελῆς νοσοκόμος ὅ ἄρνε ν' ἄρνηται καὶ φέρηται ἀπὸ τὴν βίαν τῆς στιγμῆς καὶ ἐπομένως ὅ ἀ ἐδραπέτε μᾶλλον παρὰ ὅ ἀ φελοῦσε τὸν ἀσθενῆ τῆς.

Ἐκ τούτου ἐξάγεται ὅτι ἡ ἀφέλεια δὲν εἶνε πλεονέκτημα τοῦ χαρακτῆρος. Εἰς τὴν προκεχωρηκυῖαν ἡλικίαν ἐπιδρᾷ ἐπιβλαβῶς. Οὕτω μερικαὶ γερωνοκόροι προσποιούσιν τὴν ἀφελῆ διὰ νὰ θεωρηθῶσι νέαι καὶ εἰς τινὰς πεπτώσις καὶ ἀπειροί. Ἡ ἀπάτη ἐγκρατεῖ εἰς τούτο, ὅτι ἡ ἀφέλεια δὲν ἔχει νὰ κάμῃ τίποτε μὲ τὴν νεότητά. Ὁ λιγώτερον μάλιστα κατὰ τὰς ἡμέρας μας παρὰ ποτε. Αἱ ἀπαιτήσεις τοῦ καιροῦ αἵτινες ἐξωθούσι τὴν γυναῖκα ἀναπεράσπιστον εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς καὶ οἱ ὅροι τοῦ βίου τῶν μεγαλοπόλων ἐπιβάλλουσιν ἵνα ἡ νεανία ἀπὸ νεαρῆς ἡλικίας ἐμψυκτικῆς μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων μὲ φρόννησιν καὶ κρίσιν. Ἡ γνώσις τῶν κινδύνων οἵτινες τῆς περιβάλλουσιν εἶνε ἡ ἀμυνὰ τῆς. Αἱ δρώσαι γυναῖκες τῆς νέας γενεᾶς μένουσιν ἐπὶ πολὺ νέαι. Ἄλλ' ἡ ἀθώωτη εἶνε κατὰ ὑψηλότερον ἀπὸ τυχαίαν ἀγνοίαν τούτων ἢ ἐκείνων τῶν πραγμάτων. Ἐἴνε τὸ καθαρὸν τῆς ψυχῆς τὸ ὅ ποσον διὰ τῆς ὁμῆς τῆς αὐτοσυντηρήσεως χωρίζεται ἀπὸ τοῦ ρυπαροῦ. Ἡ ἀθώωτης ἦτις ὅ ἀ ἐπαυε νὰ γνωρίζῃ τὸ ἔδωκρον καὶ ἐπικίνδυνον ὅ ἀ ἦξε πολὺ ὀλίγον.

Διατὶ πολλὰ γυναῖκες θεωροῦσιν ὡς κολακείαν, νὰ ἐνομαζῶνται ἀφελῆς: Ἐμυρισκόμεθα πρὸ τῆς αὐτῆς παρεξηγήσεως ὅπως καὶ μὲ τὴν ἐννοίαν «αἰσθηματικότης». Πολλὰ γυναῖκες προσποιούσιν τὴν αἰσθηματικὴν διὰ νὰ δεῖξουν τὴν τρυφερότητα τοῦ ψυχικοῦ τῶν βίου. Ἦ νὰ εἶνε τις αἰσθηματικὸς σημαίνει ὅτι δὲν ἔχει ἀκόμη βαθεῖαν ψυχὴν. Τοῦτο πρέπει νὰ τὸ προσεξωμεν κυρίως ἐπὶ τῶν λίαν ἀφελῶν γυναικῶν. Γνωρίζουσιν αὐταὶ ὅτι ἐπιδρῶσιν ἐπὶ τῶν ἀνδρῶν, διότι οὗτοι εἶνε πολὺ κακοὶ γινώσκται τῶν γυναικῶν. Καὶ εἰς τοὺς πλέον εἰδήμονας τούτων μένουσι κερουμέννα τὰ ἐλαττωτικὰ τῆς γυναικείας. Αἱ γυναῖκες γνωρίζουν τοῦτο κάλλιστα.

Ἡ ἀφέλεια δίδει κάποιαν εὐκαμφίαν εἰς τὰς σχέσεις. Ἀφελῶς δύναται μία γυνὴ νὰ καταφέρῃ κτυπήματα, νὰ κάμῃ κρυφὰ ἀποκαλύψεις τοῦτο πηγαίνει γοητευτικά. Ἄλλ' ἡ ἰδία γυνὴ, ἦτις ἀποπλανᾷ τὸν ἄνδρα μὲ τὴν φαινομενικῶς ἀθῶαν κἀλοκαγαθίαν, κυττάζει ταυτοχρό-

νως μὲ φθονερὸν βλέμμα τὸ νέον φῶμα τῆς ἀντιζήλου τῆς! Ἐξ ἄλλου δίδει ἡ ἀφέλεια εἰς τὰς γυναῖκας τὴν δύναμιν, νὰ θίγῃσι ζητήματα περὶ τῶν ὁποίων δυσκόλως ἐμιλεῖ τις. Κάμνουσι γυνάσματα ἰσορροπίας ἐπὶ τῆς αἰγμῆς μαχάρας καὶ ἀπολαμβάνουσι τοῦτο ὡς τέρψιν τῶν νεύρων. Ἐὰν οὖτως ἡ ἀφέλεια παρουσιάζεται ὡς θαρραλεότης, ὅπως εἰς τὰς ἀτελεῖς φύσεις — ὅποτε εἶνε γνησιοτάτη — τότε ἀποκρούεται ὡς δεῖγμα ἀκαλλισθησίας καὶ κακῆς συμπεριφορᾶς.

Μένον ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ ἀφέλεια παρουσιάζεται ἀνόμετος καὶ καθορᾶ. Ἀφ ὁμολογηθῆ ὅμως ὅτι μολονότι δὲν εἶνε πλεονέκτημα νὰ εἶνε τις ἀφελῆς, ἐν τούτοις εἶνε ἐλάττωμα τοῦ χαρακτῆρος μας ὅτι δὲν δύναμεθα νὰ γινώμεθα ἀφελῆς, διότι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὅ ἀ εἴμεθα μεγαλείτεροι, δημιουργικώτεροι. Ἡ παγκοσμία ἱστορία δὲν παρουσιάζει καμμίαν γυναικείαν μεγαλοφυῖαν. Μία αἰτία πρὸς τοῦτο εἶνε ὅτι ἡ γυνὴ δὲν εἶνε ἀρκετὰ ἀφελῆς ἵνα λησμονηθῆ εἰς τὸν θόρον τῆς ἐργασίας ὅπως τὸ κάμνει ὁ ἀνὴρ. Ἡ γυνὴ ἀσχολεῖται ἀδιαφρόως ἀκόμη καὶ εἰς τὴν καλλιτεχνίαν. Ὁ ἀνὴρ ῥίπτεται ἀκράτητος εἰς τὴν δρᾶσιν του. Ὅταν αἱ γυναῖκες ἐμιλοῦσι διαρκῶς περὶ τῶν τέκνων τῶν τότε εἰς τὴν ὁρμὴν αὐτῆν ἐνυπάρχει ζῶσα κάποια ἐμβάθυνσις εἰς τὸ ἴδιον δημιουργημα ἄλλ' ἀπὸ τὰς γυναῖκας αὐτάς — αἵτινες εἶνε πράγματι ἀφελῆς — λείπει ἡ ἰσχυρὰ ἢ διανοητικὴ δύναμις τοῦ ἀφελῶς μεγαλοφυοῦς ἀνδρός. Ἀφ ρίψωμεν ἐν βλέμμα εἰς τὸ παρελθόν. Αἱ γυναῖκες τὰς ὀποιᾶς μᾶς διεφύλαξεν ἡ ἱστορία ἦσαν ἡγεμονίδες, ἀναμορφώτριαι, ἐπομένως πολιτικαί. Ἀλλὰ πολιτικὴ εἶνε ὁ συγκριτικὸς βαθμὸς, τοῦ ὑπολογισμοῦ. Ἐπειτα συναντῶμεν τὰς μεγάλας εὐεργετίδας, ἀλλὰ καὶ αὐταὶ δρῶσιν ὀργανωτικῶς, ἐπομένως μὲ ἐξυδερκίς ὀφθαλμούς. Ἀφ' ἐτέρου ὅλα αἱ γυναῖκες τοῦ μεγάλου πνεύματος τῶν ὀποίων ἐπιστολαὶ ἢ ἡμερολόγια σώζονται, πάσχουσιν ἀπὸ ἐλλείψιν παραιοτήτων. Ἡ Bettina von Arnim, μία τῶν πλέον πνευματωδῶν γυναικῶν, προσποιουμένη ἀφελειαν περιέπεσε σχεδὸν εἰς ὄλωσ μεταγενεστέραν γενεάν. Αὕτη αὕτη πιστοποιεῖ τοῦτο διὰ τοῦ τίτλου τοῦ βιβλίου τῆς «Ἐπιστολαὶ» τοῦ Goethe πρὸς ἕν παιδίον». Ἐκεῖνο δὲ τὸ ὅποσον ὑποπευόμεθα γίνεται σαφέστερον διὰ τῆς ἀναγνώσεως τῶν ἐπιστολῶν τῆς Bettina πρὸς τὴν φίλην τῆς Grunderode προσποιεῖται εἰς αὐτάς τὸ μέγαλον παιδίον. Τοῦτο τοῦλάχιστον ἀντελήθησαν αἱ πλείσται ἀναγνώστρια ἔπερ καὶ μὲν δὲν ἀποδεικνύεται δι' ἀποσκαμμάτων, ἐπιβάλλεται ὅμως διὰ τῆς γυναικείας αἰσθησεως. Οἱ ἄνδρες ἀπεναντίας σοβαροὶ ἀπὸ τὴν σοφίαν καὶ τὴν ἡλικίαν παρεπλανήθησαν εἰς τὰς κρίσεις τῶν ἀπὸ τὴν γνησιότητα τοῦ βιβλίου τούτου.

Ἡ μήτηρ τοῦ Goethe ἦτο ἀφελῆς; Προθύμως ἐνομαζόσιν τὴν ἀπλότητά τῆς ἀφελειαν. Νομίζω ὅμως ὅτι αὕτη ἦτο τὸσον σαφῆς εἰς τὴν διάγνωσιν καὶ ἐγνωρίζε τὸσον κάλλως νὰ ἐπιβάλλῃ εἰς τὸν ἑαυτὸν τῆς ὑπομονητικὴν καὶ εὐπρεπῆ ὑποχώρησιν ἀπέναντι τοῦ μεγάλου υἱοῦ τῆς, ὥστε νὰ μὴ δυνάμεθα νὰ ἐνομαζόμεν ἀφελῆ τὴν ὑπαρξίν αὐτῆς. Ἦτο δροσερὰ, ὑγιής καὶ ἀνεπιτήδευτος, σώφρων καὶ γενναία γυνὴ. Δὲν ἀρκεῖ τοῦτο; Ἀφελῆς

εἶνε ἡ Νόρα τοῦ Ἰψεν, ἀφοῦ αὕτη περιπίπτει εἰς ἀδιέξοδον. Αἱ συνέπειαι τῆς ἀφελείας τῆς ἐκδηλοῦνται διὰ τῆς καταστροφῆς τῆς εὐτυχίας τῆς. Ὅτι ἡ ἀφέλεια ἐν τῇ περιπτώσει αὐτῇ σημαίνει ἀπλῶς ἐλλείψιν ἀνατροφῆς εἶνε φανερόν ἀπὸ τὸ συμπέρασμα τοῦ δράματος, ὅπου ἡ Νόρα ἐγκαταλείπει τέκνα καὶ σύζυγον διὰ νὰ δώσῃ ἀνατροφὴν εἰς τὸν ἑαυτὸν τῆς. Εἶνε ἐνδιαφέρον καὶ σημαντικόν ὅτι ὁ Ἰψεν ὅστις μεταξὺ τῶν νεωτέρων ποιητῶν εἶνε ὁ λεπτότερον αἰσθανόμενος γνώστης τῶν γυναικῶν, ἐκτὸς τῆς Νόρας οὐδεμίαν ἄλλην ἀφελῆ γυναῖκα περιγράφει εἰς τὰ ἔργα του. Τοῦτο σημαίνει ὅτι οὔτε ὁ ἴδιος δὲν πιστεύει εἰς αὐτὴν.

Ἡ ἀφέλεια μένει πλεονέκτημα τῶν παιδίων τὰ ὅποια καθιστᾷ χαριέντα καὶ ἀμέριμνα, εἰς τρόπον ὥστε νὰ μένωσιν εἰς τὴν τάξιν τῶν ἀνθέων καὶ τῶν πτηνῶν. Εἰς τὴν ἐποχὴν μας ἀμφιβάλλομεν ἀκόμη καὶ εἰς τῆς κορασίδος τὴν ἀφελειαν εἶνε ἴδιον τῆς γυναικείας φύσεως νὰ ζητῆ νὰ συμμορφωθῆται πρὸς τὰς περιστάσεις. Ἡ ἀνδρική ψυχὴ εἶνε ἐκ βῆθρων ἀλλέως ὀργανωμένη. Δύναται νὰ

ὑπάρχωσιν ἀφελῆς γέροντες οἵτινες εἶνε πολὺ σεβάσιμοι. Ἀφελῆς ὅμως μάμμαι μᾶς φαίνονται ἰδιότροποι. Οὐχὶ σπανίως κατέστρεψαν γυναῖκες κατὰ τὴν νεαράν τῶν ἡλικίαν τὰ αἰσθηματὰ τῶν διὰ τῆς προύρου ἀναγνώσεως μυθιστορημάτων, διὰ τῆς σχολικῆς φλυαρίας, διὰ τῶν φιλικῶν συναναστροφῶν, εἰς τρόπον ὥστε ὅταν ἀργότερον προσεβλήθησαν ὑπὸ τινος γνησίου ζωηροῦ αἰσθηματος, ὑπετάθησαν εἰς αὐτὸ οὐχὶ πλέον ἀφελῶς ἀλλὰ τυφλῶς. Ὁ ἀνὴρ ἀφ' ἐτέρου ἀνταποκρίνεται εἰς τὰ αἰσθηματικὰ ζητήματα ὀλιγώτερον.

Μολαταῦτα δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ ζητήσωμεν τὰ αἷτια μὴδὲ νὰ παρακαλέσωμεν διὰ συγγνώμην, διότι δὲν ἐμείνωμεν ἀφελῆ παιδιά. Ἐχομεν διαυγεῖς ὀφθαλμούς διὰ νὰ σπουδάζωμεν τὸν κόσμον καὶ τοὺς ἀνθρώπους καὶ θάρρος χαρωπὸν πρὸς δραστηρίαν ἐνέργειαν. Ἐπιθυμοῦμεν νὰ εἴμεθα ἀγρυπνοὶ καὶ νὰ ἐπιτείνωμεν τὴν δρᾶσιν μας. Μένον ὅστις κινεῖται ὑψοῦται εἰς προσωπικότητα.

Ἄ θ ἦ ν α ι
ΑΜΑΡΥΛΛΙΣ

ΔΙΑΠΡΕΠΕΙΣ ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΙΘ' ΑΙΩΝΑ

MARIA ΡΑΔΟΥ (Τὸ γένος Σπανοῦ)

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου καὶ τέλος)

Ὁ Κωνσταντῖνος Ράδος ἦτο ἐκ τῶν πιστῶν τοῦ Καποδιστρίου καὶ, φυσικὰ, μετὰ τὴν ἀγρίαν δολοφονίαν ἀπεσύρθη ἐκουσίως εἰς τὸν ἰδιωτικὸν βίον, ἐπικυρώσας οὕτως, ὡς τίμιος ἄνθρωπος, τὴν πολιτικὴν του πίστιν.

Εἰς τὴν νεαράν φαντασίαν τῆς Μαρίας εἶχε μένει ἐντυπωμένη ἡ φοβερὰ ἐκείνη ἡμέρα, ἦτις τόσα δεῖνὰ ἔφερον εἰς τὴν ἀναγεννωμένην πατρίδα. Ἐφαίνετο εἰς αὐτὴν ἀκόμη ὅτι ἐδίεπεν ἀπὸ τοῦ παραθύρου τὸν ἕνα τῶν δολοφόνων συρόμενον ἀπὸ τὸν ἐκμανέντα ὄχλον μέσα εἰς τὴν λάσπην καὶ τὸν κοινόρτον. Εἰς τὴν ἀρχὴν, ἔλεγε, τῆς ἐφάνη ὡς ἕνας σάκκος τὸν ὅποιον ἔσερναν, ἔπειτα διέκρινεν ὅτι ἦτο ἄνθρωπος. Εἰς τοιαύτην κατάστασιν ἦτο. Δικαία λαϊκὴ ἀγανάκτησις.

Ἡ μνήμη τοῦ Κυβερνήτου ἦτο πάντοτε εἰς τὴν διανοίαν τοῦ Κωνσταντῖνου Ράδου καὶ ἐμεινεν οὗτος πιστὸς εἰς τὸ ρωσσικὸν κόμμα. Ἐμείνε δηλαδὴ Νάπας κατὰ τὴν τότε ἐκφρασιν. Ἀλλ' ἡ ἰκανότης καὶ ἡ τιμιότης ἐκτιμᾶται, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ καὶ ἀπὸ τοὺς ἀντιθέτους, καὶ οὕτως ὁ Κωλέττης τὸν διώρισε Διοικητὴν Ἀθηνῶν, ἀκολούθως Νομάρχην, ἔπειτα δὲ ὡς τοιοῦτον ἐν Σύρῳ καὶ ἐν Ναυπλίῳ.

Ἀφοῦ εὐσυνειδήτως καὶ μετὰ πατριωτισμοῦ ἀγνοῦ πολυεθῶς ὑπηρετήσε τὴν πατρίδα, ἀπέθανεν ἐν Ἀθῆναις τῷ 1865.

Ὁ θάνατος τοῦ συζύγου κατέλυσε τὴν Ράδου. Ἀλλ' ἡ ἀνάμνησις τῶν ἐλληνοπρεπῶν αἰσθημάτων καὶ ἀγώνων αὐτοῦ ἦτο δι' αὐτὴν σωτήριος παρηγορία καθ' ὅτι ἐσχέ-

πτετο ὅτι ὁ σύζυγός τῆς ἔζη ἔτι μόνον εἰς τὴν καρδίαν αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ εἰς ἐκείνην ὀλοκλήρου τοῦ ἔθνους. Ἐκτὸς τῆς παρηγορίας αὐτῆς, εἶχε καὶ τὴν ἀγάπην τῶν τρυφερῶν τέκνων, ἦτις, εἰς τὸ γηράσκον σῶμα, προσέθετε θάλπος καὶ τόνωσιν.

Ἀλλ' ἀφοῦ, ὡς ἐπεθύμει, καθ' ὅλην τὴν σταδιοδρομίαν τῆς συνετέλεσε σπουδαίως εἰς τὴν εὐδοκίμησιν παντός ἐκπολιτιστικοῦ ἔργου καὶ κοινωφελοῦς, ἀναφανέσα ἀείποτε ἡ ζωογόνος πρωτεργάτις καὶ ἀληθῆς βέκτρια πάσης ὠραίας ιδέας καὶ παντός ὑψηλοῦ ἰδεώδους, ἐκλείσει διὰ παντός τοὺς ὀφθαλμούς εἰς τὸ φῶς τοῦ ἡλίου τὴν ἡμέραν τῆς μνήμης τῶν Εἰσοδίων τῆς Παναγίας τοῦ ἔτους 1877 κατὰ τὴν Ράδου κατατάσσεται μετὰ τῶν ὀλίγων ἐκείνων γυναικῶν, αἵτινες, κατὰ τὴν ἐμψυκτικὴν τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος εἰργάσθησαν νὰ θεμελιώσωσι τὴν ἠθικὴν ὑπαρξίν καὶ νὰ ὠθήρωσι πρὸς τὰ πρόσω καὶ τὴν διανοητικὴν τῆς γυναικῆς ἀνάπτυξιν.

Γνωστὸν εἶνε ὅτι ὑπηρετεῖ τις τὴν πατρίδα πολυτρόπως. Καὶ τὸ ἔθνος δὲν μεγαλοῦργεῖ μόνον διὰ τῶν ὀπλων, διότι ὡς καὶ ὁ Ὀμηρος καὶ τότε ἔλεγεν:

Ἄλλω μὲν γὰρ ἔδωκαν Θεοὶ πολεμητὰ ἔργα,
Ἄλλω δ' ὀρχιστῆν, ἐτέρω κίθαριν καὶ αὐδῆν,
Ἄλλω δ' ἐν στήθεσι τεθῆ νόον εὐρώοπα Ζεὺς.

Διὸ καὶ ἡ Μαρία Ράδου ἐξυπηρέτησε τὴν πατρίδα ἀρκούντως κατὰ τὰ χαρίσματα τὰ ὅποια ὁ Θεὸς ἐχάριεν εἰς αὐτήν.

Τέλνα ή Ράδου είχε τον Νικόλαον διακριθέντα εις όλας τās βαθμίδας τās άνωτέρας τής δικαστικής Ιεραρχίας» ρήτορα, δημοσιογράφον υπό ψευδώνυμον και όστις εξέδωκε «Τά κατά την Ριζάριον Συγολήν», τής όποιας υπήρξεν ό άρχαιότερος έξορος. Συνέτεινε πολύ εις την εξόντωσιν τής ληστείας. Το σοβαρώτερον όμως έργον του λαιτουργοῦ τούτου τής Δικαιοσύνης είναι ό υίός του Κωνσταντίνος, ό καθηγητής τής Ιστορίας εν τή Συγολή των Δοκίμων, όστις μέχρι τούδε έδημοσίευσε τόσα αξιόλογα και ωφέλιμα Ιστορικά Ιδίως έργα τά όποια τιμούν την φιλολογίαν μας μεγάλως.

Η Ράδου έφερεν επίσης εις τον κόσμον και δύο θήλας, την κυρίαν Ηίσσα (έν του στρατηγοῦ τής επανάστασεως) και την κυρίαν Ρέντη (έν τής Ιστορικής οίκογενείας

Ρέντη έν των Ατσαγιόλι και Ρέντη των Αθηνων).

Νομίζομεν ότι πρέπει ν' αναφέρωμεν και την αδελφήν τής Ράδου την Ελένην Παπαρηγοπούλου. Καί αυτή, έγεννήθη έν Λιβόρνω τῷ 1807 και απέθανεν έν Αθήναις τῷ 1882. Καί αυτή βεβαίως έτυχεν εξόχου άγωγής έν Ιταλία, διό και έδρασαν έν Ελλάδα: και έλαβε την πρώτην ιδέαν τής Ιδρύσεως έν Αθήναις του γνωστού συλλόγου των Γυναικων, οῦ μέχρι των τελευταίων στιγμων τής ζωής της υπήρξεν άληθής προστάτις του κοινωφελούς τούτου Ιδρύματος και δικαίως χιλιάδας νεάνιδες και γυναίκες διαφυλάττουσι προς την Ελένην μνήμην ευγνωμονα, διότι διά τής εργασίας των πορίζονται τά προς τὸ ζῆν εντίμως.

ΣΠ. ΔΕ-ΒΙΑΖΗΣ

ΤΑ ΨΥΧΙΚΑ ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

ΔΥΟ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Κυρία μου,

Πρό όλίγων στιγμων έτελειώσα τās νέας έκμυστηρεύσεις σας. Πόσον σας ευχαριστώ γι' αυτήν την ευγενή εμπιστοσύνην σας να με κάνετε κοινωνόν όλων των μεγάλων ψυχικών σας καταστάσεων. Αυτό δεν μ' ευχαριστεί μόνον, αλλά και μου δίδει κάθε τόσον την υπερηφάνειαν, ότι είμπορώ να άνακουρίζω κάθε λύπην που μου εμπιστεύεσθε, να διαρωτίζω κάθε άπορίαν, που σας βασανίζει, να σας δίδω μίαν έλπίδα, όσάνκις σας κυριεύει ή άπελπισία.

Και πόσον τερπνή είναι ή ικανοποίησίς μου, όταν, αφού «μελετήσετε», όπως μου γράφετε, τὰ γράμματά μου, μου άπαντάτε πάντοτε με εκείνην την ώραϊαν ειλικρινειαν και εκείνην την βαθειάν κρίσιν που σας άνήκου, ότι: «Έχω πολύ δίκαιον» και ότι «τόρα» γελάτε και σείς με τās άνοήτους φιλαρίδας σας.

Ποτέ, έν τούτοις, δεν θά θελήσετε να με πιστεύετε και τούτο —τό έχω κρυφὸ παράπονον— ότι δηλαδή αί λέξεις «άνόητος» και ή λέξις «φιλαρία» όταν πρόκειται να λεχθούν διά κυρίαν δεν έχουν την γελοϊαν σημασίαν που έχουν όσάνκις λέγονται διά τούς άνδρας. Αί φιλαρία των κυριών είναι μία από τās κυριώτερας χάριτας, με τās όποιās τās έρωδιάσεν ή δημιουργία. ή δέ άνοηρία μία από τās ύπεροχάς του ώραίου φύλου των άπέναντι του ίδιου μας. Γυναικα σιωπηλή και σοβαρά είναι κατάρα, είναι κάτι δυσπρόστως έκτακτον, όπως είναι ένα τέρας.

Τὸ άθλιον φύλον μας θά απέθνησκεν από άνίαν εάν ήτο καταδικασμένον να έχη την σύντροφον τής ζωής του σοφίαν. Είναι ήδη αρκετά δυστυχές με την ιδιικήν του την σοφίαν.

Έπειτα, κυρία σείς, δεν είναι δυνατόν να φαντασθήτε πόσον χαριτωμένα είναι τὰ γυναικειά παράπονα, όταν, όπως συνήθως, είναι άδικα. Εάν ήξεύρατε την ευχαριστήσιν που μάς προσφέρετε όταν, με εκείνο τὸ ερατεινόν ναζι, ύφώνουσα τὰ κομψά φρόδια, κατεβαζουσα τὰ ώραϊα μάτια και κλίνουσα έλίγον με θλίψιν τὸ εὖμορφο κάλο-

κτενισμένο κεφαλάκι, θρηνείτε ότι δεν σας άγαποῦν πειά, ότι δεν έννοοῦν πειά την ψυχήν σας, δεν εκτιμούν την άφοσιώσιν σας, δεν συγκινούν πλέον αί θυσίαι σας, σας βεβαιώ ότι: όλην την ζωήν σας θά την άγειρόνατε εις τὸ να εκφράζητε παράπονα. Θά ήτο τὸ άσφαλέστερον και χαριέστερον μέσον να μη έχετε ποτέ ειλικρινώς τοιαῦτα.

Τέτοιο, γλυκύτατον παράπονον μου άνακοινώνετε πάλιν τώρα λέγουσα, ότι: ό σύζυγός σας ένόσω ήτον έραστής σας, σας ενέπνεεν έρωτα και από τινος σας εμπνέει φόβον.

Εάν με άρνήνατε με μόνον αυτήν την ξηράν άνακοίνωσιν θά έδυσκολευόμουν να σας εξήγησω τί συμβαίνει! άλλ' ευτυχώς μου δίδετε και μίαν φωτεινήν άκτίνα, προσθέτουσα, ότι: αυτό τον λυπεϊ και εκείνον, και ότι: πολλές φορές σας μέμφεται για τον φόβον αυτόν που του έχετε, και σείς άναγκάζεσθε να τὸ άρνείσθε.

Προς στιγμήν, μετανοείτε, μου γράφετε, και άπορασίζετε να του δείξετε ότι: δεν τον φοβεϊσθε πλέον, αλλά ότι: τον άγαπάτε, όπως άλλοτε μ' εκείνην την έλευθερίαν τής ψυχής όλων των έρωτευμένων. Αλλά μάλις τον ιδήτε σκυθρωπών, σιωπηλών, περίφροντιν, σας κυριεύει πάλιν ό φόβος και φοβεϊσθε να τον πλησιάσετε. Έκείνος τὸ παρατηρεϊ, παρατηρεϊ ότι: προσποιείσθε για να τον ευχαριστήσετε, ότι υποκρίνεσθε, για να σας πιστεύση, και ή μεταγχολία του γίνεται όργη, και τότε ό φόβος του γίνεται διπλάσιος.

Και μου δίδετε μόνη σας την εξήγησιν αυτού του λυπηροτάτου γεγονότος, τὸ όποϊον ή δυσπιστία μεταξύ άνδρος και γυναικός, ή πηγή των ψευδων, των φόβων, των κατηρειων, των παρεξηγήσεων, αυτων όλων των εξέων δηλητηριων που ποτίζουν καθημερινώς τὸ έρωτικόν δένδρον και τὸ μαραϊνουν και τὸ ασχημίζουν και τὸ καταστρέφουν! μου λέγετε ότι: την ευθύνην για την προσποίησην αυτήν που κάνετε δεν την έχετε σείς άλλ' εκείνος. Και με παθαπέμπετε εις τās περιδοήτους **Feminités** του Μαρσέλ Πρεβώ, του αυτεπαγγέλτου αυτού συνηγόρου κάθε γυναικειού παραπόνου, ό όποϊος δικαιολογεϊ τὰ γυναικειά

φέμματα ως άνάγκην επιβαλλομένην από τούς ίδίους τούς έραστὰς ή συζύγους. Η γυναικες θά ήσαν ειλικρινεις αν δεν φοβοῦντο τον άνδρα. Άρα πειά: πάντοτε αυτός όστις εμπνέει τον φόβον.

Και σταματάτε θριαμβευτικώς εις αυτό τὸ συμπέρασμα και μου ζητείτε μέσον θεραπειάς αυτού του μοιραίου, τὸ όποϊον είναι ή μεταμόρφωσις του έρωτος εις φόβον.

Αλλά πώς να σας άναγγείλω, ότι σήμεραν θά σας λυπήσω εάν σας δώσω την εξήγησιν και την θεραπειάν που μου ζητείτε; Πώς να πάρω όλην την ευθύνην από τον σύζυγόν σας και να την επιρρίψω εις σας; (Θ) α με συχωρήσετε και αυτήν την φοράν, όπως τόσας άλλας: Το έλπίζω διότι: στηρίζομαι πρό πάντων εις την υγιεστάτην κρίσιν σας.

Λοιπόν, εάν τον φοβεϊσθε τώρα, τον άλλοτε άνδρα τής λατρείας σας, τὸ σφάλμα είναι δικό σας. Από όσα μου εκθέτετε, από τās περιποιήσεις που σας κάννει εις τὸ τραπέζι, από τās θυσίας εις τās όποιās υποβάλλεται τὰ βράδια, μη πηγαίνων πουθενά όπου δεν είναι δυνατόν να πᾶτε και σείς, περιφρονών τον έαυτόν του δια να μη σας λυπήση με κανένα λούσσο, ή φιλικόν γεῦμα, ή συναδελφικόν περιπατον, άγαπών τās στιγμάς που μένετε μόνον, αν και μένει συλλογισμένος και κατηρής, από όλας αυτές τās λεπτομερείας, έννοώ ότι: ό άνθρωπος αυτός σας άγαπᾶ όπως σας άγαποῦσε, αλλά σείς δεν του δίδετε πλέον την ευτυχίαν να σας τὸ άποδείξη.

Σείς επαύσατε να τον άγαπάτε πλέον ως έραστήν τον άγαπάτε ως σύζυγον, ως έν ανώτερον, ισχυρότερον, ως άνάγκην, ως ζυγόν. Αυτός τὸ άντιλαμβάνεται και θλίβεται. Τον γνωρίζω: είναι ευγενής! μισει τον δεσποτισμόν. Η θλίψις τον κάννει σιωπηλόν, σκυθρωπών, άπείτομον κάποτε χωρίς ίσως να τὸ θέλη. Σείς τον παρεξηγεϊτε —ώ ή παρεξηγήσις!... τὸ πρώτον δηλητηριον του έρωτος! — παίρνετε την σιωπήν του ως περιφρόνησιν, την μεταγχολίαν του ως θυμόν: και τον φοβεϊσθε.

Ένώσω σας βλέπει και τον φοβεϊσθε, εκείνος πείθεται όλονεν περισσότερο ότι επαύσατε όριστικώς να τον άγαπάτε. Είς την άπελπισίαν του θυμώνει, άλλ' όχι: τόνον εναντίον σας όσον κατά του έαυτού του. Με σας θυμώνει επειδή τον παρεξηγεϊτε με τον έαυτόν του επειδή δεν ήμπορεϊ να σας άποδείξη πλέον, ότι: σας λατρεύει. Η άπογοήτσεις τον κάννει σκυθρωπών. Μη παραγνωρίζετε τουλάχιστον μίαν φυσικήν του ιδιότητα: να είναι υπερήφανος! έχετε ήδη παραγνωρίσει: μίαν άλλην του: ότι άγαπᾶ εντίμως και σταθερώς! και δι' αυτό μεταμορφώνετε έντός σας τὸ προς αυτόν αίσθημα, από έρωτα εις φόβον.

Πώς θά ήτο δυνατόν να εφαναζόμεν ότι: σείς, ή κριτικώτερα και έμυθερωκετέρα γυναικα δεν παρατηρήσατε και δεν εκρίνατε ασφαλώς τούς τρόπους του που μου εκθέτετε! πώς θά ύπώπευον ότι: δεν άντιλαμβάνεσθε την ψυχήν του συντρόφου σας εάν δεν ήμουν βεβαίως ότι: καμία πλάνη εκ μέρους σας δεν πρόκειται. άλλὰ καθαρὰ ώρισμένην αλλοίωσις τής ιδιικής σας ψυχής;

Δεν τον άγαπάτε πλέον, άγαπητή μου κυρία, τον κών σας σύντροφον και δεν τον έννοεϊτε ούτε σείς. Δεν

σας άδικώ! την ιδιικήν του την ψυχήν κανείς δεν είναι εις θέσιν να γνωρίζη! είναι μυστηριωδεστερα από τās ξένας.

Πιστεύσατέ με όμως, και αν νομίζετε ότι σφάλλομαι —τὸ όποϊον είναι πιθανόν— τότε δοκιμάσατε την ψυχήν σας και την γνώμην μου. Σας είναι ευκολώτατον. Δεν έχετε παρά να προσποιηθήτε έλίγον περισσότερο και έλίγον διακριέστερον. Επει πέντε-δέκα ημέρας προσπαθήσατε να μεταμορφωθήτε πάλιν εις την πρώτην φίλην του, την περιπαθῆ του έρωμένην και θά τον εξελέγητε και θά αυτοεξελεγηθήτε. Εάν έχω δίκαιον, θά τον εξαπατήσετε, θά εκλάβη τās εκδηλώσεις σας ως ειλικρινεις και θά επανήδητε έναν έραστήν θερμόν και περιπαθῆ, όπως ό άνδρας των καλών σας ημερών. Εάν έχω άδικον, θά μείνη, άδιάφορος και μετά την μεταμόρφωσιν σας.

Περιμένων τὸ συμπέρασμα του πειράματος αυτού, σας προσφέρω, άγαπητή κυρία, τούς έγκαρδίους χαιρετισμούς μου.

Διά την άντιγραφίην

Ε. ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΔΗΣ

(Η ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ)

Φίλε μου Κύριε,

Δύο μεγάλα και εξ' ήτου δυνατά αίσθήματα με κατέχουν: θαυμασμός προς την ψυχολογικήν σας άριστοτεχνίαν και θλίψις διά την άτυχίαν μου, την όποιαν μου άπεκαλύψατε. Έπρεπε να σας μισήσω διά την τρομεράν αυτήν άποκαλύψιν, ή όποια έδωλαεν εις τὸ εῶς τής αληθείας μίαν ευεργετικήν πλάνην μου και με έκαμε να πισθώ ότι: δεν ήμπορώ πλέον ούτε εῶς να είμαι ευτυχής, ούτε άλλην να καταστήσω.

Και όμως δεν αίσθάνομαι τὸ θάρρος να τὸ κάμω. Στέκεσθε εμπρός μου τόνον αξιόθαύματος με την διορατικῆν σας δύναμιν, ώστε φοβοῦμαι μήπως κάμω καμμίαν άσέβειαν προς ένα έν υπέρτερον, προς ένα ψυχογνώστην, αν αισθανθώ τίποτε άλλο από βαθειάν ύπόληψιν.

Εϊσθε σοφός και είμαι δυστυχής. Αυτό είναι όλον τὸ συμπέρασμα τής πνευματικῆς και τής ψυχικῆς μου καταστάσεως αφ' ότου εκτελέσασα κατά γράμμα την ιδέαν σας, έδρασιώθην ότι, πραγματικώς, όλη ή ευθύνη τής λυπηρῆς μεταβολῆς που έγινεν εις την συμβίωσιν μας βαρύνει: εμέ.

Τὸ ίδιο βράδυ που έλαβα τὸ γράμμα σας άπεράσισα και να τὸ εκτελέσω. (Θ) α σας όμολογήσω εῶς μίαν κακήν μου σκέψιν! ήθελα μάλλον να εξελέγῃω σας! είχα την περιέργειαν να μάθω αν και την φοράν αυτήν θά είχατε δίκαιον εις τās ψυχολογικές σας άναλύσεις και εάν όχι, να εκδικηθῶ, να σας νικήσω.

Τέτοιον χυδαϊον έγωισμόν πρώτην φοράν ήσθάνθην: να νικήσω εῶς, μία αδυναμία, εῶς, μίαν δύναμιν. Να εκδικηθῶ τον άνθρωπον ό όποϊος είναι ό ρυθμιστής τής ψυχικῆς ζωής μου, και εις τον όποϊον όφείλω τόσας διαρωτίσεις, όλες ευεργετικές, εκτός τής τελευταίας.

Λοιπόν, εκείνο τὸ βράδυ εκαλλωπίσθηκα περισσότερο από άλλοτε, έφόρεσα τὸ καλλίτερον προσωπεϊον τής φιλαρκεσίας, εξ' όσων έχομεν ήμεϊς αί γυναίκες, συνεχέντρωσα όλην μου την πανοπλίαν: στα μάτια μου έθεσα

την περιπάθειαν ποῦ ἐλκύνει· στὰ χεῖλῃ μου τὸ χαμόγελο ποῦ μεθύσκει, στὸ λαιμὸ μου, ἓνα ντεκολτέ οτολισμένον μὲ μίαν μικρὰν διαμαντοκόσμητον καρδοῦλαν ποῦ μοῦ ἔχει χαρίσει· εἰς μίαν ἑορτὴν μου. Καὶ μέσα στὴν ψυχὴν μου συνεισφέρουσα ὄλην μου τὴν θέλῃσιν νὰ γείνω ἄρραστη.

Ἄφου εἶδα μίαν φορὰν ἀκόμη τὸν ἑαυτὸν μου στὸν καθρέπτην — αὐτὸν τὸν συνωμότην μας εἰς ὅλα τὰ τεχνάσματα — ἐπῆγγα κι' ἔμεινα στὸ παράθυρο καὶ τὸν ἐπερίμενα νὰ ἔλθῃ.

Αὐτὸ εἶχα τόσον πολὺν καιρὸν νὰ τὸ κάμω, ὥστε ὅταν τὸ ἔκαμα μοῦ ἐφάνη ὅτι εἶχα γείνει· πάλιν εἰλικρινῆς καὶ εἶχα ἐπανέλθει· στὰς παλῆας, τὰς ὠραίας νύκτας τῆς πρώτης μας ἀγάπης,

Ἐπὶ τέλους τὸν βλέπω νὰ ἔρχεται, ὅπως πάντοτε, ἀργὰ, ἀκουμπῶν μὲ ρυθμὸν τὸ μπασοῦνι του καὶ μὲ τὸ κεφάλι σκυμμένο.

Τοῦ ἄνοιξα τὴν θύραν, τοῦ ἐχάιδεψα τὸ χέρι, καὶ τοῦ εἶδειξα ὅτι ἤμουν εὐτυχῆς ποῦ ἦλθεν.

Ἐκεῖνος μ' ἐκύτταξε μὲ τόσην ἀπορίαν ὡς νὰ ἤθελε νὰ βεβαιωθῇ ἂν ἤμουν ἐγὼ ἢ ἄλλη. Μοῦ ἀνταπέδωκε τὸ χαμόγελο, μοῦ ἐφίλησε τὸ χέρι, μὲ τὸ ὅποιον ἐχάιδευα τὸ δικό του, καὶ ἐπὶ μίαν ὥραν σχεδὸν ἐπροσπάθει νὰ μὲ ἐξερευνήσῃ.

Ποιὸς ξέρει· πόσας ὑποψίας νὰ ἔβαλε στὸν νοῦν του, γιὰτὶ ἐνῶ μοῦ ὠμιλοῦσε καὶ μοῦ ἐγέλοῦσε μὲ φανερὰν εὐτυχίαν, μ' ἐκύτταξε δυσπίστως καὶ ἐπὶ πολλὴν ὥραν ἦτον ἐπιφυλακτικὸς.

Μετὰ τὸ δεῖπνον δὲν τὸν ἀφῆκα ὅπως ἄλλοτε, νὰ διαβάξῃ, καὶ νὰ ἀποσυρθῶ στὸ δωμάτιό μου ἀπὸ νωρίς, ἀλλ' ἐκάθησα κοντὰ του καὶ τὸν παρεκάλεσα νὰ μοῦ πῇ πῶς ἐπέρασε τὴν ἡμέραν του, ποῦ ἐπῆγγε, μὲ ποίους ὠμίλησε, καὶ ὅταν μοῦ εἶπεν ὅτι ἐπισκέφθη μίαν γνωστὴν μας οἰκογένειαν ζωηρᾶς μου φίλης, τοῦ ἔκαμα καὶ μίαν σιηνὴν ζήλειαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐδοκίμασα τὸ τάλαντόν μου ὡς ἴθοποιό.

Προσεποιήθη τὸσον τέλειαν τὴν ζηλιάραν, ὥστε τὸν ἔφερα εἰς τὴν μεγαλειτέραν καὶ τὴν εἰλικρινεστέραν εὐθυμίαν. Ἐγέλοῦσε δυνατὰ, μοῦ ὠριζέστο, μοῦ διεμαρτύροτο, μὲ ἀγκάλιαζε, μὲ φιλοῦσε, ἐφαίνετο τόσον εὐτυχῆς, ὅσον καμμίαν ἄλλην φορὰν στὴν ζωὴν μας.

Ἐπὶ τέλους ἔκαμα ὅτι τὸν ἐπίστευσα, ὅτι τοῦ ἤμουν εὐγνώμων καὶ ἐνῶ ἐπὶ μῆνας, ἐπὶ χρόνον ἴσως ἤμουν ψυχρὰ καὶ ἀδιάφορος, ἐκεῖνο τὸ βράδυ ἐδέχθη, σχεδὸν ἐπεζήτησα, ὅλας τὰς θωπείας του.

Ἦτον ἀργὰ, περασμένα μεσάνυκτα, ὅταν ἤμεθα ἀκόμη ἄγρυπνοι. Ἐκεῖνος, σὰν μεθυσμένος ἀπὸ κάποιον μαγικὸν ποτὸν ποῦ πρώτην φορὰν ἐπιε, καὶ τὸν ἐζάλιζε, καὶ τὸν παρέλυε, μὲ ἐκρατοῦσε σφικτὰ ἀγκαλιασμένην καὶ μὲ τὸ κεφάλι γεμμένο περιπαθέστατα ἐπάνω μου, μὲ τὰ χεῖλῃ του κοντὰ εἰς τὰ δικά μου, μὲ μάτια λιγωμένα, μ' ἓνα ὕφος γλυκύτατον, ἱκετευτικόν, γεμῆτο εὐγνωμοσύνην μ' ἐρωτοῦσε κάθε λίγο :

«—Μ' ἀγαπᾶς, ἀλήθεια, Νίνα μου :

Τοῦ ἐσφίγγα τὸ χέρι. Πάλιν μοῦ ἔλεγε :

«—Μὰ εἰν' ἀλήθεια : ... Ἔτσι, ὠραῖα, σὰν ἄλλοτε : ...

Μήπως ἐνειρεύομαι ;

«—Ὅχι· σ' ἀγαπῶ, τοῦ ἀπαντοῦσα, μέσα στὸ στῆθος

του, σὰ νὰ ἤθελα νὰ τὸ πῶ κατ' εὐθείαν στὴν καρδιά του. Καὶ προσέθετα, τὸ τέρας :

«Ποτὲ δὲν ἔπαυσα νὰ σ' ἀγαπῶ !»

Ἐκεῖνος δὲν μοῦ ὠμιλοῦσε πειά. Ἐκλείει τὰ μάτια του καὶ ἐψιθύριζε κατὶ σὰν γογγύσματα, σὰν λυγμούς. Ἐφαίνετο ὡς νὰ ἐπονοῦσεν, ὡς νὰ ἔκασχεν ἀπὸ αὐτὴν τὴν κεραινοδόλον εὐτυχίαν.

Εἶχα τὸ θάρρος — τὴν ἀγριότητα, ἔπρεπε νὰ πῶ — νὰ ἐξακολουθῆσω ἐπὶ δύο ἡμερονύκτια ἀκόμη προσποιουμένη μὲ τὴν ἴδιαν ζέσιν, μὲ τὴν ἴδιαν ἐνεργητικότητα. Ποτὲ, σὰς τὸ ὀρκίζομαι, δὲν τὸν εἶδα πειὸ πραγματικῶς, πειὸ ἐντελῶς, πειὸ ψυχικῶς εὐτυχῇ. Ποτὲ δὲν ἐδέχθη ἓκ μέρους του μεγαλειτέρας ἐκδηλώσεις ἀφοσιώσεως, ποτὲ δὲν ἔκαμε γιὰ μένα τόσον φανατικὰς θυσίας, ἐπὶ πέντε χρόνια τώρα ποῦ ἔχομεν ὡς ἐρωτευμένοι καὶ πανθρεμμένοι. Δὲν πηγαίνει· πουθενά, ἔχει ἀφοσιωθῇ σὲ μένα σὰν τὸ πιστότερο σκυλί. Ἐξοδεύει ὅλα του τὰ χρήματα γιὰ νὰ μοῦ κάμνῃ δῶρα καὶ διὰ νὰ μὲ διασκεδάξῃ. Ἐνα βράδυ ποῦ ἤμουν ὀλίγον ἀδιάθετη ἐκάθισεν ἄγρυπνος ἕως τὸ πρωὶ ἀπὸ πάνω ἀπὸ τὸ προσκέφαλό μου...

Ἄχ ! δὲν ἀντέχω πλέον νὰ ἐκθέτω... τὴν δυστυχίαν μου. Διότι εἶμαι πολὺ δυστυχῆς, ὀριστικῶς καὶ ἀμετακλήτως πλέον δυστυχῆς. Καὶ αὐτὴν τὴν θλιβερωτάτην ἐπίγνωσιν τὴν ἐφείλω σὲ σὰς. Εἶνε νὰ σὰς βδελυθῶ. Καὶ ὅμως σὰς θαυμάζω.

Ἐγχετε ὅλον τὸ δίκαιον μαζὶ σας : αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον ποῦ μὲ λατρεύει, δὲν τὸν ἀγαπῶ. Τὴν Τρίτην ἡμέραν, ἢ θέλῃσις μοῦ ἐξητηλήθη τὸ θάρρος μ' ἐγκατέλειπεν ἢ περιέργειά μου ἔλαβεν οἰκτρὰν κατακρήνην. Δὲν ἤμποροῦσα πλέον νὰ προσποιηθῶ. Ὁ ἔρωσ του μὲ ἐπληττε· τὰ χάρδια του τὰ ἐδαρέθηκα. Μία ἀηδία, σωρευθεῖσα μετὰ στὴν καρδιά μου ἐξέσπασε πειὸ ἔντονος. Ἀποτόμως, τοῦ ἐφέρθη τὸσον ἄγρια, ἀπέχρυσα τόσον βάναστα μίαν ἀφελῆ καὶ εἰλικρινῆ θωπείαν του, ὥστε, μὲ τὴν ἴδιαν ἀπορίαν ποῦ ἐστάθη καὶ μ' ἐκύτταξεν, ὅταν πρὸ τριῶν ἡμερῶν μὲ εἶδεν ἐρωτευμένην, μὲ τὴν ἴδιαν — ἀλλὰ ὠχρὸς, ἄφρωνος, ἀπελπισμένος — ἔμεινε καὶ μ' ἐκύτταξε, σὰν νὰ ἐσπασαν ἔξωρα μέσα του ὅλα του τὰ ἐλατήρια τῆς ψυχικῆς ζωῆς του.

Ἐπειτα, ὡς νὰ συνῆλθεν ἀπὸ κάποιαν φρεναπάτην, ἔπεσεν εἰς τὸν καναπέ καὶ ἄρχισε νὰ κλαίῃ σιωπηλὰ, τραγικὰ, ὅπως κλαίουσιν οἱ μεγάλοι.

Τὶ θὰ ἔκαμνε κάθε ἄλλη γυναῖκα εἰς μίαν τέτοιαν θέσιν, γυναῖκα εὐαίσθητος ἢ τοῦλάχιστον ἀπλῶς εὐγενῆς : Ἐὰν δὲν μετανοοῦσε γιὰ τὸν τρόπον τῆς θὰ ἐκλείετο εἰς τὸ δωμάτιόν της καὶ θὰ ἐκλαίε καὶ αὐτῇ.

Ἐ! λοιπὸν αὐτὸ τὸ ὠραῖον πρᾶγμα δὲν τὸ ἔκαμα. Ἢ ἀπελπισία του ὄχι μόνον δὲν μὲ συνεκίνησεν ἀλλὰ καὶ μὲ ἐφοῦρσισε.

Εἶμαι τέρας ! Ἀλλὰ καὶ σεῖς εἶπες δῆμος· δὲν θὰ σὰς ζητήσω ποτὲ πλέον τὰ φῶτα τῆς σφίρας σας. Εἶνε ὀλβία. Ἐρένευσαν δύο ἐλπίδας. Τὴν ἐλπίδα μιᾶς γυναικῆς ὅτι ἐπλανᾶτο καὶ τὴν ἐλπίδα ἐνὸς ἀνδρός, ὅτι θὰ ἐπανέκα τὴν εὐτυχίαν.

Ἄ ! δὲν ἤμπορῶ νὰ σὰς τὸ κρύψω τὴν σιγητὴν αὐτὴν ποῦ αἰσθάνομαι τὴν ψυχὴν μου νὰ ὀδύρεται : σὰς θαυμάζω ἀλλὰ καὶ σὰς μισῶ.

Νίνα.....»

Ε. ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΔΗΣ

ΒΑΣΙΛΙΚΑ ΣΥΝΟΙΚΕΣΙΑ

Ο Πρίγκηψ Γεώργιος τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ Πριγκήπισσα Ἐλισάβετ τῆς Ρουμανίας, μελλόνυμφός του, πατιναρίζοντες εἰς τὸ Βουκουρέστι.

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΜΕΛΕΤΗΜΑΤΑ

ΤΟ ΑΡΧΕΙΟΦΥΛΑΚΕΙΟΝ ΖΑΚΥΝΘΟΥ

Ἡ ὑπαρξίς δημοσίου Ἀρχαιοφυλακείου εἰς μίαν πόλιν καὶ ἡ μετὰ τάξεως διατήρησις τῶν εἰς αὐτὸ διαφόρων βιβλίων καὶ ἐγγράφων ἔχει μόνον εἶνε ἐκ τῶν δειγμάτων εὐνομοσύνης πολιτείας καὶ μέτρον πολιτισμοῦ καὶ προόδου τῆς πόλεως ἐκείνης, ἀλλὰ καὶ δι' αὐτοῦ παρέχονται μέγιστα μὲν ὑπηρεσίαι εἰς τὸ δημόσιον, πλεῖστα δὲ βοηθήματα εἰς τοὺς πολίτας, τὰ τιμαλφέστερα τῶν ὁποίων δικαιώματα ἐκείθεν ἐξαρτῶνται.

Τοιοῦτον ὑπὸ πᾶσαν ἐποψὴν πολῦτιμον ἴδρυμα ἐγκλεισθὲν τεσσάρων καὶ πλέον αἰώνων βιβλία καὶ ἐγγράφα τῶν διαφόρων Ἀρχῶν, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ Ληξιαρχείου, τηρεῖται καὶ ἐν Ζακύνθῳ εἰς τὴν κεντρικὴν τῆς Ὀλύμπου λεωφόρον καὶ κάτωθι τοῦ ἐνεχυροδανειστηρίου.

Ἡ ἱστορία τοῦ Ἀρχαιοφυλακείου τούτου ἀνάγεται εἰς μακροχρόνιον ἐποχὴν, εἶνε δὲ ἱστορία ποικίλη καὶ περιήλικος, ὡς αἱ διάφοροι πολιτικαὶ μεταβολαί, τὰς ὁποίας ὑπέστη ἡ Ζακύνθος ἀπὸ Βενετοκρατίας μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς ἡμερῶν.

Ἐν τῷ προορίῳ, ὅπου ἡ μεσαιωνικὴ τῆς νήσου πόλις, ἔπρεπε κατ' ἀνάγκην νὰ εὐρίσκηται καὶ τὸ ἀρχεῖον, ἡ μᾶλλον ἀρχεῖα τῆς νήσου, διότι ἦσαν διάφορα ἐγκαθιδρυθέντα ἀπ' αὐτῆς τῆς ἐν Ζακύνθῳ ἀξίσεως τῶν Βενετῶν. Ἀρχαιότεραι τοῦ ἐσ' αἰῶνος πληροφόροι περὶ τῶν ἀρχείων τούτων δὲν εἶνε γνωστά. Ἡ ἐν ἔτει 1612, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ χρονολογίου Βαρβία, ἐπισυμβάστα πρὸς τὰς ἀρχείων, ἡ καταστρέψασα μέρος αὐτῶν, ἐπιφέρει πῆλον ἐπὶ τῶν πρὸ τῆς Βενετοκρατίας ἀρχείων τῆς νήσου.

Τὴν ἀνάγκην ἰδρύσεως δημοσίου Ἀρχαιοφυλακείου ἀναγνωρίσασα ἡ Διοίκησις (Reggimento) Ζακύνθου, ἐξέδωκε διάταξιν ἀπὸ 10 Νοεμβρίου 1559. τὴν ὅποιαν καὶ ἰταλιστὶ συντεταγμένην μεταφέρομεν εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς.

ΠΕΡΙ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΑΡΧΕΙΟΦΥΛΑΚΕΙΟΥ

Ἡ μεγαλοπρεπὴς καὶ πιστοτάτη αἰτιῆ τῆς Ζακύνθου Κοινότητος ἀρχεῖον ὑπέστη καὶ ὑφίσταται ζημίαν καὶ μερίστην ἐνόχλησιν εἰς τὰ κατ' αὐτὴν, ἅτε μὴ ἐχουσα, ὡς ὅλοι αἱ πόλεις καὶ χωρὶα τοῦ ἐνδοξοτάτου ἡμετέρου Κράτους, δημοσίον μὲν πρόσωπον πρὸς τὴν ὀρθοῦσιν τῶν λησίων ἐγγράφων καὶ βιβλίων αὐτῆς, ὠρισμένον δὲ τόπον διὰ τὰ, ὡς ἀνωτέρω, ρηθέντα ἀντικείμενα. Ὅθεν ὑφέλουσα νὰ μεριμνήσῃ, χάριν εὐ-

γνωμοσύνης πρὸς τὴν αὐτὴν μεγαλοπρεπὴ Κοινότητα, ἡ περιφανὴς Διοίκησις ἀπεφάσισεν, ὅπως ὁ παρὰ τὴν Θυρίδα (Portello) χώρος τῆς φρουρᾶς ἢ ἄλλος τις, ὁ ὅποιος θὰ ἐθεωρεῖτο ἀσφαλέστερος, παραχωρηθῆ εἰς τὴν αὐτὴν Κοινότητα, ὡς Κοιντικὸν Ἀρχαιοφυλακεῖον, καὶ ὑπὸ τοῦ δημοσίου Ταμείου ἰδουθῆ καὶ ἐφοδιασθῆ δι' ὅλων τῶν ἀναγκαίων, ἐν τῷ ὁποίῳ δέον νὰ κατατίθενται καὶ διαφυλάττωνται πάντα τὰρχαία καὶ νεώτερα ἐγγράφα, βιβλία, λησμοί, τίτλοι καὶ λοιπὰ σχετικὰ εἰς τὴν αὐτὴν Κοινότητα ἀφορῶντα. Ἐπίσης ὅλα τὰ πρωτόκολλα ἀπάντων τῶν τεθνεώτων συμβολαιογράφων, τῆς τε πόλεως καὶ ἐξοχῆς, τὰ ὑπὸ τῶν κληρονόμων αὐτῶν κατεχόμενα, ὡς καὶ ἐκεῖνα ὅσων ἐφεξῆς θὰ ἐκλείπωσι. Καὶ διὰ τὸ Συμβούλιον τῆς Κοινότητος ταύτης καὶ τὴν διὰ ψηφοφορίας ἐξέλεξεν τῆς αὐτῆς Κοινότητος, δέον νὰ ἐκλεχθῆ κατάλληλος κοιντικὸς Γραμματεὺς (Ἀρχαιοφύλαξ) ἐκ τοῦ Σωματείου τῶν Συμβολαιογράφων, εἴτε καὶ ἐξ ἄλλων πολιτῶν, οἱ ὅποιοι καίπερ μὴ ἀνήκοντες εἰς τὸ Σωματεῖον τοῦτο, θὰ ἤθελον νὰ ἐκλεχθῶσιν, ἐπὶ τριετίαν μετ' ἰσοχρόνον ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας ἀποχῆς (contumacia), οὐδενὸς ἐκ τῶν ἐπιθυμούντων νὰ μετέρχονται τὴν δικηγορικὴν ἐπιστήμην, δυναμένου διὰ πολλοὺς ἀποχωρῶντας λόγους νὰ ἐξασκῆ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ κοιντικῶν Γραμματέως. Δέον νὰ ἐκλέγηται πρόσωπον κατάλληλον ἀμέμπτου διαγωγῆς, μὴ ἐπηρεαζόμενον ὑπὸ μέσων ἢ παρακλήσεων ὑπὸ πῆν ὑποχρέωσιν ὄρκου διδομένου ἐνώπιον τοῦ ρηθέντος Συμβουλίου διὰ τινος τῶν ἐντιμοῦ. Συνδικων. Αἱ πραγματικαὶ ὑφέλειαι ὅλων τῶν ἀντιγράφων ἐγγράφων, διαθηκῶν καὶ πάσης ἄλλης προίξεως τῶν αὐτῶν πρωτοκόλλων, θὰ λαμβάνονται κατὰ τὸ ἡμῶν, καθ' ὃν τρόπον πληρώνονται εἰς τὸ Ἀρχεῖον τῆς περιφανοῦς Διοικήσεως, τοῦ μὲν ἡμίσεως ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ Γραμματέως, ὑποχρέου νὰ ἔχη βοηθὸν ἐκλεγόμενον ὑπὸ τῆς περιφανοῦς Διοικήσεως τῆ παρεμβάνοντι ἐπίσημον μισθὸν ὀκτώ δονατίων, τοῦ δὲ ἄλλου ἡμίσεως διατερομένου εἰς τρία μερίδια ὑπὲρ τῶν πρωτοκολλῶν Προέδρου τοῦ αὐτοῦ Σωματείου τῶν Συμβολαιογράφων, ὅπως εὐχερέστερον ἐξευρισκῶνται οἱ ἐπιθυμούντες νὰ δεχθῶσι τὸ ἐπιούρημα τοῦτο τοῦ Προέδρου τοῦ αὐτοῦ Σωματείου καὶ διακρατήτα

θέσει τόσο ἀναγκαία καὶ ἐπωφελῆς. Δέον νὰ τηρηθῆ ὁ λησμός τῶν αὐτῶν ὑφέλειων ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ κοιντικῶν Γραμματέως ἐνόρκως μετὰ τῆς ἐξῆς διασφαρίσεως, ἐὰν ἡ εἰς τὸν αὐτὸν κοιντικὸν Γραμματεῖα προκύπτουσα, ὡς ἂν ὑφέλεια ὑπερβαίῃ τὰ 110 δονατῆα, πᾶν τὸ ἐπὶ πλέον τῶν 120 δονατίων νὰ καθορισθῆ εἰς ὄφελος τῶν ἐντιμοῦ. Συνδικων τῆς μεγαλοπρεποῦς ταύτης Κοινότητος εἰς τρία μέρη. Λαμβανομένου σαφῶς ὑπ' ὄψιν, ὅτι τὸ ἀξίωμα τοῦ Συνδικου εἶνε μερίστης σπουδαιότητος καὶ ὅτι ὁ μὴ γνωρίζων νὰ ἐκτελῆ τὸ καθήκον του ἀνάγκη νὰ τιμωρῆται ἀστυχῶς ἐν τῇ ἰδιότητι του ὡς ἐμπόρου, δικηγόρου ἢ συμβολαιογράφου, πολλοὶ δὲ ἀποποιῶνται νὰ δέχωνται τοιοῦτον ἀξίωμα μὴ προσπορίζον μάλιστα ὑφέλειαν τινά. Ἐὰν ὅντως δὲ ἡ ὑφέλεια αὐτῆ ὑπερέβαινε τὸ ποσὸν τῶν 180 δονατίων, πᾶν τὸ ἐπὶ πλέον πρῶτον εἰς τὴν αὐτὴν Κοινότητα καὶ ἀνακούφισιν τῆς μεγαλοπρεποῦς ταύτης Κοινότητος διὰ πᾶσαν συμβησομένην περίστασιν. Τὰ ὅποια χρήματα δέον νὰ δίδονται ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος, καθ' ἃ θέλει προκύπτει ἐκ τῶν λησίων του, διὰ τοῦ αὐτοῦ Γραμματέως πρὸς τὸν πρεσβύτερον Συνδικον, εἴτε πρὸς τὸν κρατοῦντα τὸ Ταμεῖον, διὰ παραλαβῆς, οὐδ' ἐπιτρέπεται κατ' οὐδένα τρόπον τὰ χρήματα ταῦτα νὰ διατίθενται ἄνευ διαταγῆς τῆς περιφανοῦς Διοικήσεως καὶ δι' ἀποδείξεως ὑπογεγραμμένης καὶ ἐσφραγισμένης, κατὰ τὴν ἐν τῷ εἰσαγγελικῷ γραφεῖῳ τηρουμένην τάξιν ἐπὶ ποιῆ προστίμου καὶ στερήσει τοῦ ἀξιώματός του, παρὰ τὴν παροῦσαν διαταγὴν ἐξάγοντος τὰ χρήματα Συνδικον ἐκεῖνον. Διατάσσουσα ἡ αὐτὴ περιφανὴς Διοίκησις, ἵνα οἱ κληρονόμοι ἀπάντων τῶν ὡς ἂν ἀποθνησκόντων συμβολαιογράφων τῆς τε πόλεως καὶ ἐξοχῆς ὑποχρεωθῶσι νὰ κομίσωσιν εἰς τὸ ρηθὲν Ἀρχαιοφυλακεῖον τῆς Κοινότητος, ἐντὸς ὀκταήμερον, ὅλα τὰ πρωτόκολλα, προικοσύμφωνα καὶ σημειώματα τῶν αὐτῶν τεθνεώτων συμβολαιογράφων καὶ εἴ τι ἄλλο κατεῖχον εἰς χεῖράς των ἐπὶ ποιῆ 50 δονατίων, καταβλητέων τῶν ἡμίσεων ὑπὲρ τοῦ ἡμίσεως καὶ τῶν ἄλλων ὑπὲρ τοῦ καταδότου, οὐ τὸ ὄνομα τηρεῖται ἐν ἐχεμυθείᾳ, καὶ δεκαετοῦς ἐξορίας ἐκ τῆς νήσου Ζακύνθου, στερήσεως δὲ τοῦ συμβολαιογραφικοῦ ἐπαγγέλματος, ἐὰν εἶνε συμβολαιογράφος.

Ἡ παροῦσα καταχωρηθῆτω ἐν τῷ βιβλίῳ Διαταγῶν τῆς πόλεως ταύτης.

Φραγκίδκος Πιζάνης Προνοητῆς Ζακύνθου
Ἰάκωβος Διέγος Σύμβουλος Ζακύνθου
Φραγκίδκος Γρίττις Σύμβουλος Ζακύνθου

Ἰδρυθέντος ὑπὸ τοὺς αἰσιωτέρους αἰῶνας τοῦ Ἀρχαιοφυλακείου, ἤρχισε καὶ ἡ τοποθέτησις ἐν αὐτῷ τῶν διαφόρων ἐγγράφων καὶ βιβλίων τῆς τε Διοικήσεως (Reggimento) καὶ τῶν τεθνεώτων συμβολαιογράφων, ἕνεκα ὅμως τῆς κακῆς καταστάσεως, εἰς τὴν διετέλουν τὰ διαφόρα ἐγγράφα τῶν συμβολαιογράφων ἰδίως καὶ πρὸ πάντων αἱ διαθήκαι, αἱ ὁποῖαι ἦσαν καὶ τὰ σπουδαιότερα ἐγγράφα σχετικῶς πρὸς τὰ συμφέροντα τοῦ λαοῦ, ὁ Νικό-

λακος Μοτσενίγος γραμματεὺς τῆς Κοινότητος, τῇ παρακλήσει πολλῶν πολιτῶν, ὑπέβαλε τῇ 8 Αὐγούστου 1600 ἐνώπιον τοῦ ἐκλαμπροτάτου Συμβουλίου αἴτησιν, ὅπως ἐκ τοῦ σώματος τοῦ αὐτοῦ Συμβουλίου ἐκλεχθῆ νέος γραμματεὺς τῆς Κοινότητος, ἐπὶ ἐξαιτίαν, πρὸς φύλαξιν τῶν ἐγγράφων καὶ πρωτοκόλλων τῶν συμβολαιογράφων, ὑποχρεούμενος νὰ τακτοποιήσῃ, τάξῃ κατ' ἀλφαβητικὴν σειρὰν καὶ ἀριθμίσῃ ταῦτα, ἅμα δὲ νὰ συνδέσῃ αὐτὰ εἰς μεγάλα βιβλία, ὡς ἐγένετο καὶ παρὰ τῆς γραμματεῖα τοῦ Συμβουλίου, οὕτως ὥστε νὰ μὴ ἀπώλλωνται τοῦ λοιποῦ, τηρούμενα ἐν ἐγγραφοθήκαις, νὰ προσλάβῃ δὲ καὶ ἱκανὸν γραφέα, ὡς βοηθὸν αὐτοῦ.

Ἡ αἴτησις τοῦ Μοτσενίγου ἐγένετο δεκτὴ καὶ, ἐκλογῆς γενομένης ἐξελέγη γραμματεὺς ἡ Ἀρχαιοφύλαξ διὰ ψήφων 117 κατὰ 21 ὁ Διέγος Ρωμανός.

Ἐτεῖ 1619, ὁ τότε ἀρχαιοφύλαξ τοῦ Γραφείου τῆς Κοινότητος ὑπέβαλε πρὸς τὴν γενικὴν Προνοητὴν ἀναφορὰν, δι' ἧς ἐκθέτων τὰς καταχρήσεις τῶν προκατόχων του, αἱ ὁποῖαι διεπράττοντο εἰς πᾶσαν ζήτησιν ἀντιγράφων ἢ βιβλίων τοῦ Ἀρχείου καὶ ἔχων ὑπ' ὄψιν ἀρ' ἐνὸς μὲν τὴν εὐθὺρὰν τὴν προσηγομένην εἰς τὰ εἰς ξένας χεῖρας περιερχόμενα βιβλία, ἀρ' ἑτέρου δὲ τὰς πολλὰς καταχρήσεις, — διότι πολλάκις, εἰς προγενεστέρους χρόνους, λαμβάνων τις ἐκ τοῦ Ἀρχείου βιβλίον τι πρὸς ἐξέτασιν ἰδίας ὑποθέσεως, ὑπεξῆρει ἐκ τῶν βιβλίων ἐγγράφα μερίστης σπουδαιότητος αὐτῶν ἐνδιαφέροντα, — ἐξῆρτε νὰ μετακομισθῶσι βιβλία ἐκ τοῦ ὁποίου ὑπῆρχον Ἀρχείου εἰς τὸ κυβερνητικὸν τοιοῦτον (Masseria Prettoria) ὅπως ἐκεῖ γίνωνται ἀντιγράφα ὑπὸ τῶν γραφέων τοῦ κυβερνητικοῦ Ἀρχείου, ὁ δὲ γενικὸς Προνοητῆς (Proveditor General) ἐξέτασας τὴν ὑπόθεσιν, διὰ διατάγματος αὐτοῦ ἀπὸ 12 Μαρτίου 1621, διέταξεν, ἵνα τοῦ λοιποῦ ἀντιγράφα ἐκ τῶν ἐν τῷ Ἀρχεῖῳ τῆς Κοινότητος βιβλίων γίνωνται ὑπ' αὐτῶν τῶν οἰκείων ἀρχαιοφυλάκων.

Μετὰ τινὰ δ' ἔτη, τῷ 1628, ἐν συνεδίῳ τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινότητος ἀπεφασίσθη, ἵνα τοῦ λοιποῦ ἐκλεγόμενος Ἀρχαιοφύλαξ τῆς Κοινότητος εἶνε ὑπόχρεως: α') νὰ καταθέτῃ ἐν τῷ Ταμείῳ ὀκτὼ τσέκινια ὑπὲρ τῆς Κοινότητος, β') νὰ διατηρῆ κλειδίον μετὰ δύο κλειθρῶν, τῶν ὁποίων τὴν μὲν μίαν κλειδίον ἔπρεπε νὰ κρατῶσιν οἱ Συνδικοί, τὴν δὲ ἄλλην αὐτὸς, ἐν τῷ ὁποίῳ κλειδίῳ ἔπρεπε νὰ διαφυλάττηται τὸ βιβλίον Διαταγῶν (Libro Ordini), ἀρχεῖον πάντων τῶν προνομίων καὶ ἀξιώματων τοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν ἀστικῶν τῆς Ζακύνθου διαταγῶν, χωρὶς ποτὲ νὰ ἐξαχθῆ τοῦ Ἀρχείου ἀθεντικῶν τι ἐγγράφων ἢ ἄλλο βιβλίον, ἐπὶ ποιῆ τοῦ ἀρχαιοφύλακος ταχθεῖς στερήσεως τοῦ ὑπουργήματός του καὶ γ') νὰ διαχειρίζεται τιμῶς καὶ εὐσυναιδήτως τὴν ἀνατεθεισὴν εἰς αὐτὸν δημοσίαν ὑπηρεσίαν, ἐπὶ ποιῆ πάσης παραβάσεως 50 δονατίων, κατατεθειμένων εἰς τὴν Κοινότητα καὶ πενταετοῦς διαρκοῦς ἀποπομπῆς του ἐκ τοῦ Συμβουλίου. Ἐὰν δὲ περιήρχετο εἰς τὴν ἀνάγκην, ἕνεκα ὑποθέσεων του, ν' ἀπουσίασῃ ὁ ἀρχαιοφύλαξ, τότε τὸ Συμβούλιον ἔπρεπε νὰ ἐκλέγῃ νέον τοιοῦτον. Ὅτις καὶ ἀνελάμβανε τὰς τε ὑφέλειας καὶ τὰς εὐθύναις τοῦ ἀρχαιοφύλακος.

Τῶν κυβερνητικοῦ τούτου Ἀρχείου, ἐνθα ἦσαν κατατεθειμένα ὅλα τὰ ἐγγράφα, αἱ πράξεις καὶ αἱ δημόσιαι διατάξεις τῶν διαφόρων Διοικητῶν Ζακύνθου, διατελοῦντος ἐν μεγίστῃ ἀταξίᾳ, ἕνεκα τῆς μικρᾶς φροντίδος, τὴν ὁποίαν οἱ κατὰ καιροὺς ἀρχιεργάτες κατέβαλλον ἐν τῇ θέσει ταύτῃ, ὁ Ἰνκοῦζήτωρ Ἰωάννης Καπέλλος διὰ τῆς ἀπὸ 28 Ἰανουαρίου 1637 διαταγῆς του θέλων νὰ ἐπιφέρῃ τὴν δέουσαν θεραπείαν διέταξεν ἵνα ὁ τότε ἀρχιεργάτης καταγράψῃ ἐν τοῖς βιβλίοις τὰς ἀπὸ τοῦ 1614 καὶ

ἐφεξῆς κατ' ἀλφαβητικὴν σειρὰν πράξεις καὶ ἀπαριθμήσῃ ἐν πρὸς ἐν τὰ ἐγγράφα, ὑποχρεομένων τῶν ἐκάστοτε γραφέων τοῦ Ἀρχείου νὰ σχηματίζωσι βιβλία καὶ καταγράψωσιν εἰς αὐτὰ τὰ πολιτικῆς καὶ ποινικῆς φύσεως ἐγγράφα ἐπὶ ποινῇ τοῦ μὲν ἀρχιεργάτου στερήσεως τῆς θέσεώς του τῶν δὲ γραφέων χρηματικοῦ προστίμου καὶ ἄλλων τοιούτων ποινῶν.

[Ἔπεται συνέχεια]

Α. Ζ.

I. TURGENIEFF

Ο ΜΟΝΑΧΟΣ

Ἐγνώριζα ἓνα μοναχόν, ἓνα ἐρημίτην, ἓνα ἅγιον. Ἔζη μόνον διὰ τὴν ἀπόλαυσιν ἣν ἠσθάνετο προσευχόμενος· καὶ βυθισμένος εἰς τὴν προσευχὴν, ἔμενεν ἐπὶ τόσῃ ὥρᾳ εἰς τὸ παγωμένον ἔδαφος τῆς ἐκκλησίας ὥστε τὰ κάτωθεν τῶν κνημῶν σκέλη του καθίσταντο ἀναισθητὰ ὡς τεμάχια ξύλου. Δὲν τὰ ἠσθάνετο· ἐξηκολούθει νὰ προσεύχεται.

Ἐνόουν αὐτὸν καὶ ἴσως τὸν ἐξήλεον· ἀλλ' ἀφήσοιτέ τον καὶ αὐτὸν νὰ ἐνοήσῃ ἐμὲ καὶ νὰ μὴ με κατακρίνῃ· ἐμὲ, διὰ τὸν ὅποιον αἱ χαρὰι του εἶνε ἀπρόσιτοι. Αὐτὸς κατώρθωσε νὰ ἐκμηδενίσῃ τὸν ἑαυτὸν του, τὸ μισητὸν του ἐγὼ· ἀλλὰ καὶ ἐγὼ ἐπίσης· δὲν εἶνε ἐξ ἐγωισμοῦ τὸ ὅτι δὲν προσεύχομαι.

Τὸ ἐγὼ μου, ἴσως εἶνε μάλιστα πλέον βαρὺ καὶ πλέον μισητὸν εἰς ἐμὲ, παρὰ τὸ ἰδικὸν του εἰς αὐτόν.

Διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ κατώρθωσε νὰ λησιμονήσῃ τὸν ἑαυτὸν του.... Ἀλλὰ καὶ ἐγὼ κατώρθωσα τὸ αὐτὸ, ἂν καὶ οὐχὶ τὸσον διηνεκῶς.

Αὐτὸς δὲν ψεύδεται.... ἀλλ' οὔτε ἐγὼ ψεύδομαι.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ Ἰανουάριος 1914.

Σ. Θ. ΛΑΣΚΑΡΙΣ

Ο ΕΠΑΙΤΗΣ

Περιεπάτουν.... Καθ' ὁδὸν με σταματᾷ ἓνας ὑτέρηγρος ἐπαίτης.

Κίχκιννοι, δακρυσιμένοι ὀφθαλμοὶ, κυανὰ χεῖλη, χονδρὰ κορδέλια, γκαγκρενιασμένα πληγαί.... ὦ, ὅποια φοβερὰ πενία εἶχε καταράγῃ τὸ ἄθλιον αὐτὸ πλάσμα!

Μοῦ ἔτεινεν ἓνα κόκκινον, φουσκωμένο, λερωμένο χέρι.

Ἐγόγγυσε, καὶ ἐψιθύρισε ζητῶν βοήθειαν. Ἐψαξα ἐπάνω μου ἀλλὰ δὲν εὗρον οὔτε λεπτόν. Δὲν εἶχα πάρε τιποτε μαζὺ μου καὶ ὁ ἐπαίτης ἐξηκολούθει νὰ περιμένῃ.... καὶ τὸ ἐκτεταμένο χέρι του ἔτρεμε.

Συγκεχυμένος, ἐντροπιασμένος, ἔσφιξα θερμῶς τὸ λερωμένο χέρι ποῦ ἔτρεμε.... «Μὴ θυμώσης, ἀδελφέ· δὲν ἔχω τίποτε ἀδελφέ μου».

Ὁ ἐπαίτης με παρετήρησε με τοὺς αἵματωμένους ὀφθαλ-

μοῦς του· τὰ κυανὰ χεῖλη ἐμειδίασαν καὶ μοῦ ἔσφιξε καὶ αὐτὸς τὰ χρῦα μου δάκτυλα.

«— Τί σημαίνει αὐτὸ ἀδελφέ,» ἐψιθύρισε, «εὐχαριστῶ τὸ ἴδιο καὶ δι' αὐτό. Καὶ αὐτὸ εἶνε ἓνα δῶρον ἀδελφέ.»

Ἐνόησα ὅτι καὶ ἐγὼ εἶχα λάβει ἓν δῶρον ἀπὸ τὸν ἀδελφόν μου.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ Ἰανουάριος 1914.

Σ. Θ. ΛΑΣΚΑΡΙΣ

„ΣΕΒΕΣΘΕ ΤΟΥΣ ΤΑΦΟΥΣ“

«Τάφος!...» Τί γλυκεῖα καὶ φοβερὴ λέξι εἶν' αὐτή. Μ' αὐτὴ τὴν λέξι τί δὲν ἐννοεῖ ὁ ἄνθρωπος. Σ' αὐτὴ τὴ λέξι ὁ νοῦς τοῦ ἀνθρώπου σταματᾷ.

«Τάφος!...» Τί μυστήρια περιέχει αὐτὴ ἡ λέξι. Τὰ μικρὰ παιδιὰ ὅταν λέν «τάφος» κλαῖνε καὶ οἱ σοφοὶ γελοῦν. Γιὰ τὰ μικρὰ παιδιὰ αὐτὴ ἡ λέξι σημαίνει λύπη καὶ γιὰ τοὺς σοφοὺς χαρὰ. Γιὰ τὰ μικρὰ παιδιὰ ὁ τάφος εἶνε τὸ τέλος, ἐνῶ γιὰ τοὺς σοφοὺς μὲν ἡ ἀρχή...

«Τάφος!...» Τί κλείνει μέσα του αὐτὸς ὁ τόπος! Πόσα μεγάλα πνεύματα, πόσες ἀγνές ψυχές, πόσες υπάρξεις ἀνηγρές, πόσα παιδιὰ καὶ γέροντες, γυναῖκες, ἄνδρες τέρατα, ἀγγέλους καὶ διαβόλους, πόσες ἀγάπες ἄγιες καὶ ὑψηλές ἰδέες, πόσους ἀνόμους ἔρωτας, φαύλους συλλογισμοὺς!

Ἐστὸ σκοτεινὸ κ' ὑγρὸ τοῦ τάφου χῶμα καλοὶ κακοὶ, πλούσιοι καὶ πτωχοὶ, εἶνε ὅλοι ἴσοι. Ὁ τάφος δὲν ἔχει τίτλους καὶ διακρίσεις· μ' αὐτὸ τὸ πρόστυχο χῶμα ποῦ σκεπάζει ἓνα ὠραῖο σκουλίκι, ποῦ σύρεται ἴσθ' ἐπὶ τῆ γῆ, μ' αὐτὸ θὰ σκεπάσῃ καὶ τὸν ἐλεεινὸ ἄνθρωπο ποῦ με τὸ νοῦ του πετᾷ ἴστους οὐρανοῦς!...

Οἱ τάφοι εἶνε ἱεροί. Με φόβον καὶ με σεβασμὸν περνᾶτε ἀπὸ κοντὰ τους. Ὅταν κοντὰ σὲ τάφο στέκεσθε, σιγὰ σιγὰ μιλάτε, μὴπως χαλάσετε τὸν ὕπνον αὐτοῦ ποῦ κοιμᾶται στὰ σκοτεινὰ του βᾶθρον.

Μόνον ἂν συλλογισθῇ κανεὶς, πῶς ἀργὰ ἢ γρήγορα θὰ κλεισθῇ κι' αὐτὸς ἐκεῖ μέσα, ἀρκεῖ γιὰ νὰ τοὺς σεβασθῇ. Ὅποιος δὲν σέβεται τοὺς τάφοις, δὲν σέβεται αὐτὸν τὸν Θεόν.

Σέβεσθε τοὺς τάφοις· αὐτοὶ εἶνε ἡ μόνη μας ἐλπίς!...

ΜΙΜΗΣ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

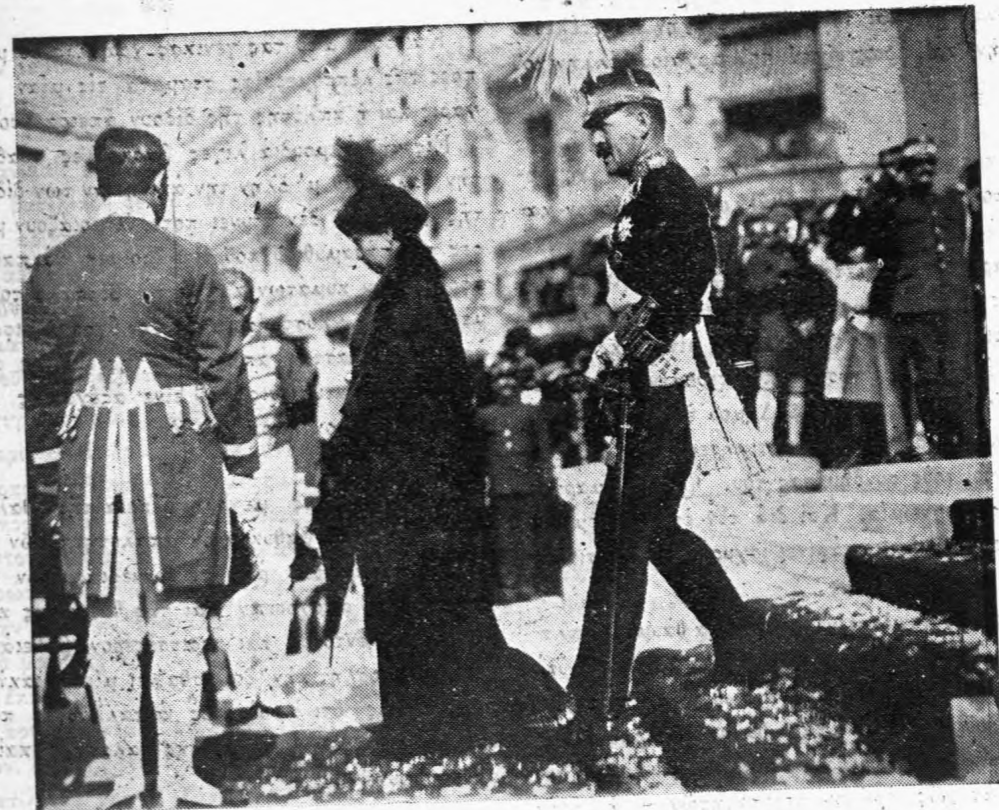
ΟΙ ΥΨΗΛΟΙ ΜΕΛΛΟΝΥΜΦΟΙ

Η ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΑ ΕΛΙΣΑΒΕΤ

Ο ΠΡΙΓΚΗΨ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

[Κατὰ τὴν τελευταίαν φωτογραφίαν τὸν ἐν Βουκουρεστίῳ]

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἐξερχόμενος μετὰ τῆς Βασιλίσσης ἐκ τοῦ Μητροπολιτικοῦ γαυροῦ μετὰ τὸ πέρας τῆς δοξολογίας ἐπὶ τῇ ἀλώσει τῶν Ἰωαννίνων.

ΑΙΓΙΟΝ

Α'.

Μία από τὰς χαριεστέρας ἀλλὰ καὶ ἰδιορρυθμοτέρας πόλεις τῆς Πελοποννήσου εἶνε τὸ Αἶγιον. Ἀπὸ τοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ διὰ τὴν κατευθυνθῆτε πρὸς τὴν πόλιν θ' ἀναβῆτε λιθόκτιστον σκάλαν ἀρκετοῦ ὕψους. Ἡ πόλις διαιρεῖται εἰς τρία διακεκριμένα μέρη. Εἰς τὴν συνοικίαν ἢ ὅποια καλεῖται ἐπὶ τῆς παραλίας ὅπου ἐκτείνονται ἄφθονοι αἱ στασιδαποθῆκαι, εἰς τὴν ὑπεράνω αὐτῶν κειμένην συνοικίαν, ἢ ὅποια καλεῖται Γαλαξιδιώτικα καὶ εἰς τὴν κυρίως πόλιν.

**

Λόγω τῆς ἀφθονίας τῶν ὑδάτων τοῦ παραρρέοντος ποταμοῦ πλημμυρεῖ τὴ πρᾶσινον εἰς τὸ ἐπάνω μέρος τῆς πόλεως. Καὶ ὁ πτωχότερος οἰκοδεσπότης ἔχει εὐρύχωρον προαύλιον εἰς τὸ ὅπου διατηρεῖ λαχανόκηπον καὶ ἀφθονα ὀπωροφόρα δένδρα. Καὶ ἀπὸ ἀπόψεως θεωμένη ἡ πόλις δίδει τὴν ἰδέαν ἀπεράντου ἀγροκηπίου πυκνοκατοικημένου.

**

Ὡς ἐκ τούτου τὸ Αἶγιον εἶνε κατ' ἐξοχὴν ὑγιεινὴ πόλις. Ἐκεῖ ὅπου ἀφθονεῖ τὸ πρᾶσινον ἐκεῖ ἐπικρατεῖ καὶ ἡ ὑγεία. Διότι καὶ πολὺ ἐξυγόνον ἀναπνεύουν οἱ κάτοικοι καὶ περισσοτέρας ὥρας ζοῦν εἰς τὸ ὑπαίθριον καὶ λόγῳ τῶν γεωργικῶν ἀσχολιῶν τῶν τονώνουν καὶ ἐνισχύουν τὸν ὄργανισμόν των. Τὸ κατὰ φύσιν ζῆν εἶνε ὁ ἰδεώδης σκοπὸς πρὸς τὸν ὅποιον τείνουν οἱ περισσότερον προηγημένοι εἰς πολιτισμὸν Λαοὶ καὶ τοῦτο κατ' ἐξοχὴν συνετέλεστον εἰς τὴν ἀκμὴν καὶ προαγωγὴν τοῦ ἀρχαίου ἑλληνικοῦ βίου.

**

Ἀληθινὸν κόσμημα τῆς πόλεως εἶνε ὁ περὶ τὸ Δημαρχεῖον καταφύτος χώρος. Κήπος θάλλων καὶ πάρκον καταπράσινον μὲ σκιάδας καὶ διαδρόμους καὶ ἀναπαυτικὰ καθίσματα παρέχουν τὸ μέτρον τῆς καλλιτεχνικῆς καὶ ἐκπολιτιστικῆς ἀντιλήψεως τῆς δημοτικῆς Ἀρχῆς τοῦ Αἰγίου. Δημοτικὸς Ἀρχὼν τῆς πόλεως εἶνε ὁ κ. Παναγιωτόπουλος μέλος τῆς γνωστῆς πολιτισμένης οἰκογενείας τοῦ Αἰγίου. Προϊστάται τοῦ Δήμου ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν ἀπολαύει δὲ πολλῆς ἐκτιμῆσεως καὶ πολλῶν συμπαιθειῶν ἀπὸ τοὺς συνδημῆτας του. Ὁ κ. Δήμαρχος δὲν εἶνε κοινὴ φυσιογνωμία. Καὶ διὰ τὸν ἐπισκεπτόμενον διὰ πρώτην φορὰν τὸ Αἶγιον ἀρίνει ἰσχυρὰν ἐντύπωσιν.

**

Παρὰ τὸ Δημαρχεῖον ἐκτείνεται καὶ μία θαυμασία πλατεία, ἔργον ἐκτελεσθὲν ἐπὶ τῆς δημαρχίας του καὶ ὑπὸ τὴν καλλιτεχνικὴν ἐπίδρασιν του, κάτωθι τῆς ὁποίας ἐκτείνεται καὶ ἀπλοῦται μία ἀπὸ τὰς θαυμασιωτέρας ἑλληνικὰς σκηνογραφίας. Ὁ περίπατος ἐπὶ τῆς πλατείας αὐτῆς —συνήθως ἀτυχῶς ἐρήμου περιπατητῶν— ἢ ὅποια ὁμοιάζει πρὸς τὸ κάσσαρο παμμεγέθους ἀτμοπλοίου, περὶ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου εἶνε ὀνειρώδους γοητείας.

**

Κάτωθι αὐτῆς ἐκτείνεται γαληνῶσα θάλασσα παρέχουσα τὴν ἰδέαν εὐρυτάτης λίμνης. Ἀπέναντι ἀντικρύζει ὁ ὀφθαλμὸς τὰ βουνὰ τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος πλασιοῦντα καλλιτεχνικώτατα τὴν μεγαλοπρεπῆ θαλασσογραφίαν τοῦ ἀπλοῦται πρὸ τῶν ὀμμάτων τοῦ περιπατητοῦ. Παρὰ τοὺς πόδας του ἐκτυλίσσεται ἡ ἀτελεύτητος σειρὰ τῶν οἰκοδομῶν αἰ ὁποῖαι νομίζει κανεὶς ὅτι μὲ γραφικὴν ἀταξίαν ἐσχορπίσθησαν ἐκεῖ. Αἱ οἰκοδομαὶ αὐταὶ ὅπως φαίνονται αἰ μὲν ἐπὶ τῶν δὲ, διαγράφονται ὡς ἄθροισμα ἀθουρατωδῶν οἰκοδομημάτων τὰ ὅποια κάποιος κουρασμένος διαβάτης ἔρριπεν ἐκεῖ πρὸς στιγμὴν διὰ τὴν ἀνάλαβη καὶ πάλιν ἐπὶ τῶν ὤμων του. Εἶνε δὲ ἡ θεὰ ἐξέχουσα ἑλκυστικὴ τὴν στιγμὴν τοῦ τὸ λυκώφως ὑποχωρεῖ εἰς τὸ σκότος τῆς νυκτὸς καὶ ἀρχίζου ἀναπτύμενα τὰ φῶτα τῶν οἰκιῶν κατὰ ποικίλους τόνους καὶ ποικίλην ἔντασιν. Νομίζει κανεὶς ὅτι σὲ κάποιον φανταστικὸ καὶ ἀπεράντο μαγευμένο παλάτι τελεῖται περίεργος καὶ μυστηριώδης ἐορτή.

**

Παρὰ τὴν σκηνογραφίαν αὐτὴν ἀπλοῦνται καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις τοῦ μοῦρεῖ νὰ φθάσῃ τὸ μάτι, τοπεῖα χαριεστάτα καὶ τοποθεσίαι θελκτικῶς κομψαὶ καὶ ζωγραφικαί. Καὶ ὁ ὀφθαλμὸς ἀπληστος καὶ ἀκούρατος συναντᾷ εὐρυτάτας πεδιάδας καταφύτους αἰ ὁποῖαι λούονται εἰς τὰ καταγάλανα νερά τῆς ἀστεϊρεῦτου γειτονίσης των. Ἀλλεπάλληλοι λοφίσκοι καὶ δαντελλωταὶ ἄκται καὶ κομψὰ ἀκρωτήρια καὶ ποταμῶν ἀργυραὶ λωρίδες καὶ μικροσκοπικῆς λίμνης ἢ ἀδιατάρακτος καὶ ἀκύμαντος λεῖα ἐπιφάνεια συμπληρώνουν τὴν θαυμαστὴν εἰκόνα μὲ τὴν ὅποιαν ἡ φύσις ἐστόλισε τὸ κομψὸν καὶ ἀριστοκρατικὸν Αἶγιον.

**

Καὶ ὅταν ἀπὸ τὰς γενικὰς γραμμάς τὸ μάτι στρέφεται πρὸς τὰς λεπτομερείας σταματᾷ εἰς μίαν εἰκόνα τοῦ ἡ χάρις καὶ ἡ ἀπλότης τῆς δίδουν ἄπειρα στολίδια.

Εἰς τὴν ἀμμουδιὰ λίγες βαρκοῦλες τραβηγμένες ἀπὸ τὴν θάλασσαν μ' ὄλην τὴν ἀκίνησιν των δίδουν τὴν ἰδέαν τῆς ζωῆς τοῦ δὲν σῶναι ποτέ. Ὁμοιάζουν μὲ κομψὴς νύφες τοῦ παραμυθιοῦ τοῦ εἶνε ἕτοιμες νὰ παίξουν μὲ τοὺς ἀφροῦς τῶν κυμάτων καὶ μὲ τὰ βότσαλα τοῦ γυαλοῦ καὶ μὲ χάριν νὰ γλυστρήσουν εἰς τὴν ὑγρὰν ἐπιφάνειαν. Μέσα ἀπὸ τὴν ἀφθαστον ἀπλότητα τῆς εἰκόνας αὐτῆς ἐξορμᾷ μία δυνατὴ ἐντύπωσις τοῦ εἶνε ἀξέλαστος καὶ διὰ τὸν πλέον ἀδιάφορον παρατηρητὴν.

**

Ἡ λευκοκύανος μεγαλοπρέπεια τῆς θαλάσσης ἀμιλλᾷται πρὸς τὴν βαθυκύανον ἀπαλότητα τῶν βουνῶν τῆς Δωρίδος καὶ ὅταν ἀπὸ τὸ συννεφιασμένον οὐρανὸν, τοῦ καθιστᾷ τὴν ἀπόχρωσιν καὶ τῆς θαλάσσης καὶ τῶν βουνῶν πλέον ἐντονον καὶ περισσότερον βαθειῶν καὶ περισσότερον ὑποβλητικὴν διολισθαίνει μία ἠλιακὴ ἀκτίς, νομίζει κανεὶς ὅτι ὁ οὐρανὸς ἀνταλλάσσει πορφυροχρῶσα στέφανα μεταξὺ τῆς ἡμεροῦσης θαλάσσης καὶ τῶν ὑπερηφάνων βουνῶν.....

**

Καὶ ἐνῶ σὲ συναρπάξουν αἱ ἀλλεπάλληλοι φυσικαὶ μεγαλοπρέπεια σὲ κρατεῖ πρὸς στιγμὴν ἡ θεὰ ἐνὸς κομψοῦ σημείου τοῦ διαγράφεται μέσα εἰς τὸν γαλόν. Ἐνα κομ-

ψότατο καὶ πολυχαριτωμένο κόττερο, ἰδιοκτησία τοῦ φιλοκάλου Δημάρχου, εἶνε ἐκεῖ ἀγκυροβολημένον. Καὶ εἰς τὴν θέαν του γεννῶνται εἰς τὴν ψυχὴν νέα συναισθήματα τοῦ ἀπορρέουν ἀπὸ τὴν ποίησιν τῆς πραγματικότητος τοῦ εἶνε καμμιὰ φορὰ πλέον ἐκφραστικὰ καὶ πλέον ἰσχυρὰ καὶ πλέον ζωντανὰ διότι εἶνε καὶ πλέον ἀληθινά....

**

Καὶ ἐνῶ παρακολουθεῖς τὸ κόττερο δὲν μπορεῖς νὰ λησμονήσῃς ὅτι πρὸς τὸ βάθος τοῦ ὀρίζοντος κάτω ἀπὸ τὰ καλλιγράμμα βουνὰ τῆς Δωρίδος εὐρίσκεται τὸ Νησάκι, μία ἤρεμος καὶ ποιητικὴ ἐξοχὴ, ἰδιοκτησία καὶ πάλιν τοῦ Δημάρχου κ. Παναγιωτοπούλου ὁ ὁποῖος σκοπεύει νὰ τὸ μεταβάλῃ εἰς ὑποδειγματικὸν ἀγροκηπίον καὶ κατατρίβει ἐκεῖ τὸν χρόνον τῆς σχολῆς του καὶ ὅταν ζητῇ νὰ ἀπομονώσῃ τὴν σκέψιν του μέσα εἰς τὸ ἄπειρον τῆς δημιουργίας....

**

Καὶ κατεργόμενος ἀπὸ τὰς νεφέλας καὶ ἀπομακρυνόμενος ἀπὸ τὴν ἐκστασιν τῆς ψυχῆς καὶ τῆς φαντασίας τὴν ἔξαρσιν ἐφθασα εἰς τὴν ἀπλουστάτην σκέψιν πῶς ὄλον αὐτὸν τὸν φυσικὸν θησαυρὸν τοῦ Αἰγίου δὲν τὸν ἐκμεταλλεύεται ὁ Ἕλλην. Ἀπὸ τοῦ Ξυλοκάστρου ἀκόμη μέχρι τοῦ Αἰγίου καὶ ἀπὸ τοῦ Αἰγίου μέχρι τῶν Πατρῶν ὑπάρχει τοιαύτη ἀφθονος ἐναλλαγὴ θαυμασιῶν σκηνογραφιῶν τοῦ ἐκπληκτοῦ ὁ ταξιδιώτης τὰς παρακολουθεῖ. Καὶ ἐργάζεται αὐτόματος ἡ σκέψις πῶς ὄλος αὐτὸς ὁ φυσικὸς πλοῦτος μένει νεκρὸς καὶ ἄγνωστος.

**

Καὶ ἀκόμη μία ἀπορία μοῦ ἐγεννήθη καὶ ἠρώτησα τοὺς φίλους Αἰγίους. Μέσα εἰς αὐτὸν τὸν θαυμάσιον τόπον, μέσα εἰς αὐτὴν τὴν θαυμάσιαν τῶν φυσικῶν καλλωνῶν, μέσα εἰς αὐτὴν τὴν πλουσίαν πινακοθήκην, δὲν εὐρίσκει ἔδαφος ἡ ποίησις καὶ δὲν ἀσπείρει ἡ καλλιτεχνία καὶ δὲν ὀργιάζει ἡ φαντασία καὶ δὲν οἰσθηλατεῖται ὁ νοῦς ;

Μη-Μῦς

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1914

ΑΠΟ ΤΗΝ ΞΕΝΗ ΖΩΗ

ΤΟ ΠΡΙΓΚΗΠΙΚΟΝ ΖΕΥΓΟΣ
ΠΟΥ ΘΑ ΗΓΕΜΟΝΕΥΣΗ ΤΗΣ ΑΛΒΑΝΙΑΣ

Ἐνα νέον βασιλικὸν ζεῦγος ἐνὸς νέου Κράτους. Ἰδοὺ νεωτερισμὸς προωρισμένος νὰ προκαλέτῃ ἀπεριόριστον ἐνδιαφέρον.

Αἱ γερμανικαὶ ἐφημερίδες —εἰδικώτεραί των ἄλλων, ἐφ' ὅσον τὸ βασιλικὸν ζεῦγος ἀνήκει εἰς τὴν χορείαν τῶν Γερμανῶν πριγκίπων— ἀνέλαβον νὰ ἐξηγητήσουν τὸ ἐνδιαφέρον αὐτό. Στῆλαι ἀτελείωτοι, γεμάτοι ἀπὸ πληροφορίας, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, προσεφέρθησαν ἀμέσως εἰς τὸ γερμανικὸν ἀναγνωστικὸν κοινόν. Αἱ πληροφορίες ἦσαν πολλοῦ ἐνδιαφέροντος. Ποῖα ὅμως εἶνε αἱ ἀκριβεῖς ;

Ἐνας γιγαντώσιμος ἀμαξηλάτης —γράφει μία γερμανικὴ ἐφημερίς— εἰσώρηθεν ἕνα βράδυ εἰς πριγκηπικὸν μέγαρον, ὅπου ἐδίδετο χορὸς μετημφισμένων. Ἀνεστάτωσε τὸν κόσμον μὲ τὰς διαμαρτυρίας του ἐναντίον ἀγνώστου ἀριστοκράτου, τὴν ὅποιαν ἀνεζήτησε, διότι δὲν τοῦ εἶχε πληρώσει τὸ ἀγῶγί του. Ὅταν τὸ ἐπιστάδιον προσεκάλεσε τὴν γενικὴν ἀγανάκτησιν, ὁ ἀμαξηλάτης ἀζητήσε νὰ πέσῃ ὁ μανθῶας καὶ τὸ καπέλλο του. Ἀπιστεύτως εὐχάριστος ἐκπλήξῃς : ὑπὸ τὴν στολὴν τοῦ ἀμαξῆ ἀπεκαλύφθη ἡ... πριγκίπισσα Σοφία τοῦ Βῆδ. Ἀληθέστατον τὸ ἐπιστάδιον. Μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ἡρωὶς του δὲν ἦτο ἡ μέλουσα βατίλισσα τῆς Ἀλβανίας, ἀλλ' ἡ νύμφη τῆς πριγκίπισσας Βῆδ.

Ἐνας ἄλλος δημοσιογράφος βεβαίως ὅτι ἡ πριγκίπισσα ἀποτελεῖ τὸν πλέον χαριτωμένον τύπον ξανθῆς Γερμανί-

δος. Καὶ ὅμως ἡ ἐπίδοξος ἐστεμμένη εἶνε μελαχροινή.

Ἀπελπισία λοιπὸν ἀπὸ τὰς γερμανικὰς ἐφημερίδας. Καὶ οἱ διψῶντες πραγματικὰς πληροφορίας διὰ τὸ ζεῦγος τῶν μελλόντων ἐστεμμένων πρέπει νὰ στραφοῦν εἰς τὰς ἐφημερίδας τῆς Βιέννης. Εἰς τὸν «Ν. Ε. Τύπον» λογιὰ γνωρισθεῖσα πολὺ μὲ τὴν πριγκηπισσαν δημοσιεύει ἐνδιαφέρον ἄρθρον, περιέχον πολλὰς πληροφορίας διὰ τὴν ὑψηλὴν εἰλην τῆς καὶ ἐλίγας διὰ τὸν σύζυγόν της. Πάντως ὅμως ἀκριβεῖς.

Ἡ πριγκηπισσα —κατὰ τὴν λογιὰν εἰλην τῆς— ὁμοιάζει πρὸς ὠραίαν Ἰνδὴν. Προκαλεῖ τὸ ἐνδιαφέρον ἀμέσως. Τὸ σῶμά της παρουσιάζει μέλη τέλεια μ' ἐλαστικότητα καὶ εὐκίνησιν θαυμαστὴν, ἡ ὅποια συνδυάζεται μὲ ῥώμην ὅχι εὐκαταφρόνητον.

Ἐτὸ πρόσωπόν της εἶνε κανονικόν. Ἡ χροιά του μελαχροινή, ἡ ρίς μακρὰ καὶ ἴση. Τὸ στόμα μέγαλον καὶ ἐκφραστικὸν μὲ δόντια λάμποντα. Μαῦρα πλούσια μαλλιά καὶ ἀμυγδαλωτὰ μέγαρα μάτια, μάτια ὑπέροχα, μάτια γυναικῆς ὀνειροπόλου, ἀλλὰ καὶ γυναικῆς τοῦ βλέπει καλά».

Οἱ Βῆδ —καὶ δανειζόμεθα πάντοτε πληροφορίας ἀπὸ τὴν συναρτάδα τοῦ «Νέου Ἐλευθεροῦ Τύπου»— ἐκάθητο πρῶτα εἰς τὴν —ἀναπνεύσατε καλά διὰ τὴν διαβάσατε— Χαρδενμπεργκεστράσσε τοῦ Βερολίνου, σ' ἕνα κομψότατον σπίτι, τρίτον πάτωμα. Εὐτυχῶς εἶχε φαντασία ἀσαντέρ,

Τὰ διαμερίσματα, φωτεινὰ καὶ ὠραία, μὲ λευκὸν ταπετάρημα. Ἡ ἐπίπλωσις ἀπὸ ξύλο χρυσοῦ καὶ ὠχροκύανον μεταξωτό.

Ἡ ἐγκατάστασις ἐμαρτυροῦσεν ἀρχετὰ εὐγλωττως ὅτι οἱ οἰκοδεσπότηαι ἦσαν νεόνυφοι.

Κάθε Σάββατον, 4—6, μουσική προσεπεριεσ παρά τῆς πριγκηπίσσης τοῦ Βῆδ — ὅπως θὰ ἔγραφον οἱ συντάκται τῆς κοσμητικῆς κινήσεως τῶν ἡμερησίων τοῦ Βερολίνου. Καί μουσική ἐκλεκτή — ὅπως θὰ ἔκριναν καί οἱ αὐστηρότεροι μουσικοκριτικοί.

Το ἐπόμενον ἔτος οἱ νεόνυμφοι μετώκησαν εἰς τὸ Πότσδαμ. Ἐκεῖ ἐδίδοντο πάλιν, τακτικαί καί πλέον πολυσύχναστοι, αἱ μουσικαὶ προσεπεριεσ.

Οἱ καλλιτέχναι ἦσαν ὑπὲρ πάντας τοὺς ἄλλους εἰς τὸ πολυτελές μέγαρον τοῦ Πότσδαμ, ὅπου ἔμεναν τώρα οἱ Βῆδ. Καί αὐτὸ διότι ἡ πριγκηπίσσα τοῦ Βῆδ εἶνε καλλιτέχνις ἐκλεκτὴ ἢ ἰδίᾳ. Παίζει ὑπερόχως ὠραία ἄρπαν, ζωγραφίζει καί γράφει στίχους καί πρόζαν — ἀτγολίαι τόσον κτ' ἀλλήλοι διὰ τὴν μοναχίαν τοῦ Δυρραχίου.

Δίπλα εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν συναυλιῶν εἰς τὸ Πότσδαμ, εὐρίσκειται τὸ κομψότατον μπουντοᾶρ τῆς πριγκηπίσσης, ὅπου ἡ Ὑψηλότης τῆς μαζὺ μετὸν πρίγκηπα ἐπερνούσαν ὥρας εὐχαριστοῦς.

Εἰς αὐτὸ τὸ μπουντοᾶρ μίαν ἡμέραν ἡ πριγκηπίσσα ἀνεκοίωσεν εἰς τὴν γράφουσαν φίλην τῆς τὴν ἀπόρρασιν τοῦ πρίγκηπος νὰ δεχθῆ τὸν θρόνον τῆς Ἀλβανίας.

Ὁ πρίγκηψ ἐκρατοῦσε τὴν κόρην του εἰς τὰ γόνατά του καί ἔμενε σιωπηλός. Ἡ πριγκηπίσσα ἀρρηγέτο, ἐνῶ ἐσέρβιρε τὸ τσάι, πῶς ἐβρασαν μέχρι τοῦ ζεύγους αἱ σχετικαί μετὸν θρόνον τῆς Ἀλβανίας φήμαι καί πῶς ἐξειλίχθησαν.

— Κάποιο πρόσωπον — εἶπε κατόπιν — τὸ ὅποιον ἤξευρε πολὺ καλὰ τὰ πράγματα, μᾶς κατέστησε γνωστὸν ὅ,τι γίνεται εἰς τὴν Ἀλβανίαν, μᾶς ὠμίλησε διὰ τὰς διαιρέσεις ποῦ εὐρίστανται ἐκεῖ, διὰ τὰς δυσκολίας πρὸ τῶν ὁποίων θὰ εὐρεθῶμεν. Δὲν μᾶς ἐκρυψε τίποτε. Ἀλλὰ προσέθετε: «Σὺς ἀνοίγεται ἕμως ἕνα ὑπέροχον στάδιον».

Διὰ τὸν πρίγκηπα ἡ γράφουσα λογία ἤξευρε ὀλιγώτερα πράγματα παρά διὰ τὴν πριγκηπίσσαν.

Μᾶς πληροφοροῦν ὅμως ὅτι ἡ Ὑψηλότης του ἔχει προικισθῆ μετὰ εὐθυκρίσιαν καί ψυχραιμίαν, ποῦ καταπλήσσουν. Εἶνε πολὺ ἐνεργητικὸς καί κοινωνικώτατος. Τὸ παρουσιαστικὸν του κάμνει πολλὴν καλὴν ἐντύπωσιν.

Καί βεβαίως ἀκόμη ἡ φίλη τῆς πριγκηπίσσης ὅτι ὁ ἐσταμμένος τῆς αὐριον εἶνε ἀσυνήθως ρωμαλέος. Παίζων ἤμπορεῖ νὰ ἀνασηκώσῃ ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν του ἕνα ἄδρα μετὰ κάθε του χέρι.

Θὰ φανῆ τάχα ἐπαρκὴς ἡ ἐξαιρετικὴ ρώμη του διὰ νὰ συγκρατήσῃ τὰ ἥνία τοῦ δυσκυβερνήτου Κράτους του;

Οἱ φίλοι τοῦ ἀθλητισμοῦ καί τοῦ πρίγκηπος θὰ τοῦ εὐχώνται νὰ ἐπιτύχῃ τὸ δυσκολοκέρδιστον αὐτὸ ρεκόρ.

ΟΙ ΓΑΜΟΙ ΤΟΥ ΕΜΒΕΡ

Οἱ γάμοι τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν τοῦ περιφημοῦ Ἐμβερ βέη μετὰ τῆς πριγκηπίσσης Ναδζιέ σουλτάνας, ἐτελέσθησαν ἐν Κωνσταντινουπόλει μετὰ πολλῆς μεγαλοπρεπειᾶς.

Ἡ νύμφη, ἡ Α. Υ. ἡ πριγκηπίσσα Ναδζιέ σουλτάννα, εἶνε θυγάτηρ τοῦ πρὸ τριετίας ἀποθανόντος πρίγκηπος Σουλεϊμᾶν ἐξέντη, νεωτέρου ἀδελφοῦ τοῦ Σουλτάνου. Ὁ ἀείμνηστος πρίγκηψ εἶχε παρακαλέσει κατὰ τὰς τελευταίας αὐτοῦ στιγμᾶς τὸν Ἀνακτα ὅπως λάβῃ ὑπὸ τὴν ὑψηλὴν του προστασίαν τὴν νεαρὰν πριγκηπίσσαν. Ὁ δὲ Σουλτάνος ἐκπληρῶν τὴν τελευταίαν ἐπιθυμίαν τοῦ ἀποδιώσαντος ἀδελφοῦ, τὴν ἐθεώρησεν ὡς τέκνον Αὐτοῦ. Δὲν ἔχει ἄλλως τε ἰδίᾳς θυγατέρας ὁ Σουλτάνος. Ἡ Ναδζιέ Σουλτάννα ἔτυχεν οὕτω τῆς ἐξαιρετικῆς τιμῆς νὰ περιβάλληται δι' ἰδιαιτέρας στοργῆς ὑπὸ τοῦ Σουλτάνου.

Ἡ πριγκηπίσσα εἶνε περίπου 25 ἐτῶν.

Ἡ Α. Υ. ὁ νεαρὸς πρίγκηψ Ἀβδούλ Χαλὴλ, ὅστις διεκρίθη διὰ τὴν γενναϊότητά του κατὰ τὸν τελευταῖον πόλεμον τραυματισθεὶς μάλιστα εἰς τὴν μάχην τοῦ Λουλέ Βουρτζι, εἶνε ἀδελφὸς τῆς Νατζιέ Σουλτάννας.

Αἱ πρέσβειραι προσεκλήθησαν ὅπως περιεργασθῶσι τὴν νυμφικὴν προίκα, τὴν ὅποιαν χαρακτηρίζει πλοῦτος καί κομψότης ἀπαράμιλλος.

Ἡ νυμφικὴ προίκα εἶνε πλουσιωτάτη. Τὰ πάντα περιβάλλονται ὑπὸ ἐκτάκτου πολυτελείας καί κομψότητος. Αἱ παραγγελίαι εἶχον δοθῆ εἰς μεγάλους οἴκους τῶν νεωτεριστῶν, οἵτινες καί ἀνέπτυξαν πνεῦμα ἐξόχως καλλιτεχνικὸν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῶν.

Ἡ νυμφικὴ ἐσθῆς εἶνε θαῦμα ὠραιότητος ἀπὸ σατὲν λευκόν, μετὰ ἀληθινὰ τρίχαπτα Βρυξελῶν. Μόνα τὰ τρίχαπτα ταῦτα ἐστοίχισαν οὐχὶ ὀλιγώτερον τῶν 300 λιρῶν.

Ὁ νυμφικὸς πέπλος ἐφιλοτεχνήθη ἀπὸ τρίχαπτα Βρυξελῶν, κεντητὰ, 200 λιρῶν ἀξίας.

Ἡ ἐσθῆς τὴν ὅποιαν θὰ φορέσῃ ἡ πριγκηπίσσα τὴν δευτέραν ἡμέραν τοῦ γάμου, εἶνε ἀπὸ κρέπ ντὲ Σιν χρυσοῦραντον, κεντημένον μετὰ χρυσαῖα σύρματα, ἐστοίχισε δὲ 100 λίρας. Τὸ γαρνιρίσμα ἔχει μετὰ τρίχαπτα Βρυξελῶν. Τῆς τρίτης ἡμέρας ἡ ἐσθῆς εἶνε ἀπὸ λευκὸν σατὲν σανζάν.

Τῆς τετάρτης ἡμέρας ἀπὸ ρεζεδά ανοικτὸν, γαρνιρισμένον μετὰ γούναν σκούρξ.

Αἱ ἐσθῆτες ἀνέρχονται ἐν ὅλῳ εἰς 24, διαφόρων χρωμάτων.

Τὰ κλιννοσκεπάσματα, τὰ προσκεφάλαια, τὰ σινδόνια, τὰ παραπετάσματα, ὁ πρὸ τῆς κλίνης τάπης, λευκός, εἶνε γαρνιρισμένα μετὰ τρίχαπτα Βρυξελῶν καί κεντημένα μετὰ μαργαριτάρια τὰ ὅποια κυριαρχοῦν ὅσον οὐδέποτε εἰς τὴν μάδαν. Εἰς τὸ Παρίσι ἰδίως ἐπικρατεῖ σήμερον ἡ βασιλεία τῶν μαργαριτῶν.

Ἡ ὅλη ἀξία τῆς κλιννοσκευῆς ὑπολογίζεται ἄνω τῶν 1000 λιρῶν.

Ἡ κλίνη εἶνε ρυθμοῦ Λουί Κένξ καί παρηγγέληται εἰς

τὰ καταστήματα Ναρλιᾶν.

Τὸ κομμοῦτῆριον τῆς πριγκηπίσσης εἶνε πολύτιμον ἐπιπλόν 1,25 μ. ὕψους καί 0.60 πλάτους, ἀγγλικῆς κατασκευῆς, ἀξίας δὲ 700 λιρῶν Ἀγγλίας. Ἀποτελεῖται δὲ ἀπὸ τέσσαρας θέσεις.

Ὑπὸ τὴν πίεσιν ἐνὸς ἠλεκτρικοῦ κομβίου ἐμφανίζεται ἡ πρώτη θέσις μετὰ τρεῖς καθρέπτας κυκλωτερᾶς. Μετὰ ἄλλο κομβίον προβάλλει ἡ δευτέρα θέσις, γαρνιρισμένη ἀπὸ διάφορα φαλίδια χρυσάλλινα μετὰ χρυσαῖα πώματα φέροντα τὰ σήματα τῆς πριγκηπίσσης. Εἰς τὴν τρίτην θέσιν ὑπάρχουν διαφόρου μεγέθους καί χρήσεως ψήκτραι. Εἰς τὴν τετάρτην τὰ φαλίδια καί τὰ κομβωτήρια. Ὅλα ἔχουν τὰς λαβὰς τῶν ἐξ ἐλεφαντίνου μετὰ χρυσαῖα ποικίλα καί μετὰ σήματα τῆς πριγκηπίσσης.

Ἡ ἐπιπλοσκειὴ τοῦ γραφείου τοῦ Ἐμβερ πατᾶ, ρυθμοῦ Λουί Κένξ κατασκευάσθη ὑπὸ τῶν καταστημάτων Ναρλιᾶν ἐξ ἀνακαρδίου, ἐστοίχισε δὲ 300 λίρας.

Τὰ χροιώδη τοῦ γραφείου, ρυθμοῦ Ἀμπιρ, εἶνε ἀπὸ μαῦρον ἐβενον μετὰ ποικίλα.

Ἡ ἐπιπλοσκειὴ τοῦ γραφείου τῆς Σουλτάννας ἐπεγυροῦργήθη ἀπὸ ξύλον πολύτιμον ἀνοικτοῦ χρώματος. Τὰ δὲ χροιώδη του ἀπὸ ἄργυρον.

Τὸ σαλόνι τοῦ Ἐμβερ πατᾶ εἶνε ρυθμοῦ ἀραβικοῦ. Τὰ

ἐπιπλα καταστάτικα ἀπὸ μάρμαρον (σιντέρι).

Κατὰ τὴν μέχρι τοῦδε κρατήσασαν αὐλικὴν ἐθιμοτυπίαν ὁ γάμος αὐτοκρατορικῆς πριγκηπίσσης τελεῖται ὡς ἑξῆς:

Ἡ πριγκηπίσσα ἀναμένει τὸν γαμβρὸν εἰς μίαν αἴθουσαν τοῦ τρίτου πατώματος τῶν ἀνακτόρων. Ὁ γαμβρὸς προσηρῶμενος ὑποκλίνεται βαθυτάτα τρεῖς ἐνώπιον τῆς νύμφης. Μετὰ τὴν τρίτην ὑπόκλισιν ἐγείρεται ἡ πριγκηπίσσα καί καλεῖ πλησίον τῆς τὸν γαμβρὸν. Κατόπιν ὁ τελευταῖος ἐγειρόμενος ὑποκλίνεται πάλιν καί ἀποσύρεται εἰς τὸ διαμέρισμα, εἰς τὸ ὅποιον μένουσιν οἱ ἐκ τοῦ ἀνδρικοῦ φύλου. Κατὰ τὴν μετάδασίν του εἰς τὸ διαμέρισμα τοῦτο εἶνε παρατεταγμένοι οἱ ἀγάδες τοῦ γραφείου. Ἐκεῖ προσέρχονται τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας του τὰ ὅποια παραμένουσι παρὰ τῷ γαμβρῷ μέχρι τῆς ἐσπέρας.

Τὴν νύκτα μετὰ τὴν προσευχὴν τοῦ «γιατοῦ» (τὴν προσευχὴν ἣτις φάλλεται περὶ τὴν 2αν ὥραν τουρκιστῆ) ὁ γαμβρὸς μεταβαίνει εἰς τὸ γραφεῖον κομίζων τὰ διὰ τὴν νύμφην δωρὰ του, τὰ ὅποια καί τὴν παρακαλεῖ νὰ δεχθῆ.

Εἰς τοὺς γάμους τῶν κοινῶν ἀστῶν, ἐάν μεν ὁ γαμβρὸς προσέλθῃ εἰς τὸν οἶκον τῆς νύμφης, αὕτη τὸν ἀναμένει εἰς τὴν θύραν καί δίδουσα τὴν χεῖρα ἀνέρχεται μετ' αὐτοῦ εἰς τὰ δώματα. Ὁμοίως δὲ ὁ γαμβρὸς ἀναμένει τὴν νύμφην εἰς τὴν θύραν, ἐάν αὕτη προσέλθῃ εἰς τὸν οἶκον του.

Ἡ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΚΑΙ Ἡ ΑΝΑΔΑΣΩΣΙΣ

Οἱ πρόσοκοποι φυτεῦντες δεινδρόλια καθ' ὑψηλὴν ἐπιθυμίαν τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης εἰς τοὺς περὶ τὴν Ἀκρόπολιν λόφους.

νοῦς Σταυρός», δὲν πρέπει νὰ τὰς ζητήσῃ ἀπὸ τὰς λαϊκὰς τάξεις, οὐδὲ νὰ τὰς περιμένῃ μόνον ἀπὸ τὰς κυρίας τοῦ κόσμου. Ἡ Ἑλληνὶς καλογραφαία ἢ ὁποῖα ἕως σήμερον δὲν παρέχει οὐδὲν ἀντάλλαγμα εἰς τὴν κοινωνίαν εἶνε ἐκεῖνη ἢ ὁποῖα ἐνδείκνυται νὰ γίνῃ ἢ ν ο σ ο κ ὀ μ ο ς τῆς αἰῶνος. Καὶ διὰ νὰ ὑποστηρίξῃ καὶ ἐμπρόθεως τὴν ὠραίαν αὐτὴν ἰδέαν ὁ κ. Ἀλιβιζάτος παρουσίασεν ἕξ μοναχὰς, αἱ ὁποῖαι ὄληθησαν ἀπὸ ἐπιπέδων εἰς τὴν Πολυκλιτικὴν καὶ αἱ ὁποῖαι ἔδωκαν ἕως τώρα δείγματα ἀνταπαρνήσεως, ἐργατικότητος καὶ κοσμιότητος.

Ὁ Σ. Μητροπολίτης, ὁ κ. Τοιμιώκος, ὁ κ. Λάσιος συνεχάρησαν θερμότατα τὸν κ. Ἀλιβιζάτον καὶ ὑπεσκέθησαν νὰ τὸν ὑποστηρίξουν ἐν τῇ ἐπιτελείᾳ πραγματικότητι τῆς ὠραίας αὐτῆς ἰδέας.

Τὰ μαθήματα τοῦ «Κυανοῦ Σταυροῦ» θὰ γίνονται δις τῆς ἐβδομάδος Τετάρτην καὶ Παρασκευήν.

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ἡ κ. Ρεζάν

Εἰς τὸ Δημοτικὸν ἢ μεγάλην καλλιτέχνισ κ. Ρεζάν ἔδωκε μίαν σειρὰν παραστάσεων γαλλικῶν ἔργων. Ἐξ ὧν ἠρξετε περισσότερον ἢ «Αἰγκρέτ» τὸ ἔργον τοῦ Δάρκο Νικολάι, τὸ ὁποῖον ἐπέτυχε θαυμασία εἰς Παρίσιον.

Τὸ ἔργον ἰσχυρὸν καὶ πλήρες σκηνικῆς ζωῆς ἐξετελέσθη

παρὰ τοῦ θιάσου μετ' ἀμέμπτου τελειότητος, διότι ἐκτὸς τῆς κυρίας Ρεζάν, ἣτις σήμερον εἶνε ἡ διασημότερα κομψὸς τῆς γαλλικῆς σκηνῆς καὶ αἱ ὑποδυθεῖσαι τὰ γυναικεία μέρη ὅπως ἡ κυρία Μιλλέα καὶ ἡ κυρία Μαρντιὸ ἔπαιξαν μετὰ πολλῆς τέχνης καὶ οἱ κ. κ. Γκαμπρίνι καὶ Ρολλάν οἱ ὑποδυθέντες τὰ πρῶτα μέρη.

Ἡ εορτὴ τοῦ Λυκείου

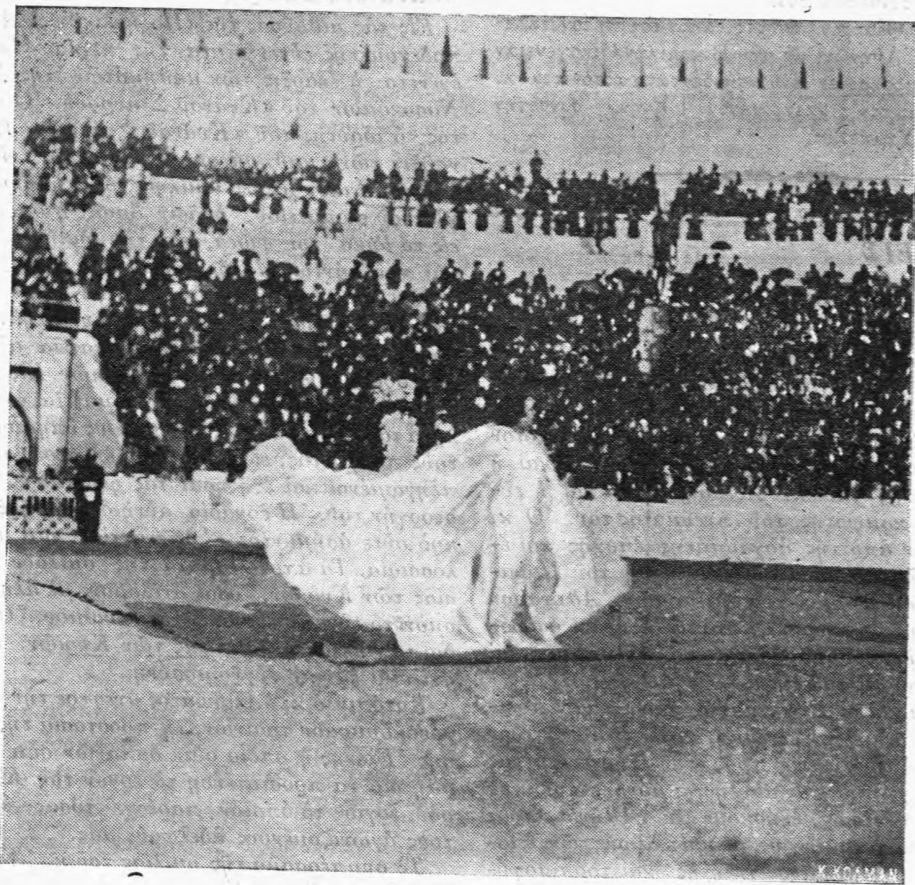
Εἰς τὸ Βασιλικὸν ἐδόθη ἡ εορτὴ τοῦ Λυκείου τῶν Ἑλληνίδων. Τὸ πρόγραμμα ὑπερμακρὸν ἐκούρασε σχεδὸν τὸν κόσμον, ὅστις ὁμολογουμένως μὲ πολλὴν προθυμίαν εἶχε σπεύσῃ νὰ ὑποστηρίξῃ τὸ Λύκειον καὶ τὴν εορτὴν του. Οἱ ἑλληνικοὶ χοροὶ ἐχορευθήσαν καὶ ἐφέτος ἀλλὰ ἀντὶ προόδου ἐσημειώθη ὀπισθοδρομίαις. Ἰδίως ἡ ἐκτέλεσις τοῦ Μπάλου, τοῦ κατ' ἐξοχὴν σεμνοῦ ἑλληνικοῦ χοροῦ, ἔφερε τὴν ἀγανάκτησιν σχεδὸν εἰς ὅλους τοὺς γνωρίζοντας τῆς σεμνότητά, ἢ ὁποῖα πρέπει νὰ ἐπιζητῆ εἰς τὸν χορὸν αὐτόν, καὶ τὰ ἀγνόητα συναισθήματα τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ἐκφράζῃ κάθε κίνησις, χαρίεσσα καὶ ἀφελής.

Ἐν γένει ἡ εορτὴ τοῦ Λυκείου ἐσημείωσε μίαν ἀποτυχίαν πολὺ ἀπρόσδοκον διὰ τὸ καλὸν ἄλλως τε σωματικόν, τὸ ὁποῖον μετὰ τῆς ἐβδομαδιαίας συγκεντρώσεως δίδει μίαν κοινωνικὴν τέρψιν εἰς τὰς Κυρίας μας.

Ἡ κ. Λού Φούλλερ

Ἡ κ. Φούλλερ ἢ Ἄγγλις καλλιτέχνισ μᾶς ἔδωκεν εἰς τρεῖς συνεχεῖς παραστάσεις εἰς τὸ δημοτικὸν θέατρον, τοὺς φαντασμαγορικῶς χοροὺς, τὰ περιήρημα μπαλέττα, καὶ τὰ ἡλεκτροφωτιστικὰ παιγνίδια. Οἱ χοροὶ τῆς κ. Φούλλερ καὶ τῶν μαθητῶν τῆς ἠπέρησαν ἕνα θαῦμα ἀρμονίας, χρομιάτων,

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΟΡΤΗΝ Τ Ὑ ΣΤΑΔΙΟΥ

Ἡ Λού Φούλλερ ὡς περωτὴ Νίκη

ΟΙ ΝΕΟΙ ΧΟΡΟΙ

Τὸ «Βραζιλιανὸν Μάτιος» τὸ ὁποῖον ἤρξατο νὰ ὑποκελίξῃ τὸ «Ταγκὸ» εἰς μίαν ἀπὸ τὰς ὠραιότερας φιγούρας του. Τὸ δεξιὸν χερὶ τοῦ καβαλλιέρου περὶ κυκλοειδῶς ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν τῆς συγχορευτριάς του

ρυθμοῦ, κινήσεων, γραμμῶν. Ἰδίως ὁ χορὸς τῶν Χιλίων καὶ μιᾶς Νυκτῶν ὑπέρησαν ἀπαράμιλλοι. Ἦτο ἕνας ὕμνος πρὸς τὰ χρώματα, πρὸς τὴν κίνησιν, ἀλλὰ καὶ ἡ δύναμις τοῦ πέπλου ἀπεδείχθη ὅτι εἶνε μεγάλη. Ὁ Πέπλος εἰς τοὺς χοροὺς τῆς Φούλλερ ὠμίλησε μίαν γλῶσσαν τόσο ἐντονον, ἀφοῦ μᾶς ἔδειξε καὶ μᾶς ἀνεπαρέστησε τὰς πλέον περιγραφικὰς σκηνὰς καὶ πλέον ποικίλας εἰκόνας.

Ἡ κ. Φούλλερ ὡς νυκτερὴς ἦτο θαυμασία εἰς τὸ Δημοτικὸν θέατρον.

Εἰς τὸ Στάδιον

Ἡ κ. Φούλλερ ἔδωκε μίαν εορτὴν μετὰ λαϊκὰς τιμὰς εἰς τὸ Στάδιον ὑπὲρ τοῦ ταμείου τῆς Περιθάλψεως.

Ἐπὶ μίαν καὶ πλέον ὥραν μεταξὺ τῶν ἀνθοκοσμῆτων Ἐρμῶν τοῦ στοίβου, καὶ ὑπὸ τὸν πρῶτον ἑαρινὸν ἥλιον τῆς Ἀττικῆς, ὁ ὀρχηστικὸς ὄμιλος τῆς Λού Φούλλερ ὑπέμνησεν εἰς τοὺς Ἀθηναίους τὴν ἀπαράμιλλον Τέχνην ἣτις διεσώθη ἐπάνω εἰς τὰ ἀνάγλυφα τῆς ἰδικῆς τῶν κλασικῆς ἐποχῆς. Αἱ δροσεραὶ κόραι, τῶν ὁποίων ἡ μεγαλειότερα δὲν ὑπερέβαινε τὴν δευτέραν ἡβην, γυμνώλαιοι, λυσίκομοι, καὶ μετὰ τὰς λευκὰς ὀρχηστικὰς ἀφιέσεις, μόνις ἐγγιζούσας τὰ γυμνά γόνατα, ἐζωντάνευσαν ἐμπρὸς εἰς εἰκοσι χιλιάδας Ἀθηναίων ἕνα παράδοξον ὄνειρον, ποῦ μόνον ὁ ἥλιος κατηύγαγεν εἰς γραφικὴν πραγματικότητα. Πλαστικότητες πένθημοι καὶ χαρνοπαῖ, ὀρμητικοὶ κυματισμοὶ καμπυλοτήτων, κινήσεις ἡδονικοῦ λικνισμοῦ, ὑποβλητικαὶ θεωρίαι ἀπὸ παναθηναϊκῆς πομπῆς, ζωογόνησις γλυπτωμάτων ἀπὸ ἀρχαίας μετώπας, ἡ Νίκη τῆς Σαμοθράκης, καὶ ἄλλοτε τοῦ Παιωνίου, πτερυγίζουσαι εἰς τὸν ἀνθόσπαρτον στοῖβον, ὀρχήσεις γεμάται ὑποβολῆν, φῶς, καὶ πένθος, ἐνηλλάσσοντο ἀλληλοδιάδοχοι ἐπὶ πολὺ Ἀκριβῶς ὁμοῦ δὲν ἐπρόκειτο περὶ χοροῦ ἢ ὀρχηστικῶν κινήσεων ἐν συνόλῳ. Ἡ εορτὴ αὕτη ἀποτελεῖ μίαν σεμνὴν πλαστικῶν εἰκόνων, ἐστερημένων βέβαια τῆς κλασικῆς ἑλληνικῆς ἀρμονίας, βαρβάρων κάποτε μέσα εἰς τὴν μαρμα-

ρίνην καὶ ἠλιοφειγῆ λευκότητα τοῦ Ἀττικοῦ Σταδίου, ἀλλὰ γεμάτων ἐξ ἄλλου ἀπὸ ὑποβλητικῶν πάθος, μεθυμένων, θὰ ἔλεγε, μέσα εἰς τὸ φῶς τῆς ἀθηναϊκῆς ἀνοιξέως, εὐγενικῶν εἰς τὴν γενικὴν γραμμὴν τῶν κάτω ἀπὸ τὴν πολυπτυχὸν λευκὴν μέταξαν καὶ ἀνυπερβλήτως ὠραίων ἀπὸ τὴν αἴγλην τῆς παρθενικῆς ἡβῆς.

Ἀπὸ τὰς δώδεκα πλαστικῶν εἰκόνας μένει ἐντονος εἰς τὴν μνήμην ἡ ἐμφάνισις τῶν πετιόντων πτηνῶν. Αἱ καλλιγράμμοι παρθένοι ὀρμῶσαι εἰς ταχυτάτην πτήσιν ὑπὸ τοὺς λευκοὺς πέπλους, καμπυλούμεναι εἰς ἐλαφροὺς ἐναγκαλισμοὺς, μόνις ἐγγίζουσαι τὸν ὑποπράσινον στοῖβον, ἐκλυτοὶ ἀπὸ τὴν ἀένανον ὀρχησιν, παρῆχον τὴν ἐντύπωσιν ἀλλοκότων ἄσπρων πουλιῶν, μεθυμένων ἀπὸ τὸ μεσημβρινὸν φῶς τῆς Ἀττικῆς, ἄσπρων χελιδονῶν ποῦ ἐκαίοντο τὴν ἀνοιξιν εἰς ὄνειρῶδη πτήσιν. Βαθύτατα ἐπίσης ὑποβλητικὴ ἡ σκηνὴ τοῦ πενθίμου θρόνου, ἢ θεωρία δηλαδὴ τῶν χορῶν ποῦ ἔρραιναν μετὰ ἄττικὰ ἴα τὸν νεκρὸν τῆς συντρόφου τῶν: ῥάντισμα μετὰ πένθιμους μουσικὰς κινήσεις.

ΣΤΗΛΗ ΔΙΑ ΤΑΣ ΚΥΡΙΑΣ

ΥΓΙΕΙΝΗ ΤΗΣ ΩΡΑΙΟΤΗΤΟΣ

Ἡ ΜΑΛΑΞΙΣ (μασάζ)

Αἱ μαλάξεις ἦσαν γνωσταὶ εἰς τὴν ἀρχαιότητα, μετεχειρίζοντο δὲ αὐτὰς ἐν ταῖς Ἰνδαίαις καὶ τῇ Κίνῃ πρὸ τεσσάρων χιλιάδων ἐτῶν καὶ πλέον. Οἱ Αἰγύπτιοι ἔκαμον μεγάλην χρῆσιν αὐτῶν, ἦσαν δὲ ἀναπόφευκτον ἐπακολούθημα τῶν λουτρῶν παρὰ τοῖς Ἑλλήσι καὶ τοῖς Ῥωμαίοις, ὅτινες παρέσχον εἰς ἡμᾶς τὰ πρότυπα τῆς δυνάμεως καὶ ὠραιότητος.

Εἰς τὴν ἐποχὴν μας ἡ χρῆσις τῶν μαλάξεων εἶνε πολὺ ὀλιγώτερον διαδεδομένη παρὰ εἰς τὴν ἀρχαιότητα διότι μεταχειρίζονται τὰς μαλάξεις μᾶλλον εἰς τὴν θεραπευτικὴν.

Ἐν τούτοις ἀπὸ τινος χρόνου σχεδὸν ὅλοι οἱ ἱατροὶ ἐκπρόβησαν ὑπὲρ τῶν μαλάξεων καὶ ἐντριβῶν, τὰς ὁποίας θεωροῦσιν ὡς τὰ μόνα ἀποτελεσματικὰ μέσα διὰ τὴν ὑγιεινὴν τοῦ σώματος. Αἱ μαλάξεις εἶνε σχεδὸν ἀπαράιτητοι διὰ τὴν ὠραιότητα, τὴν δύναμιν, τὴν εὐμορφίαν τῶν σχημάτων τοῦ σώματος ὡς καὶ διὰ τὴν καλὴν λειτουργίαν τῆς ἐπιδερμίδος· εἰ δὲ αὐτῶν ἐπιτυγχάνομενα ἀποτελέσματα εἶνε θαυμασία.

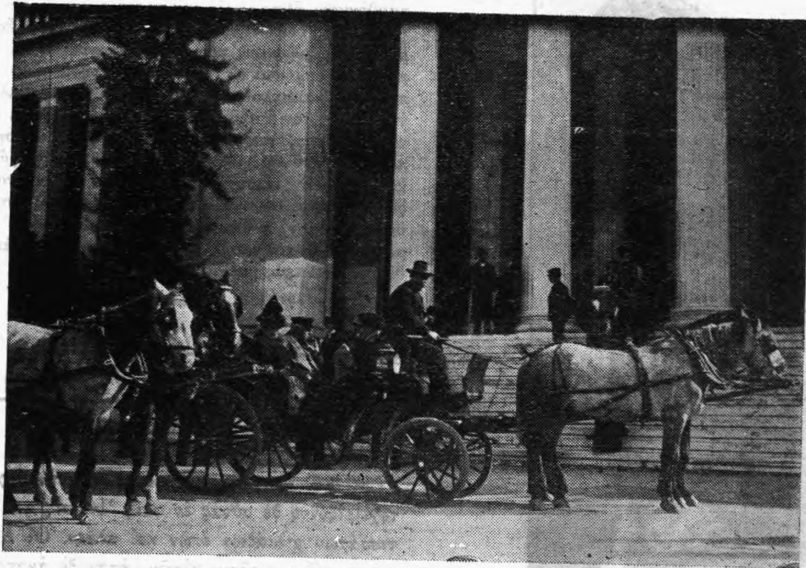
Αἱ ὑγιεῖναι μαλάξεις συνίστανται εἰς τὸ νὰ γίνονται ἐπὶ τοῦ σώματος ἐντριβαί, πιέσεις, ἐπανειλημμένα κτυπήματα ἢ διὰ τῆς χειρὸς ἢ διὰ ἠλεκτρικῶν συσκευῶν καὶ ἐργαλείων.

Ὁ ἠλεκτρισμὸς ὅστις παρέσχε μεγάλας ὑπηρεσίας εἰς τὴν ἐπιστήμην ἐξήσκησεν ἐπίσης σπουδαίαν ἐπίδρασιν εἰς τὰ δύσκολα ζητήματα τῆς ὑγιεινῆς καὶ τῆς γυναικείας ὠραιότητος.

Σκοπὸς τῆς μαλάξεως εἶνε ἡ ἐπιτάχυνσις τῆς κυκλοφορίας τοῦ αἵματος· ἐμποδίζεται προσέτι διὰ αὐτῆς ἡ στάσις τῶν ὑγρῶν, τὰ δὲ κύτταρα καθίστανται διὰ αὐτῆς ἰσχυρότερα.

Ἡ μάλαξις τοῦ προσώπου οὐδὲν ἔχει τὴν ἀξίωσιν νὰ δημιουργήσῃ ἐξ ἐκάστου ἀτόμου μίαν ὠραιότητα, ἣτις οὐδέποτε ὑπῆρξεν οὔτε νὰ ἀναδημιουργήσῃ χαρακτηριστικὰ παραμορφωμένα ὀπὸ τῆς γεννήσεως. Ἐν τούτοις, πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι φυσικὰ τινὰ ἐλαττώματα δύνανται σημαντικῶς νὰ ἐλαττωθῶσι τῇ βοήθειᾳ τῶν «προ-

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΙΝ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Ομίλος περιηγητών, επισκεπτόμενος εφ' άμαξών τὰ αξιοθέατα τής πόλεως και σταματών πρό του Ζαπλείου

σπιδων τής νεότητος» και ειδικών τινων εργαλείων. Άλλ' ή ενέργεια του μασάζ και χωρίς ν' αναγνωρίση τις εις αυτό παρομοίαν δύναμιν, παρουσιάζει αξίαν και σπουδαιότητα πολλού λόγου. Σκοπός δέν είναι να δώση ό,τι ούδέποτε απέκτησεν, αλλά να αποδώση εκείνο το όποϊον κινδυνεύει τις να χάση. Προτίθεται, μεταξύ άλλων παραδειγμάτων, να αποκαταστήση και αύθις τας περιφερικας γραμμάς των χαρακτηριστικών, να επανασχηματίση τας λοιπας καμπύλας, παραμορφωμένας υπό τής υπερβολικής ανάπτυξεως των ινών. Προσδιορίζομεν τας μαλάξεις όσάκις τὰ επιδερμικά κύτταρα είναι άτονικά. μαλακά ή άπεξηραμένα» σημεία τής μαρασμώδους αύτής καταστάσεως είναι αι ρυτίδες του δέρματος, αι πτυχαι και εμφράξεις του, προκαλούσαι τὰ υπόγναθα, τας κηλίδας, τον διπλούν πώγωνα και όλην τήν άλλην πτωχίαν των υμένων.

Είνε όμως λίαν ενδιαφέρον διά τας μαλάξεις ταύτας τὸ να παρατηρήσωμεν καλώς τούς διαφόρους τρόπους και να εφαρμόσωμεν εις πᾶσαν περίστασιν τον καταλληλότερον διά να επιτύχωμεν τήν ενδυνάμωσιν των μυώνων, τήν αποκατάστασιν τής στερεότητος και ελαστικότητος του δέρματος ως και τής ενισχύσεως αυτού διά τήν απορρόφησιν ουσιών παχειών, διά των οποίων έν γένει γίνονται αι καλλίτεραι μαλάξεις διά τήν ωραιότητα.

Η περιποίησης τής ωραιότητος διά μαλάξεων γίνονται συνήθως διά τής χειρός ή διά του ήλεκτρισμού, ή διά προσωπίδος.

(Άκολουθεϊ)

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

Προέχει κατά τον μήνα αυτόν και πάλιν τὸ Ἡπειρωτικὸν ζήτημα. Ολίγοι άνδρες φιλοπάτριδες και άποφασιστικοί, όπως ο Ζωγράφος, ο Σπυρομήλιος, ο Δούλης και οι επιφανέστατοι Γεώργιου τής Ἡπείρου ενισχυόμενοι από τον άρχάτητον ένθουναισμὸν όλων των Ἡπειρωτῶν έδωσαν κατεύθυνσιν τοιαύτην ώστε να δύναται κανείς μετά πολλῶν ελπίδων ν' αποβλέψη εις έν μέλλον ορόδιον διά τούς κινδυνεύοντας κατοίκους των μερών τὰ όποια έπεδικάσθησαν εις τήν Ἀλβανίαν. Η Ἑλλάς σήμεραν στέφει τὰ βλέμματά της προς τὰ αγωνιζόμενα τέκνα της και συγκινημένη παρακολουθεϊ τὰ ήπείροχα αισθήματα που φωτίζουν τον Ἡπειρωτικὸν ορίζοντα. Η Νίκη προσμειδιά και πάλιν εις τήν ελληνικήν φυλήν ή όποια προορμισαι να παλαίη, να ποηή, να οραδάξη, να ήφίσταται μαρτύρια αλλά ν' αναγεννάται και να ανυψοῦται περιβεβλημένη δάφνας και τιμάς.

Η λαϊκή θέλησις έσπρωχν έννα κολοσσὸν δημοτικό-τητος, τον λαοπροβλητον Δήμαρχον της και ανεβίβασεν εις τον δημοσικὸν θώκον μίαν καινούργιαν φησιογνωμίαν διά τὰ δημοτικά πρόγμματα τής προτενούσης. Έπεσεν ο Μερκούρης διά να άνέλθη ο Μπενάκης. Η λαϊκή παντοδυναμία ήμείλικτος προς τον τέως Δήμαρχον Ἀθηναίων άνέδειξε με καταπληκτικήν πλειοψηφίαν τον εκλεκτόν της ο όποϊος έντός του προσεχούς μηνός λαμβάνει εις χειράς του τὰ ήνία τής Διοικήσεως του Ἀίμου. Εδχόμεθα και έλπίζομεν συνέ-

Ο ΚΟΣΜΟΣ

χειαν των έργων του προκατόχου του.

Τον μήνα αυτόν συνέπεσαν αι Ἀπόκρω αι όποια έφωτισθήσαν εις τας Ἀθήνας με έξαιροεικήν διάθεσιν και όρμην. Άνέλαβε μάλιστα και ή «Εταιρία των έορτών» να δώση κάποιον τόνον εις τον πανηγυρισμὸν άλλ' ή συμμετοχή της άπεδείχθη τελείως άχρηστος και άλυσιτελής λόγω τής κεκτημένης έορταστικής ταχύτητος του κόσμου.

Έληξεν ο οόλος των εκλογῶν και των έορτῶν των Ἀπόκρω και ο Λαός επανηγύρισε μίαν επέτειον από τας πλέον ένδοξους των τελευταίων πολέμων μας. Έώρτασε τήν επέτειον τής άπελευθερώσεως των θροναλικῶν Ἰωαννίνων. Τήν 21 Φεβρουαρίου του 1913 έξετελέσθη προαιώνιος πατριωτικὸς πόθος, ξεπληρωθή δνευρον γενεῶν, τὰ Ἰωάννινα ή περιώνυμος ήπειρωτική πόλις, ή ιστορική πρωτεύουσα τής Ἡπείρου, ή πόλις τήν όποϊαν ή τουρκική μέριμνα και δραστηριότης κατέστησεν απόρθητον, έπεσεν, ήλώθη, άπελευθερώθη διά τής στρατηγικής μεγαλοφυίας του Κωνσταντίνου μας, ο όποϊος από τὰ μακεδονικά πεδία μετέφερε τήν δρᾶσιν του εις τας ήπειρωτικάς φάραγγας ήγούμενος ένός των ήρωικωτέρων στρατῶν που έχει να επιδείξη ο κόσμος. Η πτώσις των Ἰωαννίνων ήτο εις έπί πλέον εθνικὸς θρίαμβος και ή άνάμνησις του γεγονότος αυτού θά συγκινή επί μακρόν τήν ελληνικήν φυλήν, από γενεᾶς εις γενεάν μεταδιδόμενον του συναισθήματος τής εθνικής αγαλλιύσεως και χαράς.

Ο Φεβρουάριος λήγει με μίαν πολιτικήν μονομαχίαν. Ο κ. Ζαβιτσιάνος Πρόεδρος τής Βουλής θεωρούμενος ως εις εκ των πολιτευτῶν των και έξοχήν σεμνῶν και φιλελευθέρων, δημιουργεί όχι άνδρικός δυσάρεστον έπαισόδιον εις βάρος του ήπείροχου πολιτικού τής νεωτέρας Ἑλλάδος, του άλλοτε πρωθυπουργου και συμπολίτου του κ. Γ. Θεοτόκη. Η προσβολή ήτο δεινή και ο άβρός και νηφάλιος Θεοτόκης, θεωρεϊ καθήκον του να ζητήση ικανοποίησιν διά των όπλων από τον ήρωϊκὸν Πρόεδρον τής Βουλής. Η μονομαχία διεήχθη έντυχώς άνευ άποτελέσματος προς μερίτην χαράν των φίλων άμφοτέρων των άντιμαχομένων. () κ. Θεοτόκης, ο λιγύς και ήπείροχος και κοσμοτάτατος πολιτικός έδειξε, παρ' όλην τήν ήλικίαν του, τελείαν ψυχραιμίαν παρ' όλων θαναυσθεισαν.

Α. Α. Ζ.

ΔΥΟ ΔΙΑΣΗΜΟΙ ΑΕΡΟΠΟΡΟΙ

Ο Λεγκανέ, ο κερδίσις τὸ ρεκόρ του ύψους (6,500 μέτρα) και ο Βεδριν, διαινύσας 3,500 μίλια από τής Γαλλία, μέχρι του Καίρου

Η ΕΝ ΑΡΓΥΡΟΚΑΣΤΡΩ επαναστατική Κυβέρνησις τής Ἡπείρου άπέστειλε προς τούς άπανταχού Ἡπειρώτας τήν ακόλουθον εκκλησίαν:

• Ἡπειρώται,
• Η καταδικασθεϊσα Πατρις άποτελεϊ από χθές ανεξάρτητον πολιτείαν. Ο άγών ήρχισε. Παλαίομεν διά τήν ύπαρξιν των άδελφῶν. Διά τήν τιμήν και τήν δόξαν τής Ἡπείρου.

• Ἡπειρώται,
• Σπεύσατε προς βοήθειαν τής αγωνιζομένης Πατρίδος.
• Οι μαχηταί να προσέλθουν εις τήν Ἡπειρον πάντες. Στείλατε συνδρομάς.

Άσχέτως προς τήν εκ τής θελήσεως των ισχυρών επιβεβλημένην εις τὸ επίσημον κράτος εκκατάλειψιν του ήρωϊκου άγώνος, ο Έλληνισμὸς σύσσωμος έχει τήν ύποχρέωσιν προσέξη σοβαρῶς εις τήν εκκλησίαν αυτήν των άδελφῶν μας, που άνέλαβον να γράψουν εις τὰ ήπειρωτικά βουνά νέας ένδοξους εθνικὰς σελίδας.

Ο άρχηγός των επαναστατῶν τής Βορείας Ἡπείρου. Μία φουσιγνωμία έντελῶς ξεχωριστή. Σπανίως ίσως άνθρωπος θά εύρεθῆ εις τήν θέσιν του ήρωϊκου άντισυν-

Ο κ. ΔΟΥΛΗΣ ταγματάρχου του έλλ. στρατού. Τὸ προς τήν Πατρίδα καθήκον τὸν ήνάγκαζε να σπεύση παρὰ τὸ πλευρόν των αγωνιζομένων άδελφῶν του, ενώ ο προς τον Βασιλέα του όρκος του εκράτει δεδεμένας τας χείρας. Και όμως ο ήρωϊκὸς άντισυνταγματάρχης δέν ενέμεινεν εις τούς τύπους. Έπροτίμησε να χάση πάντα και να σπεύση παρὰ τὸ πλευρόν των υπέρ εστιῶν και βωμῶν αγωνιζομένων.

Είς τὸ προς τον άρχηγόν του τηλεγράφημα διαφαίνεται ή σύγκρουσις των καθηκόντων προ τής όποιας εύρέθη ο μεγαλόψυχος Ἡπειρώτης. Δέν ενθυμούμαι παράδειγμα όμοιον έν τή ιστορία.

Ο άντισυνταγματάρχης Δούλης και αν ο άγών τής Ἡπείρου δέν εύδοκῆ ακόμη, πρέπει να μείνη ως παράδειγμα έν τή ιστορία. Έγραψε μίαν όλόκληρον τραγῳδίαν. Άποκαλυφθῆτε μετα σεβασμού προ αυτού.

Πολλάκις έλέχθη ότι ελληνική πατρις έχει να επιδείξη παραδείγματα άφθαστα ήθελουσίας των τέκνων της. Και ως συνέχεια των παραδειγμάτων τούτων, έρχεται να προσ-

Ο κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ δ αρχηγός τής Αὐτονομοποιηθείσης Β. Ἡπείρου. Ο πρώην Γεν. Διοικητής ταύτης έδραμεν επί κεφαλής των επαναστατῶν

και υψωσε την σημαία της Αυτονομίας εις την Κορυθαίαν και το Αργυρόκαστρον.

Ποιος εινε αυτος και ποια η καταγωγή του εινε περιττον να υπενθυμίσωμεν εις τους αναγνώστας μας. Εινε ο Ζωγράφος, ο αρχηγός της Ηπειρου και τουτο αρκει.

«Και θα ζήσωμεν και θα τα κρατήσωμεν» ειπεν ο Στρατηλάτης.

«Και θα προσπαθήσωμεν να τα κρατήσωμεν αποθνήσκοντες εν ανάγκη» εβροντοφώνησεν ο κ. Ζωγράφος από τα ήπειρωτικά βουνά.

Ειλικρινεστάτην επροκάλεσε λύπη η από της επιτροπής της Περιθάλψεως παραίτησις του Νομάρχου Αττικής κ. Δασίου. Δέν γνωρίζομεν τους λόγους οτινες υπήρξαν εις τον κ. Νομάρχην την από της επιτροπής της Περιθάλψεως απομάκρυνσίν του. Έχομεν μόνον να παρατηρήσωμεν ότι εάν μέχρι της σήμερον η περιθάλψις ευηγήτησε τους πάσχοντας και εάν επράξε πάν το δυνατόν δια την επούλωσιν των πληγών αιτίνας εινε αναγκαστικόν δυστυχώς αποτέλεσμα των ανθρωπίνων εκατομίδων των θυσιασθεισών κατά τους δύο πολέμους μας, τουτο οφείλεται κατά το μέγιστον μέρος — δια να μη είπωμεν απολύτως — εις την προσωπικήν εργασία και την αντίληψιν του κ. Δασίου.

Ο ακριβοδίκαιος εκτελεστής του καθήκοντος μόνον συγχαρητήρια και ευλογίας απέσπασε και αποσπᾶ καθ' όλον το διάστημα της νομαρχείας του, δέν θα ήτο δε υπερβολή εάν ελέγαμεν ότι πρώτην ήδη φοράν η Νομαρχία Αττικής εύρε τον ιδεώδη διευθυντήν της εν τῷ προσώπῳ του κ. Δασίου.

Ελπίζομεν ότι τα λοιπά αξιοίτιμα μέλη της επί της Περιθάλψεως επιτροπής συναισθανόμενα το ἄδικον ὅπερ θα προσγίγη αὐτῇ ἐκ της ἀπομακρύνσεως τοῦ κυριωτέρου μοχλοῦ της θα ἐνεργήσωσι καταλλήλως παρὰ τῷ κ. Γ' - πουργῷ των Ἐσωτερικῶν, ὅπως ἀποσοθήῃ ἡ παραίτησις τοῦ κ. Νομάρχου, ἂν και τρέσωμεν ἀράνδατον τὴν πεποιθήσιν ὅτι και ὁ κ. Ρακτιβάν ἐξ ἰδίας πρωτοβουλίας δέν θα ἀποδεχθῇ ταύτην.

Αἱ ἀποφάσεις της Πανιονίου Ἐπιτροπῆς δια τὸν ἑορτασμὸν της πεντηκονταετίας της Ἐνώσεως της Ἑπτανήσου και αἱ ἑορταί αἰτίνας προαγγέλλονται κατά ταύτην μᾶς ὑπενθυμίζουσι και τὸ ζήτημα τοῦ ἑορτασμοῦ της ἑκατονταετηρίδος της ἑλληνικῆς Παλιγγενεσίας. Πρὸς ἀρκετοῦ καιροῦ ἐπιτροπαι συνεστήθησαν και διάφορα μέτρα ὑπεδείχθησαν. Τὰ πράγματα ὅμως ἐμειναν μέχρις ἐδῶ και τὰ σχέδια ἐφυλάχθησαν εις τὰ χρονοτούλακα τῶν γραφείων.

Και ὅμως ὁ καιρὸς ἐπείγει. Μόλις μία ἐπταετία μᾶς χωρίζει ἀπὸ τοῦ ἔτους καθ' ὃ πρόκειται νὰ πανηγυρισθῇ τὸ ἐξαιρετικὸν γεγονός. Καὶ ὁ ἑορτασμὸς οὗτος πρέπει νὰ γείνη μὲ ὅλην τὴν αἴγλην και τὴν μεγαλοπρέπειαν, της ὁποίας δικαιοῦται ἡ ἤδη μεγαλυνοθεῖσα Ἑλλάς, ἣτις ἐχει νὰ ἑορτάσῃ κατ' αὐτὴν τὴν διπλὴν ἀναγέννησίν της.

Δι' αὐτὸ παραλλήλως πρὸς τὸν φιλολογικὸν ἑορτασμὸν ὅστις θα γείνη δια της ἐκδόσεως τοῦ μεγάλου Λεξικοῦ, πρέπει νὰ γείνη και ὁλος ὁ λοιπός.

Ἐορταί, πανηγύρεις, προσκυνήσεις εις τοὺς ἱστορικοὺς τόπους και πᾶν ἄλλον ἐπιβαλλόμενον πρέπει ν' ἀποφασισθῇ.

Οἱ συγκεντρωθέντες μέχρι τοῦδε ἀριθμοὶ τῶν εἰσπραξίων τοῦ ἐράνου ὑπὲρ της Περιθάλψεως εις τὰς διαφόρους πόλεις της Ἑλλάδος εινε ἀρκετὰ ἱκανοποιητικοί. Εἰς τὰς

ΟΙ ΕΡΑΝΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΘΑΛΨΙΝ
Ἀθήνας δια τῶν κομπαράδων μόνον συνελέθησαν 54,768.20 δραχμαί. Ἐδῆθησαν ἐπίσης ἀπ' εὐθείας ὑπὸ διαφόρων 3,035, ὑπὸ τοῦ κ. Ι. Βασιλοπούλου 100, τοῦ κ. Ταμβάκου της Ἀλεξανδρείας δια της κ. Βλάχου 50 και ἀνωμόμου 6. Ἦτοι ἐν συνόλῳ 57,959.20.

Οἱ ἔρανοι ἔδωκαν: Εἰς τὸν Πειραιᾶ 7,626.80, εις τὴν Ἄρταν 900, εις τὴν Χαλκίδα 2,831.85, εις τὴν Λαμίαν 1,772.35, εις τὸν Πόρον 712, εις τὴν Καρδίτσαν 2,316, εις τὴν Χίον 11,614.05, εις τὴν Τρίπολιν 1,185.60, εις τὴν Σιάτισταν, 2,000, εις τὸ Ναύπλιον 3,245.50, εις τὰς Καλάμας 3,063, εις τὴν Αἴγιαν 578.50, εις τὴν Ἰθάκην 303, εις τὴν Σπάρτην 932.60. Ἦτοι ἐν συνόλῳ, μετὰ τοῦ ἐράνου τῶν Ἀθηναίων, τὸ πρὸν ἀνέρχεται: μέχρι τοῦδε εις 122,703.50.

ΤΟ ΤΑΞΕΙΔΙ ΤΗΣ ΤΖΟΚΟΝΤΑΣ

Ἡ Τζοκόντα ἐρχομένη ἀπὸ Φλωρεντίας εις Παρισίους διήλθεν ἐκ Ρώμης. Ἰδιαιτέρον τραῖνον ἐθερμάνθη ἐπιτηδὲς δια τὸ ἐνδοξον και παροδικόν αὐτὸ πρόσωπον, και δύο ἐπιτηρηταί τὴν ἐφύλαττον φρουρούμενοι και αὐτοὶ ἀπὸ δύο κλητήρας.

Τέλος τὴν ἐξέθεσαν εις τὴν ἑπαυλιν Μοργκιζ, κατά τὴν ἐπιστροφὴν της θα στηθῇ εις τὸ Μιλάνον και θα εὑρῇ χιλιάδας μειδιάματα ὅμοια μὲ τὸ ἰδικόν της δια νὰ τὴν ὑποδεχθοῦν.

Ὁ Δήμαρχος Τουρίνου ἐζήτησεν ἐπίσης νὰ σταθῇ εις τὴν πόλιν του, ἂν και ὁ ἄνθρωπος αὐτός, εινε συνετὸς και κατηγορεῖ αὐτοὺς τοὺς σταθμούς, ἀλλ' ὁ δημοτικὸς πατριωτισμὸς εινε ἀσυμβίβαστος: Ἄν ἡ Μόνα Λίζα παρουσιασθῇ εις τὴν πρωτεύουσιν της Λομβαρδίας πρέπει νὰ παρουσιασθῇ και εις τὴν τοῦ Πιεμὸν. Σεβασμὸς πρὸς τὰ ἱστορικά δικαιώματα! Τοιουτοτρόπως ἡ κυρία μὲ τὸ μάγον μειδίαμα διέρχεται ἀπὸ πόλεως εις πόλιν, θαυμαζομένη ἀπὸ πολὺ περισσοτέρους παρ' ὅσοι θα τὴν ἐβλεπαν ἐπὶ δύο ἔτη εις τὸ Λούβρον. Εἶνε ἡ ἀντίθεσις δια τὴν τόσο μακρονήν της ἐρήμωσιν!

Μέλις εἶχεν ἐξαφανισθῇ ἡ θαυμαστὰ εἰκὼν ἡ ἐντύπωσις ὑπῆρξε μεγάλη και ὁ καθὼς ἠγόραζε μεγάλας φωτογραφίας, ἀλλὰ πῶσον ἀχάριστος εινε ὁ κόσμος! σήμερον λυποῦνται δια τὸ περιττὸν αὐτὸ ἐξῆδο! Ἀφοῦ εἶχαν καταστήσῃ καὶ παρεγορεύονται δια τὴν ἀπόλειαν της Τζοκόντας προσφασόμενοι ὅτι τὸ μειδίαμα της ἦτο πολὺ κουραστικόν και τὰ χεῖλη της σφιγμένα ὡς δια νὰ κρύπτουν ἴσως ἀσχημα δόντια.

Ἐν τέλει ἔταν ἕνα ἀριστούργημα καθὼ τὸ βέβαιον εινε ὅτι ἡ μεγαλειτέρα του δόξα εινε νὰ μὴν εὑρεθῇ πλέον. Διότι πῶσον δέν θα εἴπωσι μὲ εἰρωνίαν τῶρα «Αὐτὸ ἦτο!»

Εἰς Παρισίους ἡ Τζοκόντα θα τεθῇ εις ἐκθεσιν ἐπὶ ἀρκετὸν καιρὸν εις τὴν Σχολὴν τῶν «Μεγάλων Τεχνῶν» ὅπου θα τὴν βλέπῃ ὁ κόσμος ἐπὶ πληρωμῇ και τὰ εἰσπραχθησόμενα χρήματα θὰ διατεθῶσιν ὑπὲρ της Ἰταλικῆς ἀποικίας τῶν Ἑργατῶν.

Οἱ συντηρηταί τοῦ Λούβρου θὰ δυσαρεστηθῶσι νὰ δώσωσι ὀλίγας πεντάρας δια τοὺς ξένους αὐτοὺς, ἀλλ' ἂς μὴ διστάζουν! Ἄς τρέξωσιν ἀμέσως νὰ ξαναθαυμάσουν αὐτὸ τὸ ἀριστούργημα και τὰ λεπτὰ χαρακτηριστικά της θελακτικῆς αὐτῆς γυναικὸς ἂς τοὺς μείνουν δια παντὸς ἐντυπωμένα.

Ποῖος ἤξεύρει δια πῶσον καιρὸν θὰ τὴν ἔχωμεν !!!

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ)

Alexe

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Διὰ τοὺς ἰδιοκτήτας οἰκῶν και οἰκοπέδων ἐπὶ ἰδιωτικῶν ὁδῶν

Ἀπαγορευθεῖσης της ἀνεγέρσεως οἰκοδομῶν ἐπὶ ἰδιωτικῶν ὁδῶν συνεπεῖα γενικοῦ μέτρου της ἀρμοδίας ὑπηρεσίας τῶν Δημοσίων Ἔργων, ἀπορρέοντος ἐκ τοῦ νόμου και προκαιμένου νὰ προκληθῇ ἡ ἀπαιτουμένη ἀπόφασις τοῦ Δημ. Συμβουλίου περὶ της κατὰ τὸ δυνατόν ἐκ τῶν ὑστέρων ἐγκρίσεως τῶν ὁδῶν τούτων, ἵνα καταστή ἐφικτὴ ἡ ἀνοικοδόμησις τῶν παρ' αὐτάς ἀσκεπῶν ἐπι οἰκοπέδων, παρακαλοῦνται οἱ ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Δήμου Ἀθηναίων ἐνδιαφερόμενοι, ὅπως δι' ἀναφορῶν των πρὸς τὸν Δήμον ὑποδείξωσι τὰς τοιαύτας ὁδοὺς, συνυποβάλλοντες ἅμα και διάγραμμα ἐσχιστομένον μὲ τὸ ἐγκεκριμένον σχέδιον πόλεως, καθ' ὅσον ἄλλως δέν εινε δυνατόν ἡ Δημ. Ἀρχὴ νὰ ἐξακριβώσῃ οἰκοθεν οὔτε τὴν ὑπαρξίν των τοιούτων ὁδῶν οὔτε τὰς κεκανονισμένας διαστάσεις των, στοιχεῖα ἀναγκαῖα, ὧν δέον νὰ εινε ἐν πλήρει γνώσει, ἵνα προκαλέσῃ τὴν θεράπειαν τοῦ πράγματος.

(Ἐκ τοῦ Δημαρχείου Ἀθηνῶν)

ΤΟ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΥΓΙΕΙΝΗΣ ΚΑΙ ΚΑΛΩΝΗΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ

Ἀριθμὸς τηλεφώνου 464

ΜΑΣΣΑΖ—ΧΕΙΡΟΚΟΜΙΑ—ΚΟΜΜΩΣΙΣ

Διάφοροι θεράπειαι πρὸς ἀφαίρεσιν ρυτίδων, πιτσιλάδων κτλ. ἐπὶ τῇ βάσει ἐπιστημονικῶν παραγγελμάτων και ἐπιμελημένης θεραπευτικῆς.

Ζητεῖτε ἀπὸ τὸ

Ἰνστιτούτον

Ἄλα τὰ καλλυντικά εἶδη τῶν κυριῶν:

Κρέμες, Ποῦδρες, Ἀρώματα.

Διὰ τὴν ἀπόκτησιν ἢ τὴν διατήρησιν δροσεροῦ προσώπου και ἀπαλῆς ἐπιδερμίδος. Τὸ Ἰνστιτούτον ἔχει τὸ ρεκόρ της ἐπιτυχίας.

Καλιωθησία ἀπαράμιλλος και ἀσύγκριτος διὰ τὰς κομμώσεις τῶν κυριῶν

7—ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ—7

Κάτωθι Ἰπουργεῖου Δικαιοσύνης

Πρὸς τοὺς κ. κ. Ὑδρολόγους της πόλεως Ἀθηνῶν

Ἐκτελουμένων κατ' αὐτάς εις τινα σημεία τοῦ Ἀδριανείου ὑδραγωγείου ἐργασιῶν καθαρισμοῦ και ἐπισκευῆς αὐτοῦ, παρακαλοῦνται οἱ κ.κ. ὑδρολόγηται οἱ τε ἐκ τῶν Δεξαμενῶν Λυκαβητοῦ και οἱ ἀπ' εὐθείας ἐκ τοῦ ὑδραγωγείου ἀρδευόμενοι ὅπως ἐπιστώσι τὴν προσοχὴν αὐτῶν ἐπὶ της καταναλώσεως τοῦ ὕδατος, καθόσον, λόγῳ τῶν ἐργασιῶν, ἢ ἐκ τοῦ ὑδραγωγείου παροχῆς εινε μικροτέρας διαρκείας, ἐξ ἧς θα προκύψῃ και μικρὰ ἀνωμαλία και ὡς πρὸς τὰς ὥρας της διανομῆς.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου τοῦ Ὑδραυλικοῦ Τμήματος)

ΔΗΛΩΣΙΣ

Πρὸς τοὺς κ. κ. Ἐμπόρους Ἀθηνῶν

Παρακαλοῦμεν ὑμᾶς, ὅπως δια τὰ ἐκάστοτε παραλαμβανόμενα ἐμπορεύματα ἰδίως ἐκ τοῦ τελωνείου Πειραιῶς ζητήσῃτε και τὰ διπλότυπα πληρωμῆς τοῦ δημοτικοῦ φόρου, καθόσον κατὰ τὴν ἐνεργουμένην ἐξέλεξιιν τινὲς τῶν κ. κ. Ἐμπόρων φέρονται ὀφείλοντες δημοτικούς φόρους ἐνφ' πράγματι ἐπλήρωσαν αὐτοὺς εις τοὺς ἀναλαμβάνοντας τὸν ἐκτελωνισμὸν τῶν ἐμπορευμάτων αὐτῶν.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου)

Ὁ δήμαρχος Ἀθηναίων
Σ. ΜΕΡΚΟΥΡΗΣ

**ΜΕΤΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ
ΚΟΝΙΑΚ**

Σ., Η. & Α. ΜΕΤΑΞΑ
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

36 ΒΡΑΒΕΙΑ ΔΙΕΘΝΩΝ ΕΚΘΕΣΕΩΝ
7 ΒΑΣΙΛΙΚΑ ΠΑΡΑΣΗΜΑ

Ετησία παραγωγή
120,000 ΦΙΑΛΩΝ

Αντιπροσωπεία εις όλας τας μεγάλας
πόλεις Αμερικής, Τουρκίας
και Αιγύπτου.

ΓΕΝΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΔΙ' ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑΝ
ΓΑΛΑΤΑ ΧΑΝ Νο 9

Γενικός πληρεξούσιος
Σ. ΣΑΓΙΑΝΝΗΣ

Εν Αλεξανδρεία
ΗΛΙΑΣ Γ. ΚΕΣΣΕΣ

Εν Καίρω
Α. Ι. ΙΕΡΩΝΥΜΙΔΗΣ

ΜΕΤΑΞΑ

ΧΡΟΣΙΟ ΖΩΠΙΟΥΜΕ ΤΙΜΕΣ SQUARE C° OF NEW-YORK

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΑΘΗΝΩΝ

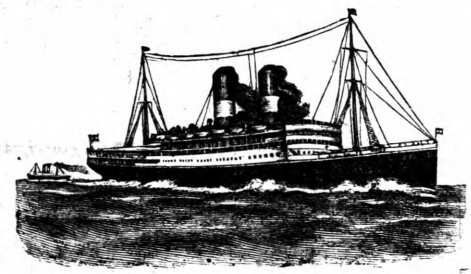
ΓΡΑΦΕΙΑ ΜΠΟΤΑΣΗ 1 Α, GARAGE ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ 26Α

Αυτοκίνητα πολυτελείας, φορτηγά (camions).
Βενζίνη, έλακα, ελαστικά κτλ.
Το άνω Carage αναλαμβάνει οιαδήποτε επίσκεψιν,
ένοικιάζει δέ και μεμονωμένα διαμερίσματα προς τοπο-
θέτησιν αυτοκινήτων.

ΠΑΡΕΧΟΝΤΑΙ ΕΥΚΟΛΙΑΙ ΠΛΗΡΩΜΗΣ

ΑΥΣΤΡΟ-ΑΜΕΡΙΚΑΝΑ

ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΟΣ ΑΤΜΟΠΛΟΪΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

Τακτικά κατ' εθθειαν αναχωρήσεις εκ Πατρών δια Βόρειον και Νότιον Αμερικην και Καναδά δια των νεοτεύχτων και πολυτελεστάτων υπερωκεανειων ατμοπλοίων της, με διπλους έλικας και αούρματων τηλέγραφον.

Δι' είσιτήρια Α', Β' και Γ' θέσεως, ως και δια φορτίον και πλείονας πληροφορίας, αποτανθή-
τωσαν οι βουλόμενοι εις τα Γραφεία της Έταιρίας.

Εν Πάτραις. — Γ, Μόρφου και Υίδς-Κρώββ και Στίβενς. — Όδός Αγίου Ανδρέου
Εν Πειραιεί. — » » » » » — Πλατεία Καραϊσκάκη
Εν Αθήναις. — » » » » » — Όδός Σταδίου κατωθι Άρ-
σακειου και εις τοὺς κατὰ τόπους Πράκτορας της.

ΚΟΛΩΝΙΑ Κ. ΒΕΛΙΣΣΑΡΙΟΥ

ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 67 ΑΘΗΝΑΙ-ΑΡ. ΤΗΛ. 416

Βραβενθείσα εις όλας τας μεγάλας εκθέσεις δια 15
πρώτων βραβείων. Η μόνη Ιατρική κολώνια δια μα-
σάζ και λουτρά.

**ΓΑΛΑΚΤΟΥΧΟΝ ΝΕΣΤΛΕ
ΑΛΕΥΡΟΝ**

ΤΕΛΕΙΑ ΤΡΟΦΗ ΔΙΑ
ΤΑ ΒΡΕΦΗ, ΑΝΑΡΡΟΝΥΑΣ ΚΑΙ ΓΕΡΟΝΤΑΣ
ΠΕΡΙΕΧΕΙ ΤΟ ΚΑΛΙΤΕΡΟΝ ΕΛΒΕΤΙΚΟΝ ΓΑΛΑ

Πωλεται εις όλα τα φαρμακεία και φαρμακευπορεία.
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΙΟΙ Δεσά την Ελλάδα και Κρήτην.
ΚΟΣ ΕΥΓ. ΠΛΟΚ ΑΘΗΝΑΙ

MADAME SOPHIE ZILLER

ACADEMIE DE MUSIQUE

Concert Training

Musique classique et moderne. Leçons d'accompagnement pour les dames et Messieurs qui jouent un instrument quelconque.

CONCERTS A 2 PIANOS

Enseignement sur la «Réforme pianistique»

Système Deppe

1	Leçon par semaine	15 fr.	le cachet
2	" " " "	10 " "	" " "
1	" tous les 25 jours	25 " "	" " "

(Chez elle de 3—5 h.)

Σ. Π. Α. Π.

ΧΙΛΙΟΜΕΤΡΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑΡΙΑ ΤΑΞΕΙΔΙΩΝ

Πρός οδηγίαν τῶν ενδιαφερομένων παραθέτομεν τὴν προκύπτουσαν διαφοράν πρὸς ὄφελος τῶν ταξιδευόντων μὲ βιβλιόριον 25,000 χιλιομέτρων, ἐν συγκρίσει μὲ τὰς τιμὰς τῶν ἄλλων εἰσιτηρίων.

*Ἐξ Ἀθηνῶν				
Διὰ Κόρινθον	Εἰσιτήρ.	9.20	7.30	4.60
	Βιβλιάρ.	7.65	6.40	3.85
» Ἄργος	Εἰσιτήρ.	15.70	12.50	7.85
	Βιβλιάρ.	12.20	10.16	6.10
» Τρίπολιν	Εἰσιτήρ.	23.20	18.80	11.60
	Βιβλιάρ.	18.—	15.—	9.—
» Μεγάλη	Εἰσιτήρ.	29.20	22.—	14.60
	Βιβλιάρ.	21.95	18.30	11.—
» Κυπρ.	Εἰσιτήρ.	34.50	25.75	12.75
	Βιβλιάρ.	27.80	23.20	13.90
» Ἄμφ.	Εἰσιτήρ.	19.50	15.50	9.20
	Βιβλιάρ.	13.05	10.85	6.55
» Πάτρας	Εἰσιτήρ.	25.—	18.—	10.—
	Βιβλιάρ.	19.65	15.55	9.35
» Πύργον	Εἰσιτήρ.	37.70	18.10	16.35
	Βιβλιάρ.	27.05	22.55	13.55
*Ἐκ Πατρῶν				
Διὰ Πύργον	Εἰσιτήρ.	12.70	10.10	6.35
	Βιβλιάρ.	8.38	6.95	4.15
» Λαγκινά	Εἰσιτήρ.	7.60	6.—	3.80
	Βιβλιάρ.	4.98	4.05	2.45
» Ἄμφιον	Εἰσιτήρ.	5.10	5.—	2.55
	Βιβλιάρ.	3.35	2.80	1.70
» Κόρινθ.	Εἰσιτήρ.	16.50	13.10	8.25
	Βιβλιάρ.	11.—	9.20	5.50
*Ἐκ Τριπόλεως				
Διὰ Καλάμας	Εἰσιτήρ.	13.70	12.25	7.35
	Βιβλιάρ.	9.65	8.05	4.85
» Νυκί.	Εἰσιτήρ.	9.50	7.80	4.70
	Βιβλιάρ.	6.75	5.60	3.40

(*Ἐκ τοῦ Γραφείου)

Ἐν ὁδῷ Ἑρμοῦ ἀριθμὸς 42

ΜΕΓΑΣ ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ

PRINTEMPS

I. & Δ. ΜΟΥΤΣΟΠΟΥΛΩΝ

Εἰς τὸν ἄρθρον καὶ ποικιλιώτατον καὶ πολυμορφον καὶ πολυχρωμον ἐμπορικὸν πλοῦτον τοῦ καταστήματος τῶν ἀδελφῶν Μουτσοπούλων ζητήσατε τὰ τελευταία **ἀσπρόρρουχα** διὰ ΠΡΟΙΚΑΣ, τὰ πλέον πολυποικίλλα **κεντήματα** καὶ **δαντέλλας** καὶ τὰς τελευταίας μέδας **ὀφάσματα**. Δὲν θὰ σᾶς προσελεύσῃ μόνον ὁ πλοῦτος καὶ ἡ εὐθηνία τοῦ καταστήματος ἀλλὰ καὶ ἡ ἰδιόζουσα εἰς τοὺς καταστηματαρχὰς τούτους εὐγένεια καὶ ἡ ἀδρότης τῶν τρόπων.

Σ. Π. Α. Π.

***Αναχωρήσεις ἐξ Ἀθηνῶν**

6.30 π.μ.	Διὰ Κόρινθον, Ναύπλιον, Τρίπολιν, Μεγαλοπόλιν, Κυπαρισσίαν, Καλάμας.
7.05 π.μ.	Διὰ Κόρινθον, Καλάβρυτα, Πάτρας, Κυλλήνην (λουτρά), Πύργον, Ὀλύμπια.
8.20 π.μ.	Διὰ Κόρινθον καὶ τὰς μέχρις Ἀκράτας στάσεις.
1.00 μ.μ.	Διὰ Κόρινθον, Ναύπλιον, Πάτρας.

***Αναχωρήσεις ἐκ Πατρῶν**

7.30 π.μ.	Διὰ Κόρινθον, Ἀθήνας.
11.40 π.μ.	Διὰ Καλάβρυτα, Κόρινθον, Ναύπλιον, Ἀθήνας.
6.30 π.μ.	Διὰ Κυλλήνην (λουτρά) Πύργον, Ὀλύμπια, Κυπαρισσίαν, Καλάμας, Μεγαλοπόλιν, Τρίπολιν.
3.45 μ.μ.	Διὰ Κυλλήνην (λουτρά), Πύργον, Ὀλύμπια.
*Αναχωρήσεις ἐκ Καλαμῶν	
7.00 π.μ.	Διὰ Κυπαρισσίαν, Ὀλύμπια, Πύργον, Πάτρας, Μεγαλοπόλιν, Τρίπολιν, Ναύπλιον, Ἀθήνας.
12.05 π.μ.	Διὰ Πύργον, Ὀλύμπια, Τρίπολιν.

ΑΦΙΞΕΙΣ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ

4.40 μ.μ.	Ἐκ Πατρῶν, Τριπόλεως, Ναυπλίου.
6.15 μ.μ.	Τοπικὴ ἐκ Κορίνθου.
7.05 μ.μ.	Ἐξ Ὀλυμπίων, Πύργου, Κυλλήνης (λουτρῶν) Πατρῶν, Καλαβρύτων.
8.05 μ.μ.	Ἐκ Καλαμῶν, Κυπαρισσίας, Μεγαλοπόλεως, Τριπόλεως, Ναυπλίου.

Χιλιόμετρικὰ Βιβλιάρια ταξιδίων.

1000 χιλίμ.	(Α' Θ.)	Δρ.	90'	διαρκείας
ἐκπτώσις 25 οἰ	(Β' Θ.)	Δρ.	75'	6 μηνῶν
2500 χιλίμ.	(Γ' Θ.)	Δρ.	45'	
	(Α' Θ.)	Δρ.	210'	
	(Β' Θ.)	Δρ.	175'	διαρκείας
ἐκπτώσις 30 οἰ	(Γ' Θ.)	Δρ.	105'	1 μηνός

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Πρὸς κατάληψιν 1) θέσεων διευθυντῶν Γεωργικῶν Σταθμῶν καὶ Σχολῶν, ὑποδιευθυντῶν καὶ καθηγητῶν Γεωργικῶν Σχολῶν καὶ Νομογεωπόνων, καὶ 2) ἐργοδηγῶν, προϊσταμένων Ἀγροκηπίων ἢ βοτῶν Νομογεωπόνων.

Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας προκηρύσσει τοὺς κάτωθι διαγωνισμούς.

1ον) Πρὸς κατάληψιν ἐν 50φ 5 θέσεων διευθυντῶν Γεωργικῶν Σταθμῶν καὶ Σχολῶν, ὑποδιευθυντῶν καὶ καθηγητῶν Γεωργικῶν Σχολῶν καὶ Νομογεωπόνων.

Ἡμέρα ἐνάρξεως τοῦ διαγωνισμοῦ ὁρίζεται ἡ 16 Ἀπριλίου ἐ. ε. ὁ δὲ διαγωνισμὸς ἐνεργηθήσεται ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας ἀρχόμενος τὴν 9 π.μ.

Οἱ βουλόμενοι νὰ διαγωνισθῶσιν ὀφείλουσιν, ἵνα πρὸ πάντε τοῦλάχιστον ἡμερῶν πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐνάρξεως τοῦ διαγωνισμοῦ ὑποβάλωσι πρὸς τὸ ἐπὶ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας ὑπουργεῖον (τμήμα Γεωργίας) αἰτησιν, ἐπισυνάπτοντες.

α') Πιστοποιητικὸν τῆς ἀρμοδίας δημοτικῆς ἀρχῆς, ὅτι κέκτηνται τὴν Ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν, προκειμένου δὲ περὶ τῶν ἐκ τῶν νέων χωρῶν καταγομένων, πιστοποιητικὸν τῆς ἐκεῖ δημογεροντίας ἢ διοικητικῆς ἀρχῆς, ὅτι κατὰ γοντα ἐκείθεν.

β') Πιστοποιητικὸν τοῦ ἀρμοδίου στρατολογικοῦ γραφείου, ὅτι ἐξεπλήρωσαν τὴν στρατιωτικὴν αὐτῶν ὑποχρέωσιν ἢ ὅτι ἀπηλλάγησαν ταύτης ἢ ἔλαβον ἀναβολὴν κατατάξεως.

γ') Πιστοποιητικὸν τῶν ἀρμοδίων παρ' ἐφ' ἑτέροις καὶ Πλημμελειοδικαῖς Εἰσαγγελείων, ὅτι δὲν κατεδικάσθησαν ἢ δὲν παρεπέμφθησαν δι' ὀριστικοῦ βουλεύματος ἐπὶ κακούργηματι ἢ ἐπὶ πλημμελήματι τῶν ὑπὸ τῶν ἀρθρῶν 21, 22, καὶ 24 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου προβλεπομένων.

δ') Πρωτότυπον ἢ κεχωρημένον ἀντίγραφον διπλώματος ἀνωτέρας Δημοσίας Γεωργικῆς Σχολῆς τῆς Ἑσπερίας.

δ') Γραμμάτιον δημοσίου τινὸς ταμείου ἐν Ἀθήναις, ἐμφαίνον τὴν κατάθεσιν δραχμῶν 50 δι' ἀμοιβὴν τῶν μελῶν τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς.

Καὶ 2ον) πρὸς κατάληψιν 12 θέσεων ἐργ. δηγῶν ἢ προϊσταμένων Ἀγροκηπίων ἢ βοτῶν Νομογεωπόνων.

Ἡμέρα ἐνάρξεως τοῦ διαγωνισμοῦ τούτου ὁρίζεται ὡσαύτως ἡ 16η Ἀπριλίου ἐ. ε. ἐν τῷ Γεωργικῷ σταθμῷ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας καὶ ὄραν 9ην π. μ.

Οἱ βουλόμενοι νὰ διαγωνισθῶσιν ὀφείλουσιν ἵνα ὑποβάλωσιν ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσίσεως τῆς προκηρύξεως ταύτης εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας (τμήμα Α' Γεωργίας) αἰτησιν ἐπισυνάπτοντες πλὴν τῶν διὰ τὸν προηγούμενον διαγωνισμὸν τῶν Νομογεωπόνων κλπ. ἀπαιτουμένων α', β' καὶ γ' πιστοποιητικῶν.

α') Πρωτότυπον ἢ κεχωρημένον ἀντίγραφον διπλώματος μίᾶς τῶν παρ' ἡμῖν Πρακτικῶν Γεωργικῶν Σχολῶν.

β') Γραμμάτιον δημοσίου τινὸς ταμείου ἐν Ἀθήναις ἐμφαίνον τὴν κατάθεσιν δραχ. δέκα καὶ πάντε (15) δι' ἀμοιβὴν τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4ῃ Μαρτίου 1914 (Ἐκ τοῦ ὑπουργεῖου τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας).

Ἡ παρούσα δημοσιευθῆτω μόνον διὰ τῶν λαβουσῶν ἐγγραφῶν ἐντολὴν ἐφημερίδων.

ΤΙΜΟΛΟΓΙΟΝ ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΩΝ

*Ὀλόκληρος σελὶς εἰς ἓν τεύχος.	Δραχ.	60
*Ἡμίσεια	»	35
*Τέταρτον σελίδος	»	20
*Ὀγδοον	»	12

Διὰ χώρον μικρότερον αἱ τιμαὶ ἀνάλογα
Δι' εἰκονογραφημένας διαφημίσεις, δι' ἕξ τεύχη ἢ περισσότερα,
ἰδιαίτεραι συμφωνεῖται.

ΕΡΓΑ ΤΗΣ Δ^{ΟΣ} ΕΥΓΕΝΙΑΣ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΕΚΔΟΘΕΝΤΑ		ΑΝΕΚΔΟΤΑ	
ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ Α' τόμος.	Φρ.	3,00	Η ΜΟΝΑΧΗ Δράμα Βυζαντινῶν τρίπρακτον.
» Β' »	»	2,00	Ο ΕΞΙΛΑΣΜΟΣ Δράμα κοινωνικῶν τρίπρακτον.
» Γ' »	»	1,50	Η ΚΛΕΦΤΟΠΟΥΛΑ Δράμα ἱστορικῶν τρίπρακτον.
ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ.	»	2,00	Η ΤΖΕΝΗ ΜΕ ΤΟ ΓΕΛΙΟ ΤΗΣ κοινωνικῶν δραμάτων μονόπρακτον, μεταφρασθὲν εἰς τὴν Ἀγγλικήν.
Η ΓΚΟΥΡΑΙΝΑ Ἱστορικὸν μυθιστό- ἐξ ὑπερπταχοσίων σελίδων.	»	5,00	ΟΤΑΝ ΔΕΙΘῆ ΤΟ ΧΡΗΜΑ. Δράμα κοινωνικῶν τρίπρακτον. Πάντα διδαχθέντα ἀπὸ τῆς Ἑλλ. Σκηνῆς.

Ἐσονται τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπιθεωρήσεως τοῦ Α' Β' Γ' Δ' Ε' καὶ ΣΤ' ἔτους πω-
λοῦνται εἰς τὰ Γραφεῖά μας πρὸς 18 φρ. ἐκάστη.

49. — Πανεπιστημίου — 49.

**ΓΕΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ**

Σ. ΑΓΑΠΗΤΟΣ & Σ'α

Όδος Σοφοκλέους β. — Τηλέφ. 794

Ήλεκτρικὴ ἐγκαταστάσεις. Ἡ Ἐταιρεία ἀναλαμβάνει τὴν ἐκτέλεσιν παντὸς εἶδους ἠλεκτροφωτισμοῦ πόλεων, ἐργοστασίων, ἐπαύλεων, ξενοδοχείων, νοσοκομείων κ.τ.λ.

Ἐγκαταστάσεις Ψυγείων-Παγοποιείων, πρὸς ψύξιν αἰθουσῶν, Θεάτρων, Κινηματογράφων, ἀτμοπλοίων, κτλ. Ἐγκαταστάσεις πλήρους σφαιρίων καὶ Ζυθοποιείων. Ἡλεκτρικὰ μηχανήματα, πετρελαιομηχαναὶ Diesel-Tosi, χρησιμοποιούμενους ὑδραυλικῶν πτώσεων, ἀνυψωτήρες καὶ ἀνεκμιστήρες βαρῶν, ἀτμομηχαναὶ, ἀτμοτρομβίται, ὑδροτρομβίται, ἀεριομηχαναὶ καὶ ἀεριογόνα.

Ἐγκαταστάσεις ἐργοστασίων κατ' ἀποκοπήν

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Πρὸς κατάληψιν θέσεων εἰδικῶν τυροκόμων, οἰνολόγων καὶ μελισσοκόμων

Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας προκηρύσσει διαγωνισμόν πρὸς κατάληψιν τῶν κατωθι θέσεων εἰδικῶν περὶ τινος γεωργικοῦ κλάδου ἐν γεωργικοῖς ἱδρυμασι.

- α) Τριῶν τυροκόμων.
- β) Ἑσσάρων τεχνιτῶν οἰνολόγων.
- γ) ἑνὸς μελισσοκόμου.

Ἡμέρα ἀνάρξεως τοῦ διαγωνισμοῦ ὁρίζεται ἡ 30 Μαρτίου ἔ. ἔ. διάρκεια τῆς ὑπηρεσίας των ὁρίζεται μία τριετία. Μισθὸς δὲ διὰ τοὺς τυροκόμους καὶ οἰνολόγους δραχμὰι 150 μέχρι 200 κατὰ μῆνα, διὰ δὲ τοὺς μελισσοκόμους δραχμὰι 120 μέχρις ἑκατῶν πεντήκοντα (150) ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ τῆς

ἐπιτυχίας ἑκάστου τῶν ὑποψηφίων κατὰ τὸν διαγωνισμόν.

Οἱ βουλομένοι νὰ διαγωνισθῶσιν ὀφείλουσι νὰ ὑποβάλωσι τὸ βραδύτερον μέχρι τῆς 28 Μαρτίου ἔ. ἔ. εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας (Τμήμα Γεωργίας) αἰτήσεις μετὰ τῶν σχετικῶν πιστοποιητικῶν τῶν εἰδικῶν αὐτῶν σπουδῶν καὶ ἀσκήσεων.

Ὁ διορισμὸς γίνεται διὰ συμβολαιογραφικῆς πράξεως ἧς τὰ ἔξοδα βαρύνουσι τοὺς διορισθησάμενους.

Λεπτομέρειαί τῶν ὄρων ὑφ' οὓς διορισθῆσονται οἱ ἀνωτέρω παρέχονται εἰς τοὺς βουλομένους ἐν τῷ Γεωργικῷ Τμήματι τοῦ ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Ἡ παρούσα δημοσιευθῆτω μόνον διὰ τῶν λαβουσῶν ἔγγραφον ἐντολῆν ἐφημερίδων.

(Ἐκ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας)